

VAN YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı
Eğitim Programları ve Öğretim Bilim Dalı

İLKÖĞRETİM SANAT EĞİTİMİNDE ESTETİĞİN ROLÜ

Arezou MOJTAHED

Yüksek Lisans

Van, 2020

İLKÖĞRETİM SANAT EĞİTİMİNDE ESTETİĞİN ROLÜ

Arezou Mojtahed

2020

VAN YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı
Eğitim Programları ve Öğretim Bilim Dalı

İLKÖĞRETİM SANAT EĞİTİMİNDE ESTETİĞİN ROLÜ
THE ROLE OF AESTHETICS IN THE ART EDUCATION AT PRIMARY LEVEL

Arezou MOJTAHED

Prof. Dr. Hasan ÇİÇEK

Yüksek Lisans Tezi

Van, 2020

Öz

Bu çalışmanın amacı, estetik eğitimin sanat eğitimindeki rolünü ilköğretim düzeyinde incelemektir. Bu çalışma nitel literatür taramasından, anlam kavramsal bileşenlerden oluşmaktadır, daha sonra farklı kavramlar arasındaki bağlantılar ve kavramsal ağlar arasındaki ilişki mantıksal olarak tanınır ve analiz edilir. Bu çalışmada, güzellik, estetik, eğitim, sanat ve sanat eğitimi kavramları, sanat eğitimi yaklaşımları ve teorileri anlatılmıştır. Sanat eğitimi, sanat etkinliklerini çocukların özgürce düşünebileceği, kolay ve güçlü bir şekilde hayal edebileceği, zekâsını ve duygularını geliştirebileceği ve hissedebileceği, yeteneklerini geliştirebileceği, nihayetinde güzel bir düşünceye götüren yaratıcılığı başarabileceği bir ortamda gerçekleştirilmesi anlamına gelir.

Bu araştırmada, doğa ile ilgili konuların her biri ile ilişkinin estetiği, sanat tarihi, sanat eleştirisi ve sanat üretimi hakkında bilgi edinilecektir. Doğanın güzelliğini ve uyumunu anlamak ve zevk almak, bu güzelliklerin insan eliyle yeniden şekillenmesine neden olur. Bu düşünceler, gerçek doğa koruyucuları ve âşıklarını sanat ve kültür severleri bir üst merhaleye taşır. Çalışmanın sonunda estetiğe göre, sanat eğitimi müfredatının her bir ögesi için bazı önerilerde bulunmaktadır.

Anahtar sözcükler: estetik, eğitim, sanat, sanat eğitimi, ilkokul.

Abstract

The aim of this study was to investigate the role of aesthetics in art education in primary level. This study consists of meaning conceptual components from the qualitative literature review. Then the connections between different concepts and relationships between conceptual networks are recognized and analyzed logically.

In this study, the concepts of beauty, aesthetics, education, art and art education, approaches to art education and theories are explained.

Art education means that children can think freely about art activities, easily and strongly imagine, develop and feel their intelligence and emotions, develop their talents, and ultimately realization in an environment where creativity leading to a beautiful thought.

In this research, obtain Information about the aesthetics of the relationship with each of the nature-related issues, art history, art criticism and art production.

Understanding and enjoying the beauty and harmony of nature, and causes these beauties to be reshaped by human hands. These thoughts bring true nature protectors and lovers to the next stage of art and culture lovers.

At the end of the study, according to aesthetics, some suggestions are made for each element of the art education curriculum.

Keywords: aesthetics, education, art, art education, primary level.

Teşekkür

Bu çalışmanın gerçekleştirilmesinde, saygıdeğer danışman hocam; Prof. Dr. Hasan ÇİÇEK' in desteklerine ve bilgilerin benimle paylaşan değerli hocalarım Doç. Dr. Ahmet YAYLA, Dr. Sevgi KOÇ, Dr. YUNUS HASTUNÇ' a ve değerli Cesim ALADAĞ' a yardımlarından ve sevgili eşim Mohammad RANJBARI' ye desteklerine, sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

İçindekiler

Öz.....	i
Abstract.....	ii
Teşekkür.....	iii
Tablolar Dizini.....	vi
Bölüm 1 Giriş.....	1
Problem Durumu.....	2
Araştırmanın Amacı	3
Araştırma Önemi.....	3
Araştırmanın Problemi	4
Araştırma Sınırlılıkları.....	4
Bölüm 2 Kavram ve İlgili Yayın ve Araştırmalar.....	5
Güzel.....	5
Güzellik Türleri	6
Doğa Güzelliği Ve Sanat Güzelliği	9
Güzellik Teorileri	9
Estetik	10
Estetik Alımlayıcı.....	13
Estetiğin tarihçesi.....	13
Eğitim	15
Eğitim modelleri.....	17
Sanat.....	18
Sanatın Hayattaki Rolü	21
Sanat Eğitimi.....	23
İlkokul Çocukları.....	24
Çocuk Sanatının Özellikleri	25

Sanat Eğitiminin Önemi.....	26
Sanat Eğitimi Yaklaşımları	28
Sanat Eğitimi Tarihi	32
İlkokul.....	49
Türkiye İlkokul Dönemi Sanat Eğitimi.....	49
Literatür Özeti	50
Bölüm 3 Materyal ve Yöntem	55
Araştırma Yöntemi	55
Araştırma Modeli.....	55
Veri Toplama Yöntemi.....	56
Bölüm 4 Bulgular	57
Sanat Eğitiminin Önemine İlişkin Bulgular.....	57
Estetik ve Eğitim İlişkisi	61
Estetik ve Doğa İle İlişkisi.....	62
Estetik ve Sanat Tarihi Bilgisi.....	64
Estetik ve Sanatsal Üretim	67
Estetik ve Sanat Eleştirisi	69
Sanat Müfredatının İçeriği ve Estetik.....	71
Bölüm 5 Tartışma, Sonuç ve Öneriler	73
Tartışma ve Sonuç.....	73
Öneriler	77
Araştırma Önerileri	77
Kaynaklar	79

Tablolar Dizini

Tablo 1 <i>Filozofların ve Eğitimcilerin Sanatsal Eğitime Bakışları</i>	46
Tablo 2 <i>Sanat eğitimi kavramına ilişkin tanımlar</i>	60
Tablo 3 <i>İlköğretimde Estetik ve Sanatsal Eğitimin Rolüne İlişkin Bulgular</i>	70
Tablo 4 <i>Üçüncü Sorunun Araştırma Bulgularının Sonuçları. Sanat Müfredatında Estetiğe Yönelik Öneriler</i>	72

Bölüm 1

Giriş

İlkel yaşamdan bilim ve teknoloji çağına geçişin aracı olan eğitim kavramı, insanlık tarihi kadar geçmişe sahiptir. Zamanla, kültürler seviyelerine, ihtiyaçlarına ve özelliklerine uygun öğrenme ve öğretme yöntemleri geliştirdi. Usta çırak ve amaç odaklı olan eğitim ile başlayan hedef odaklı öğrenme ve davranış gelişimi, programlara dayalı sistematik bir eğitime dönüştü.

Yerel kriterlerin ihtiyaçlarıyla belirlenen eğitim hedefleri evrensel boyutlara ulaşmıştır. Planlı eğitim, ülkeler için önemli olan konular arasında baştaki yerini almıştır. (Baltacı ve Eker, 2019)

Her ülkenin eğitim sisteminin görevi, insanın tüm boyutlarını dikkate alarak yeteneklerinin ve kapasitelerinin gelişimini sağlayabilmektir. Eğitim sistemlerinde bilimsel programlara aşırı vurgu ve bilişsel becerilerin geliştirilmesine yalnızca odaklanmak, kültür, sanat ve estetik alanı dahil olmak üzere diğer boyutların ihmal edilmesine veya en azından önemsenmemesine neden olmuştur. Eğitim sisteminin daha çok ön planda tuttuğu bilişsel becerilerin performansı, verimliliği, ödev için ayrılan zaman, bilişsel alanlar ve başarının önemidir. Bu sebeple estetiğin eğitimdeki önemi hakkında daha az vurgu vardır (Elias, 1987). Estetik insan motiflerinin iç motorunu hareket ettirebilir. Sanat derslerine yaşamı öğrenme atölyesi denilebilir. Sanat sınıfında öğrenciler birlikte hem öğreniyor, alışıyor hem eğleniyorlar ve sanat eğitimi nasıl düşünecekleri ve yargılayacaklarını ve pratiğini yapacakları ortamı sağlar. Estetik, doğa ile iletişim, sanat tarihi bilgisi, sanatsal eleştiri ve sanatsal üretim ile sanat dersi, sanatsal yeteneklerin geliştirilmesine ve insanın estetik anlayışının geliştirilmesine katkıda bulunabilir (Ahmadi, 2010). Ayrıca sanat hayal gücü, yaratıcılık, düşünme, özgüven ve öz saygısı geliştirmede etkili olabilir (Baltacı ve Eker, 2019). Sanat insanlar ve milliyetler arasındaki sınırları aradan kaldırıp ve insanları birleştirebilir ve bir medeniyetin oluşumuna etkili bir katkıda bulunabilir. Sanat ve estetik anlayışı insan ile doğa arasında ve insanlar arasında yakınlık ve birlik yaratma gücüne sahiptir. Sanat eğitimi, estetiğe vurgu yaparak, ilköğretim düzeyinde maneviyatı güvence altına alabilen, mutlak güzellikleri koruyan bireyler yetiştirir.

Bu özgüvenli ve bilinçli bireyler gelecekteki yaşamlarında, anlık haz düzeyinin ve yüzeysel biliş ve batıl inanç tutsaklığından (ki bunların kökeninde bilgi eksikliği, şartlanma, korku, çaresizlik vardır), kurtulmalarını sağlayarak gerçek ve orijinal evrimi mümkün kılacaktır (Gülüş, 2016).

Problem Durumu

İnsan, çok boyutlu bir varlıktır ki tüm varoluşsal boyutları dikkate alınarak, onun dengeli bir gelişime yönlendirilmesi gerekir (Gutek, 2009). Gerald L. Gutek (1935) Amerikan eğitimci toplumun, eğitime ve özellikle eğitim sistemlerine dahil olan faktörlerden beklentisi, toplumun farklı varoluşsal boyutlarını göz önünde bulundurarak, insanın tüm yetenek ve kapasitelerinin eğitimine önem verdiği bir sistem oluşturulmasından yanadır. İnsanın yetki ve yeteneklerini yükseltmek, birey ve toplum için çeşitli olanaklar ve fırsatlar sağlayacaktır (Eisner, 1987). Eğitim sisteminin görevi kişilik gelişiminin farklı yönlerini, yani fiziksel, rasyonel, sosyal, dini, sanatsal ve ahlaki değerler tanımlanmasına rağmen çoğu ülkeler özellikle Asya ülkeleri eğitim sistemleri sadece önceden tanımlanmış bir takım yeterliliklere dayanır ki ezberle ve tekrarlamayla kazandırılır. Sonuç olarak, öğrencilerin sanatsal yönleri de dahil olmak üzere diğer yönleriyle uygulama yapma ve yeteneklerini geliştirme fırsatları görmezden gelinmektedir (Rezaie, 2004).

Sanat, çocuğun dili ile orantılı olduğu ve içsel arzularıyla derin bir bağ kurabildiği için derin bir eğitim etkisine sahip olabilir ve temas ettiği kitlelerde belirgin bir kişilik değişimi gösterir. Sanatsal faaliyetler yetenek ve bilişsel yeteneklerin, öğrencilerin duygusal ve becerilerinin geliştirilmesinde yapıcı bir etkiye sahiptir. Bu etkinin nedeni içsel yeteneklerin varlığını sanat alanının içinde sanat insanın yaratıcılığını ve estetik anlayışını temsil eder (Amini, 2001).

Estetik, güzellik ve sanat alanındaki değerleri inceler ve güzel sanatlarla ilgili temel soruları ele alır (Naqibzadeh, 2009). Bu bakımdan öğrencilere felsefi düşünmeyi öğretir ve tarihi oluşturma, eleştirme ve analiz etme sürecinde doğal olarak ortaya çıkabilecek olası soru ve cevapları inceleyebilme kabiliyeti kazandırır (Amini, 2005). Bireyler çocukluk çağında, etraflarındaki uyaranlara karşı duyuları ile edinilen bilgi ve beceriler gelecekteki yaşamlarında belirleyici bir

rol oynamaktadır. Çocukluk döneminin başında, çocuklar estetik deneyimini anlayabilir yaşayken sanatsal ve estetik eğitimin başlangıç noktası olmalıdır (Lim, 2004). Sanatın yaşamdaki önemi ve estetiğin insan duygularının insanlık boyutlarından biri olarak geliştirilmesindeki rolü göz önüne alındığında, estetiğin felsefi kategoride olduğu söylenebilir ve ihmal edilen eğitim sürecinin bir parçası olan sanatsal eğitim, özellikle ilköğretim dönemiyle yakından ilişkilidir.

Estetik ve sanatsal eğitim konularını ayrı ayrı incelemek önceki çalışmaları ele alarak estetik ve sanatsal eğitim kavramlarına yeni bir bakış sunmak ve ilköğretim sanat eğitiminde estetik eğitim uygulamalarının sağlanmasının gerekliliğini ortaya koymak bu çalışmanın amacını oluşturur. Bu nedenle mevcut araştırmanın problem durumu bu şekilde ifade edilebilir:

Araştırmanın amacı

Bu araştırmanın amacı ilkokul öğrencilerin sanatsal eğitimine yönelik önerilerin estetik temel alınarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Araştırma ilkokul düzeyinde sanat eğitimi dersinde çeşitli sanatsal bölümler vardır. Bu derste resim, el işi sanatları, dinleme, hikâye anlatımı ve tiyatro alanları bir arada yer almaktadır. Güzellik gibi ortak unsurlara ek olarak, bu disiplinlerin kendi temelleri, dilleri ve işlevleri vardır. Sanatsal etkinliklerin seçimi ve organizasyonu, her disiplinde deneyim olarak sağlayan ve sanat eğitiminin temel alındığı bir sistemin değerlendirmesini incelemeyi amaçlamıştır.

Araştırmanın önemi

Çoğu ülke özellikle Asya ülkeleri eğitim sistemleri sadece önceden tanımlanmış birtakım yeterliliklere dayanır ki ezbere ve tekrarlamayla kazandırılır. Sonuç olarak, öğrencilerin sanatsal yönleri de dahil olmak üzere diğer yönleriyle uygulama yapma ve yeteneklerini geliştirme fırsatları görmezden gelinmektedir (Rezaie, 2004).

Bu araştırma eğitim sisteminde sanat eğitiminin yeri ve önemini açıklamaya çalışmıştır.

Araştırma Problemi

Bu araştırma ile ilköğretim sanat eğitiminde estetiğin rolü ve eğitimsel etkilerini incelenmesi amaçlanmıştır.

İlkokul öğrencilerinin sanatsal eğitiminde estetiğin rolü ve eğitimsel etkileri nelerdir?

Araştırmanın Sınırlılıkları

Yapılan tüm araştırmaların zaman ve olanak kısıtlılığı nedeni ile imkânı olmadan bazı araştırmalar ve konu ile alakalı kitapların incelenmemesidir.

Yerel araştırmaların sanat eğitimi ve estetiği beraber ele almış hiç araştırma bulunmasıdır.

Bölüm 2

Kavram ve İlgili Yayın ve Araştırmalar

Bu bölümde, filozofların ve düşünürlerin sanat ve estetiğin durumu ve önemi hakkındaki görüşleri özetlemeye çalışılmıştır. Sanat ve estetik konusunda kuramlar öğrencilere farklı beceriler kazandırabilecek sanatsal eğitime çeşitli yaklaşımlar ortaya koymaktadır.

Güzel

"Estetiğe "Sanat felsefesi" denmesine rağmen "güzellik felsefesi" diyenler de çoktur. Dolayısıyla bugün estetiğin en temel kavramı, güzelliştir (Ergün, 2015: 4)."

Güzellik veya estetik, varoluşun en büyüleyici fenomenidir ve güzellik algısı aynı zamanda insanın en belirgin manevi ayrıcalığıdır. Güzellik hissi, bilgeliğin alıştığı en nihai zevktir (Yosefian, 2003: 136).

Tanrı en üst düzey güzelliştir ve tüm güzellik onun içinde özetlenir ve sonuç olarak, bizi tanrıya götüren en iyi yol güzellik yoludur (Nasrabadi, 2005). İlahi güzelliğin ve ölümsüzlüğün bir tezahürü olan estetik, bir stil ve güzel bir kalite anlamına gelir ve nesnenin büyüklüğüne ve saflığına eşlik eden düzen ve uyumdur. Zekâyı, hayal gücünü ve insanlığın yüksek isteklerini teşvik eder, zevk alınmasını sağlar (Moien, 1992). Naqibzadeh, "Güzellik, kavram olmadan, evrensel bir mutluluk meselesidir ve sonuçta herkes tarafından kabul edilebilir" (Naqibzadeh, 2009: 351). Hegel, güzelliğin hakikat ve hakikatin güzelliği olduğuna inanmaktadır (Read, 1974). 20.yy İtalyan filozof Croce güzelliği algılanabilir bir duygusal aktivite, ruh bilincine sahip bir aktivite olarak görmektedir (Croce, 1995).

"Felsefede güzellik üzerine düşünme Platon ile başlamıştır. Ona göre güzel (tokalon), mutlak ve öz olarak idealar alemindedir, Tanrı katındadır yani zaman ve mekân dışındadır (Ergün, 2015: 4)."

"Plato, felsefi inançlarını, örnekleri gerçeğin, iyiliğin, adaletin ve güzelliğin nihai kavramları olan mükemmel fikirler de dahil olmak üzere, ideal ve

omnipotent bir evren üzerine kurdu." (Guttek, 2009: 26). O güzelliği, bileşenlerin bütünü ile uyumu olarak görüyor. Bütün bileşenlerin belirli bir orantılığa sahip olduğu bir bütün güzeldir, yani objektif bir gerçeklik olarak güzelliği vurgular ve güzel nesnelere bu şekilde güzel olduğunu kabul eder. Plato güzelliği aşamalı bir sistem olarak ve temelinde göreceli olarak kabul eder (Copleston, 1992). Aristoteles, "Güzel bir nesne veya canlı bir yaratık veya bileşenleri olan herhangi bir yapı, sadece temiz bir bileşen düzenine sahip olmamalı, aynı zamanda herhangi bir etkisi olmayan bir boyuta sahip olmalı" diyor. Nietzsche, güzellik tanımını " Estetik yargılamanın amacı, tam olarak zihinsel durumların ifadesidir". Kişi nesnel olarak güzelliği belirli bir anlamda yargılayamaz. Güzellik tamamen zihinsel bir duygudur. Güzellik bir nesne değil, sadece içimizdeki bir moddur. İskoç filozof David Hume (1711-1776), güzellik nesnelere içinde barındırdığı bir özellik değildir ancak bu nesnelere kavrayan akıldadır. Kant "güzellik çıkarsız olarak hoş giden şeydir". Güzel olan şey bize yarar gözetmeyen, çıkarsız bir haz verir. Güzel, kavramsız olarak zorunlu bir haz almanın konusu olarak bilinen şeydir"(Tolstoy, 1995: 25).

Farklı güzellik teorileri ve bakış açıları bulunmaktadır. Tüm görüş sahibi insanlar güzelliğe karşı eşit derecede duyarlı değildir. Güzellik kriterleri zaman içinde değişmekte ve güzellik kavramı coğrafi konumuna bağlı olmaktadır, bu nedenle, bir güzellik tanımına ulaşmak zordur.

"Güzellik hakkında fikir yürütme nasıl mümkün olabilir? Düşünce tarihinde, güzel ya nesnenin kendisi, yani niteliği ya da nesne üzerindeki bilinç yüklenmesi olarak ele alınmıştır. Güzellik kavramını bir ölçüt olarak yaşam ve nesnelere düzenlenmiştir ve güzellik, bilinç ile yaşam arasındaki ilişkinin tarzını ve içeriğini belirleyen bir güç olmuştur. Estetiğe giriş yolunun temelinde kendi estetik yaşamımızdan geçtiğini göstermektedir. Bunun için yapılacak ilk şey, yaşamda "temizlik" yoluna gitmektir (Delice, 2007: 3)."

"Güzel kavramı, insan pratiğindeki her nesneyi değerlendirmede bir kavramdır, fakat aynı zamanda kendi uygulamasının düzenleyicisi olarak da hizmet eder. Böylece, güzel, bilincin dış ile ilişkisinin pratik bir ölçüsü olmuştur (Delice, 2007: 2)."

Güzellik Türleri

İrancı sosyolog Azam Ravderad (1961), güzelliği mutlak veya doğal güzellik ve göreceli veya sanatsal güzellik olarak ele almaktadır (Ravderad, 2003). Mutlak veya doğal güzellik, kendi başına güzel olan evrendir. Bu güzellik evrenin özelliklerinden ve tüm bileşenlerinden kaynaklanmaktadır. Yani, her şeyin bir amacı vardır ve varlığı sebepsiz değildir. Dünyanın tüm bileşenleri birbirine bağlı ve mükemmel bir uyum içindedir. Dünya güzel ve amaçlıdır ve diğer akımlarla bağlantılı ve iletişim halinde olmayan bir akım yoktur. Tüm bu düzen koordinasyon oranlılık bizzat güzelliştir (Ravderad, 2003).

İnsan kendisi mutlak güzelliğin bir parçası olduğu için, içgüdüsel olarak her zaman güzellik arar fakat mutlak güzelliği kavrayamaz. Çünkü dairenin içindeki bir nokta, dairenin tamamını dışarıdan asla göremez. Başka bir deyişle, insan güzelliği, mutlak güzellikten algıladığı bir tür göreceli güzelliştir. Bu güzelliğin göreceli olmasının nedeni insan yaşamının koşulları, farklı tarihsel ve coğrafi durumların çeşitliliğinden kaynaklanır. Aynı zamanda kültürlerin farklılaşması ve sonuç olarak güzel ve çirkin tanımının değişikliğine neden olmuştur. Ancak bu fark, daha eksiksiz bir güzellik algısına yardımcı olur. Göreceli güzellikler çelişkili değil, ama hepsi mutlak güzelliğin farklı yönlerini temsil ediyor (Ravderad, 2003).

Güzelliği doğal ve sanatsal olarak iki kategoriye ayırmak mümkündür. Doğada var olan doğal güzellik ve insanlığın yarattığı yapay güzellik veya sanattır. Sanatın insanlar tarafından yapıldığı söylenir ve güzellik sanatın dikkat çekici unsurlarından biri olmasına rağmen, güzellik sanatla sınırlı değildir ve sanatsal eserlere ek olarak, doğal işler için de kullanılabilir. Örneğin bir heykel veya resim güzel olabilir veya bir dağ, orman ve çiçekler de güzel olabilir, bu yüzden güzellik alanı sanat alanından daha geniştir ve doğal güzelliği içerir (Jafari, 2004).

Güzel, bilincin dışı ile ilişkisinin pratik bir ölçüsü olmuştur. Kant'ın analizinde, güzelliğin estetik içeriğe nasıl dönüştüğü ele alınmıştır (Delice, 2007).

“Kant, bilgi ve kavramsal, hoş ve iyi olan güzelliğin sınırlarını belirleyen ilk düşündürdür. Güzelliği estetik bir kavram olarak tanımlar. Güzel nedir? Sorusuna Estetik Yargı Gücünün eleştirisinde, estetik yargıların analizi

aracılığı ile cevaplamaya çalışır. Güzellik analizinde Kant, iki kategorik adımda estetik yargıları analiz eder ve her adımda güzellik görünümü verilir. İyi karar hem öznel bir nitelik haline gelir hem de öznel duygulardan bağımsız olur; yani, kavramsal lığı ve nesnelığı aşan, amaçlılıktan yoksun, duyulardan, duyumlardan arınmış ve tek bir özgür yargıya dönüştürülen nesnel genel-geçiş kararıdır (Delice, 2007: 3,6). ”

Estetik, Kant'ta göre güzellik ile ilgili yargılarda bulunmadır. Kant'a göre güzellik iki tipten oluşur: Evrensel güzellik (yüce) ve yargı güzelliğidir (Delice, 2007).

Publius Vergilius Maro (70MÖ - 19MÖ) yüzyılda yaşamış ünlü Romalı şair, şiirinin güzel olduğunu söylediğimiz gibi, herhangi bir benzetme içermeyen bir güzellik türü olan bağımsız güzellik adlandırılır. Sanat örneklerinden (kelimelerin eşlik etmediği müzik parçaları) ve çiçekler, kuşlar ve su hayvanları gibi doğal faktörlerden bahseder. İkinci tip, analojiyi mümkün kılan mantık ilkesine dayanan analogik güzellik olarak adlandırılır, bu şiirin vergilius'in en güzel şiiri olduğunu söylediğimiz gibi. İlk tür kendi kendine yeterlidir, tamamen saf bir keyfi yargı şeklindedir. Güzelliğin duyurusudur ve başka bir şey değildir. İkincisi her zaman kavram veya kavramlar aracılığıyla düşünülür ve bu nedenle yargı bakış açısına göre koşullara bağlıdır (Ahmadi, 2009: 89).

Kant Yargı Yetisinin Eleştirisi kitabında şöyle demiş: “Doğal bir güzellik güzel bir şeydir, sanatsal bir güzellik ise bir şeyin güzel bir ifade edilmesidir” (Ahmadi, 2009: 89).

Hegel doğal güzelliği inkâr etmemekle birlikte, sanatsal güzelliğin zihinsel bir ruhun doğuşu olduğu düşüncesindedir ve bu nedenle sanatın güzelliğinin doğal güzelliğin üstünde olduğuna inanır. Hegel'e göre, sanatın güzelliği yüce güzelliğe göre daha üstündür. Sanatın güzelliği ruhun yarattığı güzellik ve güzelliğin yeniden gelişmesidir. Ruh ve eylemleri doğadan ve fenomenlerinden üstündür. Sanatın güzelliği, doğanın güzelliğinden üstün sayılmaktadır (Efrasiyabpoor, 2001: 32).

İranlı düşünür Omrani 'a göre içerdiği üç güzellik kategorisinden: yüce güzellik, mantık güzelliği ve somut güzelliğinden bahsetmiştir. Nesnel bir doğaya sahip olan somut güzelliğin ilk özelliği aldatmacadır ve diğer bir özelliği ise

dengesiz güzellik olmasıdır ki yok oluş ve değişime mahkûmdur. Makul güzelliğe “lmsz güzellik” denebilir. Din ve Dini davranış, ahlk, bunlar en temelleri ölümsüz ve kalıcı güzelliğin örnekleridir. Doğaüstü güzelliğin rneği tanrıdır. Dostluğun güzelliği duygusunu uyandıran tüm güzel ve yapıcı estetiğin kökenidir (Omrani, 2011).

“Kant için evrensel olan, güzel yargısında bulunabilme yetisidir. Güzel yargısının verilebilmesi objesini alıyor. Bu arada estetik objenin uyarıcılığı ile estetik yargının birlikteliği zorunlu olur. Yani estetik yargı için nesnesi zorunludur. Eğer güzellik yargılaması ŐematikleŐtirilirse, ncelik estetik yargılamanın öznelliği ile başlar. Estetik olay estetik objeden haz alma, haz almadan beğeniye, beğeniden de estetik yargıya varan bir süreci izler. Bu süreç, anlama yetisi ile hayal gücünün arasındaki zgr oyundur. Güzel yargısı da bu oyunun sonucunda verilen bir estetik yargıdır (Delice, 2007: 7).”

Doğa Güzelliği ve Sanat Güzelliği

“Natralistlere göre doğadaki var olan güzellik sanat için model ve örnek oluşturmaktadır. Sanat ancak doğayı taklit olabilir. Bu nedenle, doğanın güzelliği sanatın güzelliğinden önce gelip ona rehberlik edecektir. Ancak doğa her zaman güzel değildir ve bazı çirkin ve feci doğa manzaraları sanat eserlerine yansıtıldığında orada güzel olabilir (Ergün, 2015: 5).”

“Bu temel bilgilerden sonra, estetik yargısını oluşturan güzellik teorilerini ele alabiliriz (Ergün, 2015: 5).”

Güzellik Teorileri

Güzellik hakkında  teori bulunmaktadır (Ergün, 2015):

Objektif teorisi: Amaç teorisi. "güzelliği dış varlıkların özelliği olarak kabul eder ve dış dünyadaki güzel Şeylere zgnlk verir. Şimdi kim anlarsa ya da anlamadıysa, nesnenin güzelliğini etkilemez" (Efrasiyabpoor, 2001: .24). Aristoteles'in ana güzelliği düzen, simetri ve kararlılıktır. Matematiksel bilimler onları derecelendirmiş.

“Ergün'e göre objektif nitelikleri de içsel ve dışsal olarak ikiye ayırmak mümkündür (Ergün, 2015: 5).”

Zihinsel(Sübjektife) teori. Dış dünyada güzellik yoktur, insan zihnini duyularında yaratan zihinsel bir niteliktir. Zihinsel bir algı ile insanlar, güzelliğin gözlemcinin aklında var olan bir şey olduğuna ve onu yabancı nesnelere tahsis etmenin doğru olmadığına inanır (Efrsiysbpoor, 2001: 20). David Hume'un sübjektivist bakış açısına göre, zihin nesnelere bakarken neşe veya rahatsızlık hisseder. Bu duygu onu zihinsel nesnelere güzel veya çirkin nesnelere olarak nitelendirmesine sebep olmuş. O güzelliği duygusal olarak ve duygusallığı güzelliğin özü olarak görür (Efrasiyabpoor, 2001).

Sübjektif nitelikler kişiden kişiye, toplumlara ve yüzyıllara göre değişebilir (Delice, 2007).

İlişki teorisi. Nesne ve birey tek başına güzellik yaratmaz. Güzellik ilişkilerinin sonucudur. Christopher Caudwell (1907-1937) İngiliz yazar'ın konuşması, güzelliğe olan inancını nesnel ve öznel yönlerin bir kombinasyonu olarak yansıtıyor. Ona göre, güzellik hissi, sıcaklık hissi gibidir. Sıcaklık objektif bir uyarıcıya sahiptir ve ayrıca içsel duygudur. Güzellik, sıcaklık gibi, hem zihinsel hem de nesnedir (Yusefian, 2003: 156).

" Güzellik- hakikat- iyi- hoş- yüce ilişkisidir. Güzelli tanımlarken, Filozof ve estetikçiler, gerçek, faydalı, iyi, hoş, yetkin, latif, yüce gibi nitelikler kullanırlar. Güzellik, bazen bunlarla karışır, bazen bu kavramlarla bağlantılıdır. Örneğin güzel ve hakikat: doğru ve güzel aynı şey demek değildir. Doğru akla hizmet eder ve soyuttur, ancak güzel duygu ve hayal gücümüze ve somuttur. Bazı doğruluklar güzeldir, ama bazıları hayranlık, heyecan ve coşku uyandırmadığı için güzel bulunmazlar (Ergün, 2015: 10). "

Estetik

"Estetik" kelimesi Yunanca "aisthesis" veya aistanesthai" kelimelerinden gelir. Duyum, duyular, algı, duygu ile algılamak gibi anlamlar taşır. Bu kelimelerden çıkarılabilecek olan, estetiğin; duygusallığın sağladığı bilgilerin bilimi olmasıdır (Ergün, 2015). Günümüzde estetik, güzel üzerine düşünmez; güzelin dışında çirkin, yüce, zarif olarak nitelediğimiz kavramları da konu edinir (Delice, 2007).

“Estetik, güzelliğin felsefesi olarak doğada bulunan veya insan tarafından yapılmış olan güzel şeylere yönelir; güzel diye nitelenen değerleri analiz eder. Estetikte, güzelliğin ne anlama geldiği, güzel olarak nitelenen varlıkları güzel yapan faktörlerin neler olduğu irdelenir. Estetik, güzelin genel bilgisine ulaşmaya çalışan felsefe dalıdır. Güzelliği sadece sanat alanıyla sınırlayan, sanatın ne olduğunu sorgulayan, sanatçının etkinliğini ve sanat yapıtlarını irdeleyen felsefe dalı da sanat felsefesidir (Delice, 2007). ”

Estetik, insanın dış dünyaya gösterdiği, “güzel” ve “çirkin” sözcükleriyle dile gelen tepkileriyle ilgilidir. Ama “güzel” ve “çirkin” terimlerinin kapsamı belirsiz, anlamları da öznel ve görelidir. Üstelik etkileyici bir doğa görünümüyle ilgili gözlemlerde ya da sanat eleştirilerinde kullanılan nitelermeler yalnızca güzel ve çirkinle sınırlı değildir; anlamlı, dengeli, uyumlu, ürpertici, yüce, trajik, komik, zarif gibi bir dizi başka kavram da değerlendirmeye girer. Estetik kuramı, bir yandan güzelin yalnızca öznel olmayan, nesnel bir içerik de taşıyan bir tanımını yapmaya, bir yandan da bu değişik terimler arasındaki bağlantıları belirlemeye çalışır. Temel sorunları ise estetiğin öznesine, estetiğin nesnesine ve estetik yaşantıya ilişkindir (Ergün, 2015)

“Estetik” kavramı, tarafından ortaya konulduğunu önceden de belirttiğimiz gibi, Yunan aistezisinden, anlam algısı anlamından türetilmiştir. Baumgarten için estetik algının mükemmelliği ile ve sadece ikincil olarak mükemmellik veya güzellik algısı ile ilgiliydi. Baumgarten e göre mantık, düşünce ve zihne bağlı yukarıdaki bilgilerin doğruluğunu inceleyen bir bilimdir. Estetik de duyu ve duygulara bağlı bilgilerin doğruluğunu inceleyecekti. Yani estetik mantığın ikiz kardeşi veya duygulara dayalı bilgilerin mantığı olarak ortaya konmuştu. Baumgarten, estetiği “mantıklı niteliklerin çokluğundaki birliğin” algısı ile sınırlandırırken, Baumgarten, onu “kurak” zekâya indirilmekten izole etmeyi umuyordu (Ergün, 2015). ”

Akıl veya “akıl”, duyuların ticareti olan “şaşkın ve belirsiz fikirlerin” aksine, yalnızca “farklı fikirlerde” kaçakçılığı yaptığı için daha fakir olduğuna inanıyordu. Bu nedenle, Baumgarten için estetik, bedene, özellikle de akut hissetme eğilimine dayanıyordu ve hissi entelektüel eşitmeye çalışmak yerine, kendi içindeki duyusal deneyimin doğasına katılmayı içeriyordu (Gregor, 1983).

Baumgarten’ın yeni “bilimi” hızla tahsis edildi ve çağdaşları tarafından en kısa sürede yıkıldı. Estetin duyusal olarak konumlandırılması konusundaki

vurgusunun yerine “beş sanatın” (mimarlık, heykel, resim, müzik ve şiir) taksonomisi ile yer değiştirdi. Çeşitli sanatların kapsamı ve kriterleri görme (resim ile özetlenmiştir) ve işitme (müzik veya şiir ile özetlenmiştir) dualizmi açısından sınırlandırılmıştır. "Karanlık" veya "düşük" koku, tat ve dokunma duyuları güzel sanatlar için herhangi bir önemi taşımayacak kadar temel kabul edildi. Tiyatro ve dans da melez karakterleri nedeniyle dışlandı, çünkü bir kerede birden fazla duyu oynadılar (Rée, 2000).

Baumgarten'in, estetik algının entelektüel eştirilmesine ilişkin en büyük korkusu Immanuel Kant'ın Yargı eleştirisinde (1790) gerçekleşti. Kant, görme ve duyma ikilemini aşmaya ve onu “mekân sanat” (resim) ve “iç sezgiye” erişebilen “zaman sanatı” (“müzik”) arasındaki temel bölünmeyle değiştirmeye çalıştı (Rée, 2000). Kant'ın estetiği algıdan ve sezgiyi değiştirerek boşa çıkararak nadir hale getirdiği söylenebilir. Kant'tan sonra, estetik yargılama uygun şekilde tarafsız, tutkusuz ve ilgisiz olurdu (Turner, 1994; Eagleton, 1990). Estetiğin bu tanımı, şimdi "sanat" olarak bilinen şey olarak kategorize edildi, ancak duysal bütünlük pahasına özerkliği garanti etti.

Yeni Britannica Ansiklopedi 'ne göre (1995) estetik bir felsefe dalı oluşturan güzellik ve zevk üzerine teorik bir çalışmadır. Estetik terimi, algı için kullanılan Yunanca Aesthesis kelimesinden (Tast (tadı) anlamından) türetilmiştir. Baumgarten estetik alanlarının farklılığının nedenini algıda olduğuna da inanıyor. Estetik alanındaki temel amaç bilimi geliştirmek ve genişletmektir ve duygular bilgeliğin bir öncelik olduğunu varsayarak sanatı felsefeden ayırmıştır (Musavi, 2008: 91). Amerikalı filozof Jerrold Levinson 'a göre (1948): Estetik, sanat ve estetik alanındaki kavramsal ve teorik araştırmalara adanmış bir felsefe dalıdır (Levinson, Guyer, 2008: 9).

Estetik, eski felsefenin önemli alanlarından biridir. Estetik, geniş anlamda, iki yönüyle güzellik teorisi: doğal güzellik ve sanatsal güzellik ve dar anlamda sanat teorisi. Sanat Sözlüğünde (1996), her ne kadar estetik sanattan batı felsefesinin bir dalı, özellikle de güzel sanatlar olarak tanımlansa da, doğanın güzelliği ve algısı, doğanın takdirini ele almıştır (Mohammadkhani, 2007: 159).

Belirtildiği gibi, estetik sistem ve felsefi bakış açısidir. Bu sistemde söylenenler "güzelliğin anlamı ve tanımı, güzellik, öznel veya nesnelliği, güzellik felsefesi ile ilgili farklı algılar kavramlarının kökeni ve varoluşunun kalitesi, güzellik felsefesi ve sanat felsefesinin insan uygarlığı çağındaki sanat felsefesi, nihayetinde güzelliğin sanatla tanınmasının rolü ve ilgisidir. Ve insanın diğer büyük sanatsal başarıları" (Efrasiyabpoor, 2001: 17) ifade eder.

Amerikalı filozof John Hospers (1918-2011), estetiği algı uyandıran konulara ilişkin kavram ve çözümlerin analizini tartışan bir felsefe dalı olarak görmektedir. Estetik algısı, estetik deneyime tabi olan tüm nesnelere de içermektedir. Bu nedenle bilişsel estetik başlıkları ancak estetik deneyimden sonra sınırlayabiliriz. Elbette, herhangi bir estetik deneyiminin varlığını reddedenler var, ancak estetik hükümler verme olasılığını veya bu kararları onaylamak için verilen sebepleri reddetmezler. Bu nedenle, estetik algısal konular terimi, bu cümle ve tartışmaların sunulduğu tüm nesnelere içerir (Beardsley ve Hospers, 2008: 73).

Estetik Alımlayıcı

Estetik alımlayıcı sanat yapısından ya da bir doğa görünümünden haz duyan, estetik tat alan bir varlıktır. Estetik tat almak sanat yapıtı üretmek ve değerlendirmek, güzel ve çirkin gibi yargılarda bulunmak ancak belirli bir varlıklara özgü bir yetidir (Ergün, 2015).

Estetiğin Tarihçesi

Daha önce de belirtildiği gibi estetik güzeli ve güzel sanatların doğasını inceleyen felsefe dalıdır.

Estetik, insanlığın ortaya çıkışıyla başladı ve hareketi, insan yaşamının ve yaşamının dönüşümünün temelindeydi. Mükemmelliğe giden yol, insanın yüceltmeye gittiği yolla aynıdır. On sekizinci yüzyılda Baumgarten 'in kullandığı ilk estetik terim, bağımsız bir bilim olarak, duyuların, yani duyusal bilginin tanınması anlamına geliyordu. Gerçekleştirmek istediği de güzel üstünde düşünme

sanatıdır Bununla beraber estetik bir felsefe kolu olarak Alman düşünürü Kant ile önem kazanmıştır (Lewis, 2009).

Daha sonra bu terim, özellikle sanatta duyularla güzellik algısını ifade etmek için kullanıldı (Lewis, 2009). Daha sonra, bu terim tüm sanat felsefesi dallarında ve doğal güzellik etkilerini incelemek için kullanılmıştır.

İranlı filozof Mohammad Zaimran (1947), estetik hakkında şöyle yazar: İlk olarak, Yunan natüralizm filozofları nesnelere algılarını ve somut fenomenleri açıklamak için Aesthetics terimini kullandılar. Bu filozoflar, gerçeklik yolunun duyusal algıdan geçtiğine inanırlar. Ancak Antik Yunan doğa filozoflarından, Heraklitos ve Parmenides (515 M:Ö) ilk kez bu kavramı epistemolojik bir bakış açısıyla tasarladı ve bunun gerçeklikle ilişkisini inceledi. Yavaş yavaş, bu terim felsefi bir kavram haline geldi ve inanç, bilgi ve hakikat tartışmalarında kullanıldı (Zamiran, 2007: 3).

Bir kısım filozoflar estetiği bir sanat felsefesi, diğerleri ise bir güzellik felsefesi olarak görse de, birçok astronom ve terminoloji uzmanları hala onların tutarlılıkları konusunda hemfikir değillerdir. Estetiğin semantiği, sanat felsefesinden daha geniştir. Çünkü sanat felsefesi eski geleneğinde kendisini insan yapımı sanatıyla sınırlandırmakta ve doğal ve doğal manzaraların estetik deneyimlerini kapsamına sokmamakta. Ancak bugünkü tartışmalardaki sanat felsefesi, kapsamın anlamını arttırdığı ve özellikle sanat yapısına ilişkin olarak, doğal güzelliklerle büyük bir analogi yapılmaktadır (Sheppard, 2003: 17).

Önceki filozofların estetiği duyularla ilgili bir şey olarak gördükleri ve bilişsel rollerini ve bilgilerini vurguladıklarına rağmen, 18. yüzyıl İngiliz filozofları, özellikle İngiliz düşünür Shaftesbury (1671-1713) ve İngiliz filozof Burke (1729-1797), daha spesifik bir anlam oluşturmaya yardımcı oldu. Onlara göre rehberlik merkezinin öncelikli olarak kişisel eğilimler ve bağlanmalar olmadığına dair duyusal algı yönleri üzerinde durur ve özgüllüğü bir amaç veya kendi uğruna bir tanıma meselesi olarak absorbe edilir. Bu düşünce yolu iki tür çıkarıma neden olur: Birincisi Kant'ın estetik algı çıkarımlarından biri, gerçek varlığından bağımsız olarak bir şeyin tarafsız algılanması ya da kişisel çıkarlarla ilişkilendirilmesi, ancak görünüşe bakılmasıdır. Ve diğeri estetik algıyı nesnel algı olarak

değerlendirmektir (Levinson ve Guyer, 2008: 21). Hume, bilim, etik ve sanatı insan doğası yasalarının ürünü olarak görür.

"Kant "güzellik kavramını bütünlük ve ereksellik kavramıyla birlikte düşünür. Güzellik bir erekselliği bildirir, ancak bir ereğe hizmet etmez. Yapıtın amacı onun dışında olamaz. Böylece yapıtın bütünlüğü onun erekselliğinin kendi içinde olmasıyla sağlanır. Ereksellik düşüncesi bakımından güzel ve yüce kavramları birbirine karşıt duygular olarak ele alınır. Güzellik hiçbir çıkar olmaksızın duyulan hoşlanma, başka bir deyişle hiçbir dışsal amaç olmaksızın, kendisi için bir amaç olarak ortaya konan şeyden duyulan hoşnutluktur. Öznenin bu duygusunun nesneye yüklenmesi 'güzel' olanı gösterir: "Beğeni bir nesneyi ya da bir tasarım türünü hiçbir çıkar olmaksızın (ohne alles Interesse) bir hoşlanma ya da hoşlanmama yoluyla yargılama yetisidir. Böyle bir hoşlanmanın (Wohlgefallens) nesnesine güzel denir" (Bal, 2004: 9). "

Güzellik yapıtın erekselliğini kendi içinde taşımasıdır. Nesnenin kendi içinde taşıdığı ereksellik kişiye sanat yapıtı karşısında, 'çıkarsız bir haz duyumsatır, bu duyumsanan şey güzeldir. Güzellik duygusunda kişinin nesneden duyduğu haz evrenseldir ve hiçbir kavrama başvurmaksızın dolaysızcadır: "Güzel olan kavram olmaksızın evrensel olarak haz verendir" (Bal, 2004: 9). "Güzel olan herhangi bir kavram olmaksızın zorunlu bir hoşlanmanın nesnesi olarak bilinendir" (Bal, 2004: 9). Bir nesneye güzel diyebilmek için bu nesneyi onun içsel amacının bir kavramıyla birleştirmemiz gerekir. O halde güzellik sadece duyumda ya da kavramda taşınan bir nitelik değildir. "Salt yargılanması ediminde haz veren güzeldir (duyumda değil, ne de bir kavram aracılığıyla)" (Bal, 2004: 9).

Estetik veya estetik ile ilgili konularla ilgilenenler iki genel gruba ayrılabilir: İlk grup belirli bir sanatla ilgilenmeyen ve özel bir vizyonları olmadan felsefi yapılarını veya felsefelerini tamamlamak için sıklıkla bütünüyle sanatla ilgilenen filozoflardır. Bu filozofların fikirlerinin sonucu olarak, bireysel sanatsal çalışmaların ve belirli örneklerin dahil edilmediği genel tartışma ve teorik öneri ve felsefi deneyimler vardır. Ve teorilerini detaylandıran ve onları bireysel örneklerle güçlendirme argümanlarına dayanan ikinci grup sanatçı ve eleştirmenler (Sheppard, 2003).

Eğitim

Eğitim İngilizcesi kelimesi eğitim-Latince 'Educere'den gelir. 'Eğitmen' kelimesi, bitki ve hayvanların ve çocukların bakımı ve yetiştirilmesi anlamında kullanılmıştır. İngilizce'de, bu kelime genel anlamda çocukları ve hayvanları yetiştirmek için kullanılır.

John Dewey, eğitimi tecrübenin yenilenmesi olarak görüyor(öğrenme ancak ve ancak "yaparak ve yaşayarak" öğrenilir) ve en önemli tanımı, arzu edilen hedeflere ve bir uygulamanın temelinde kendi gönüllü gelişimini geliştirmek için belirli yeteneklerin gerçekleştirilmesi veya geliştirilmesi için bağlamı ve faktörleri sağlamayı başarır (Naqibzadeh, 2010).

"Eğitim" terimi, yaygın uygulamalara sahip olduğundan, çeşitli yönlerini ve anlamlarını açıklığa kavuşturmak faydalı olacaktır. Eğitim Arap kökünden « رباى » terimi düzeltme, yorumlama, politika ve liderlik ve beslenme anlamına gelir. Ve "Rabaa" fiili, büyüme ve gelişme anlamına gelir. Latince kökünden gelen eğitim (Education) sözcüğü, liderlik anlamına gelir (Sagafi, 2004).

Belki de en eski ve aynı zamanda eğitimin en basit tanımı Plato'ya aittir. Ona göre: Eğitim doğuştan sahip olduğu yetenekleri sayesinde insanlardan ayrılan az sayıdaki sıradan kişilerin hakkıdır. Eğitim alma hakkı bu az sayıda kişi için söz konusudur (Moradi, 2011).

Aristo, diyor ki: Eğitim, aile ya da devlet tarafından ahlaki ve medeni erdemler yaratmak için yürütülen bir eylemler bütünüdür. Fransız eğitimcilerinden Jules Simon (1814-1896), eğitimin tanımını, akıllı bilinçlendirmeye ve kalbi zihnin kalbine dönüştürmenin yolu olarak tanımlar. Ve İsveç filozof Johann Heinrich Pestalozzi (1746-1827) "eğitim ve gelişim ve evrim, çocuğun tüm güçlerinin uyumudur (fiziksel, manevi, kültürel...). Ayrıca, İngilizce Filozof Spencer (1820-1903), eğitimi "mükemmel yaşam için insan hazırlığı" olarak tanımlamaktadır. Ve Kant'a göre: eğitim insanın gelecekteki soyunun mümkün olduğu en iyi durumuna uygun bir şekilde yetiştirilmesindeki yöntemdir (Sagafi, 2004: 32).

Eğitim, insan toplumundaki yaşlıların bilgi ve ileri düzeylerinin daha az gelişmiş ve daha az eğitilmiş bireyler üzerindeki etkinliği ya da uğraşdır. Bu

şekilde, insan yaşamını ilerletmeye yardımcı olacaklar. Eğitimi bireylerin başkalarının gelişimini bilinçli olarak yönlendirdiği bir süreçtir. Eğitimin rehberliği ve kontrolü ile deneyimi oluşturmak için girişimde bulunulur. Bir grup eğitimci ise, eğitimi yargı gücünün geliştirilmesi olduğu inanmaktadırlar.

John Dewey, "Demokrasi ve Eğitim" adlı kitapta eğitim tanımını hakkında yazısı: Deneyimin anlamını geliştirmek ve kişinin sonraki deneyimleri daha iyi yönetebilmesi ve kontrol edebilmesini sağlamak için deneyimi yeniden tasarlamak veya yeniden düzenlemek (Naqibzadeh, 2010).

İnsanın eğitim konusu olduğu, eğitim ve felsefenin temeli ve nedeni insanın varlığı olduğu söylenebilir. Eğitim insanlar olmadan anlamsızdır. Ve içeriğinin gizemi diğer varlıklarla insan arasındaki farklılıklarındadır. İranlı filozof Khajeh Nasir al-Din Tusi (1201-1274), her yaratığın bir mükemmellik olduğunu ve bazı canlıların varoluşlardaki mükemmelliklerinin bir arada var olduğunu (insan olmayan) ve bazı canlıların daha sonraki varoluştan (insan) ve onun varoluşundaki mükemmellik olduğunu belirtir (İnsanını mükemmelliği varoluşuyla beraber ona verilmedi ve cisminden geriye kaldı). Her halükarda, kusurluluktan kusursuzluğa giden bir yolda olan insana yolunda yardımcı olan eğitimidir (Mirhadi, 1993).

Eğitim Modelleri

Oldukça geniş kapsamlı olan eğitim kavramı özellikleri açısından farklı türlere ayrılmaktadır.

Formal eğitim. Formal eğitim, belli bir müfredat, plan çerçevesinde, belirli kuralları olan bir ortamda belirli kurallar ve belirli yöntemler doğrultusunda verilen eğitimidir. Okullarda verilen eğitimi buna örnek olarak verebiliriz. Formal eğitim profesyonel kişiler tarafından verilir. Formal eğitim kendi içinde yaygın eğitim ve örgün eğitim olarak ikiye ayrılmaktadır. Formal eğitimin özellikleri ise, plan, amaç, öğreticisi olmasıdır. Yer, yöntem, süre, içerik ve uygulama bellidir ve olumlu davranışlar çıkarmaya yöneliktir (Anonim, 2017).

İnformal eğitim. İnformal eğitim, bir planı olmayan kendi kendine gelişen, herhangi bir yapılandırmaya maruz kalmamış bu yüzden de sonuçları ve ne

öğrenileceği öngörülemeyen eğitimlerdir. Kişilerin çevrelerinden ya da kendileri deneyimleyerek elde ettikleri bilgileri kazanma sürecine de informal eğitim diyoruz. Arkadaş gruplarından, herhangi bir şeyi deneyerek kazandıkları bilgiler bu eğitim sürecine örnek olarak verilebilir. İnfomal eğitimin özellikleri ise plansız ve belli bir amacı olmaması, net değildir. Olumlu ya da olumsuz davranışlar olabilir. Aile, arkadaş çevresi, kitle iletişim araçları, sokak ve bu gibi ortamlarda gerçekleşebilir (Anonim, 2017).

Formal eğitimin informal eğitime göre çok sayıda farkı bulunmaktadır. Bunlardan bir tanesi ise eğitimin hayat boyu devam etmesi ve her yerde gerçekleşebilmesidir. İnfomal eğitim ise ölünceye kadar gerçekleşir. Formal eğitim ise sadece eğitim kurumlarında gerçekleşir. Eğitim kurumlarında formal eğitim gerçekleştiği gibi aynı zamanda informal eğitim de gerçekleşebilir. Örneğin, okulda teneffüs aralarında gizli gizli sigara içmeyi öğrenen bir öğrenci informal eğitim gerçekleştirmiş olur (Anonim, 2017).

Eğitimin türü konusunda farklı görüşler de vardır. Broudy bunlardan biridir. Broudy'nin eğitim için üç türü:

Çevresel eğitim: Bu tür bir eğitim neredeyse kendiliğinden uygulanmaktadır. Diğerleriyle olan bireysel sosyal temas, bazı yiyecekleri yemek, kaldırımda yürümek, bilinçsiz ve planlamadan ve hatta koşullu geri bildirim yoluyla gerçekleşen bu çevre etkisi yoluyla öğrenmeye yol açar.

Gayri resmi (yaygın) eğitim: Ailede ya da eğitim dışı kurumlarda öğrenilen ve doğada daha pratik olan, örgün eğitim olarak kabul edilir. Ailede belli alışkanlıklar edinme ya da çeşitli işlere alıştırmak veya çeşitli kurumların çalışanlara sağladığı gayri resmi eğitimin bir parçasıdır.

Resmi eğitim: örgün eğitimin amacı öğretmek veya uygulamaktır veya her ikisi. Belidir, görevi yerine getirmek için bir kurum kurulmuştur. Örgün eğitimde, iki önemli unsur söz konusudur; bunlardan biri öğretmen, diğeri öğrencidir. Öğretmen, eğitim sürecinde bir rol üstlenen kişidir, başka bir deyişle, başkalarının (öğrencilerin) eğitimi için sorumluluk alır. Ancak, yaygın eğitimde durum böyle değildir, çünkü bu eğitim sürecinde başkalarının eğitiminde rol oynayan

öğretmenler ya da klasik anlamda eğitim alan öğrenciler yoktur (Shariatmadari, 1998).

Temel olarak, insanlarla ilgilenen ve rehberlik eden herkesin görevi toplumun insanlarını eğitmektir ve eğitim ve öğretim görevi öğretmenlere ve eğitim sistemiyle sınırlandırılmaz, öte yandan eğitim sadece zihinsel güçlerin gelişimi anlamına gelmez ve farklı boyutlara sahiptir.

Sanat

“Yaşamın içinden çıkan bir insan etkinliği olarak sanatın insanlıkla yaşıt olduğu söylenebilir. Genel olarak her hangi bir etkinliğin ya da bir işin yapılmasıyla ilgili yöntemlerin, bilgilerin ve kuralların tümüne birden sanat denir. Sanatsal etkinliği, bazı düşüncelerin, amaçların, duyguların, durumların ya da olayların, deneyimlerden yararlanarak, beceri ve düş gücü kullanılarak ifade edilmesine ya da başkalarına iletilmesine yönelik yaratıcı bir insan etkinliği diye de tanımlanabilir (Akdoğan, 2001: 1).”

Sanat karmaşık olan bir kavramdır, ancak aynı zamanda, insan kendi ve çevresini bildiği andan beri yaşamın temellerinden biri kabul edilmiştir. Sanat her zaman insanın yardımına gelmiştir; ilk insanın mağaraların duvarında, zayıf ve cehaletleriyle başa çıkabilmek veya ölümlülüğün korkusu ile baş etmek için bir duvar bulduğu zaman olsun veya günümüze uzadığı zamanda, bu kaygılı ve karmaşa dünyasındaki insana katkı sunar. Sanat Sanskrit dilinde "sunere" terimi, su: erdem ve ödün veren iyilik anlamında ve nere: "erkek veya kadın" erkekler ve kadınlar anlamına gelen iki sözcüğün bir birleşimidir. Bu terim Fars diline girdi ve Avesta'da Ahura Mazda'nın özelliklerinin iyi ve iyi olduğu anlamına gelen "Huner" olarak şekil aldı. Hu'nun bileşimi erkeklik, savaşçı gücü, erdem, değer ve beceri anlamına gelen iyi ve kötü anlamına gelir. Daha sonra İslam çağında, Honer biçiminde, eksiksiz insanlık anlamında ve ayrıca mükemmellik ve erdem anlamında değişmiştir (Sharifzadeh, 2006).

Sanatın en basit ve kabul görmüş tanımı insan yaratıcılığıdır, yani insan faaliyetinin doğa karşısında yarattığı her değişiklik, sanattır. Güzel sanatlar ve yararlı sanatlar (Hospers ve Scruton, 2010) olarak iki bölüm kapsamaktadır (Sharifzadeh, 2006). Dolayısıyla sanatın iki boyutu vardır; boyutlarından biri bilge

insan yetiştirmesidir. İnançlı (iyi düşünme), iyi konuşan (güzel konuşan) ve iyi işler (güzel eylemler) yapan inşalar yetiştirirken ve ikincisi eğitim boyutudur, duygularını, duyularını, hayal gücünü, düşüncelerini ve düşüncelerini sanatsal bir disiplin biçiminde ifade edebilen bir insan eğitebilmektir. Kendisiyle barışık ve başkalarıyla barış ve güzellik içinde yaşayan bireyler eğitmek sanatın amacıdır. Sanatsal etkinliklerini yaparken, estetik duygusunu, duyularını, düşünmesini, hayal gücünü ve zekâsını, içsel yeteneklerini ve yaratıcılığını geliştirir (Saidi, 2010). Latince ART sözcüğün kökü ARS beceri anlamına geldiğinden, beceri temel olarak edinilen, öğrenilen özellik ve becerilere uygulanır. Aynı zamanda, sanat sanatının daha geniş bir anlamı sahiptir ve tüm yaratıcı konuları ilgilendirir çünkü en geniş anlamıyla sanat, edebiyat, şiir, drama, müzik ve görsel sanatlar gibi tüm yaratıcı konuları içerir (Mohamadi, 2010).

Sanat insani yapıtlardır, yani insan faaliyetinin doğada yarattığı her türlü değişiklik sanattır, güzel sanatlar veya pratik sanatlar. Filozoflar sanat endüstrisinin iki terimini kullanır ve aralarındaki ilişkiyi ifade eder. Filozoflar sanat (Art) ve teknik (Technique) terimini kullanıp ve aralarındaki ilişkiyi tanımlarlar. Teknik, bir araç veya cihaz üreten ve uygulayan ve mutlaka estetiğin tüm yönlerini ele almayan ustalık ve mesleği ifade eder. Üretime ek olarak sanat, estetik yönleri de dikkate alan insan yaratıcılığını ifade eder (Hospers,Scruton, 2010).

Sezgi, vizyon, görme, hayal gücü, formlar, görüntüler ve benzerleri gibi terminolojinin her zaman sanata uygulanan eş anlamlılar olduğu söylenebilir. Bu kavramların derin bir biliş anlayışı vardır.

Tüm sanatçıların niyetlerinden memnun olduklarına dikkat çeken, İngiliz şair ve eleştirmen Herbert Read (1893-1968), sanatı zevkli formlar yaratma çabası olarak tanımlar, bu form güzellik duygumuzu tatmin eder ve güzellik duygusu, resmi ilişkilerden elde edilen bir tür birlik veya uyum bulduğumuzda bizi tatmin eder. Her ne kadar genelde sanatın tatmin edici kuramında anlaşmazlıklar olsa da, Read, herhangi bir genel sanat teorisinin, insanın duyularına ve bazı düzenlemelere cevap veren nesnelerin şekline, yüzeyine ve hacmine tepki gösterdiği varsayımıyla başladığına inanmaktadır (Read, 1995).

Kant, sanatın özgürlükle ilişkili olduğunu düşünür ve “sanat başlığının özgürce yaratılmış olanlara verilmesi gerektiğine, yani kanıtı ve mantığı yürüten irade tarafından yaratılmış olanlara, inanır”. John Lancaster (1936), İngiliz şair ve yazar’a göre, sanat insanın başkalarıyla iletişim kuran yaratıcı gücünün bir parçasıdır (Ghotbi, 1973).

Sanat, insan yaratıcılığının bir parçasıdır; yorum ve çevresel deneyimlerden elde ettiği görüş, düşünce ve duygularını sanatsal materyaller kullanarak başkalarına aktarma şeklidir. Bu akımın başarılı olması sanatçının yetenekliliğine bağlıdır.

Sanat Ansiklopedisinde resim, tasarım, grafik, mimari, müzik, şiir, tiyatro ve sinema gibi etkinliklere sanat denilir (sharifzadeh, 2006).

Sanat tüm profesyonel ve teknik kuralları tanımlamak, zarafet ve incelik ile bilgi sahibi olmak, iş yapmanın yolu sanat kurallarına ve düzenlemelerine uygunluğu, bilgi ve tecrübe sahibi olmaktır.

Sanatın Hayattaki Rolü

Huzur yaratmak: Aristoteles, gösteri dahil tüm sanatların Psikolojik baskılarını hafifletmenin ve müzik parçalarını duymanın ya da resim tablolarını seyretmek veya tiyatroya katılmak, huzur ve rahatlama, yani Catharsis (boşalma) neden olduğu görüşündedir (Ansari, 1989: 194). Ve estetikle beslenmeyen ruh sakinleşemez ve devam edemez.

Sanat iyileştirme ve merak etme ve heyecanlanma yeteneği sağlar. Sanatın öğretilmesinde, bir kişinin hızının normal bir seyriden sonra, önemsiz oyunlardan hedefli çalışma ve işe, temel eğitim ile birlikte sürekli bir büyüme ve gelişme şekillenir. Ek olarak, esnekliğin ve stilin gücü artar. Freud, sanatçıların gecikme dönemlerinde esnek olan yumuşatma ve inceltme gücü ve yeteneğine sahip olduğuna inanıyor. Freud’a göre sanatçıların isyanlarında esnek olan pürüzsüzlük ve incelik gücü ve yeteneği vardır (Jafari, 2006).

Freud'un bahsettiği bu esneklik, çocukların zirvesine sahip olduğu hayret şaşırtıcı güç olarak yorumlanabilir, fakat daha sonra modern makine dünyasında, dünyanın güzelliği ve manevi harikalarını fark edilmeyeceklerini öğrenirler.

Sonuç, psikolojik rahatsızlıklar veya uyuşukluk ile yıkıcı bir yaratıcılıktır. Sanat eğitim ile çocuğun temel şaşırtıcı gücü korunabilir ve bu güçleri ve duyguları doğru yöne yönlendirilebilir.

Sanat dolaylı olarak iyileştirebilir.

Çünkü derinlemesine düşünce, dikkat, doğruluk ve öğrenmenin doğanın temeline aykırı olduğu açıktır, bu nedenle eğitim insanlarda antipati ve hoşnutsuzluk duygusu yaratığından dolayı eğitim sürecini insan hayatına oturtup ve bu süreci sevilen ve insan doğasıyla daha uyumlu hale getirilmelidir. Öte yandan, her öğütçü davranış ve ifadeler çocuklarda, özellikle incinmiş, zarar görmüş ve suçlu çocuklarda savunma tepkisi yaratmasına neden olduğu için, dolaylı metot bu savunuculuğu azaltmaktadır.

İranlı düşünür Rajabali Mazlumi (1927-1998) şöyle yazıyor: “eğitime dirençli çocuklarda sadece spor ve sanat yoluyla (resim, tiyatro, el işi) eğitim mümkündür, çünkü açık bir etik ve insancıl ders yoktur. Dolaylı olarak uygulanabilir olmasından dolayı, en iyi eğitim araçların spor ve sanat olduğu söylenebilir” (Mazlumi, 1985: 114).

İnsani değerlerin gelişmesi: ilk olarak diğer insanlara saygı duymak, insanlığa ve insani değerlere algı ve anlama ve saygılı bir bakış olmasını gerektirir, çocukluğun ilk yıllarından doğanın eserleri aracılığıyla böyle bir tutum ve eğilim yaratılması gerekir. Bu tür bir tutum ve eğilimin, çocukluk döneminin ilk yıllarından, çocukların kavrayış ve ilgisine uygun çalışmalar ve sanat dersinde iş birliği yapılan çalışmalar ve eserlerin eleştirisi ile sağlanabilir (Mazlumi, 1985: 114).

Sanatın hayattaki bir rolü de yaratıcılık ve özgüven oluşturmaktır. Sanatın ana rollerinden biri, zihinsel rahatlama ve incelme eşliğinde, olumlu ve yapıcı yaratıcılığın yaratılmasına, diğer yandan da temel ve psikolojik ihtiyaçların karşılanmasına yol açacak olan merak ve heyecanın gücünü yaratmak ve güçlendirmektir. Farklı sanatsal formlar yaratarak, birey bir anlamda düşüncelerini, inançlarını ve duygularını ortaya koymaktadır. Bu şekilde, yaratıcılık gücü artacaktır. Bu özgüven ve yaratıcılık tüm öğrenme seviyelerinde etkilidir. Eğitim teorileri arasında Bloom' teorisine göre sanatın yeteneklerini ve

zihinsel becerilerini arttırmadaki rolüne ilişkin görüşleri düşünülebilir. Bloom'a göre çok az öğretmenin eğitim verimliliği düşündüğünü ve gerisi öğrencilere problemleri nasıl çözeceklerini öğretmeye çalışır. Bazı psikologlar bunu eleştirel düşünme olarak adlandırırken, John Dewey ve diğerleri, derin düşünme, hatta bazıları bile problem çözme olarak adlandırılıyor (Bloom, 1986). Ancak Bloom, zihinsel yetenek ve beceriler (sanat) terimini kullanır, onun bakış açısına göre, yetenekler sanat ve becerilerin yanı sıra bilginin sonucudur. Bloom'un görüşüne göre, "sanatlar ve beceriler, belirli bir amaç için gereken zihinsel düzenleme ve yeniden yapılanma sürecini vurgular. Zihinsel yetenekler, bilgi, beceri ve sanatsal zihniyetin bir birleşimini içerir" (Bloom, 1986: 51). Zihinsel yetenek ve becerilerin (sanatların) rolünün öğrenmede etkilimin öncelikli olduğuna inanmaktadır çünkü:

Zihinsel yetenekler ve beceriler daha yüksek transfer değerine ve daha geniş bir bilgi yelpazesine sahiptir.

Zihinsel yetenek ve becerilerin öğrenmedeki etkililiğinin ikinci nedeni, Öğrenme teorisine göre, çok ayrıntılı ve spesifik eğitim etkinlikleriyle (öğrenci, akademik yıl boyunca yalnızca bir veya iki kez karşılaşır) karşılaştırıldığında, genelleştirilebilecek ve farklı durumlara uygulanabilecek eğitim etkinliklerinin daha dayanıklı olması beklenebilir.

Sanatın terapötik rolü: sanat terapisi, sanatta sevginin ifadesi yoluyla terapötik kaynaklara sahip olduğu varsayımına dayanır. Sanatsal terapistler, sanat terapisinin istisnasız tüm hastalar için yararlı olduğu ve sanatsal yetenekleri olanlarla sınırlı kalmadığı kanaatindedirler. Çoğu sanat terapisi formunun temel mantığı, bir ideolojinin resimlerinin düşüncelerini ve duygularını ifade ederken, sanatçı, ruhu ile yarattığı sanat eserlerine hayat veriyor, onlarla heyecanlanır, yani doğadan ona ödünç verdiği etkiler geri alır ve bu bir doğayla kaynaşmadır.

Sanat Eğitimi

Sanat eğitimi, estetik yeteneklerin gelişimi için bir şema olan eğitim sisteminin temel işlevlerinden biridir. Sanat, insani gelişmeye çeşitli boyutlarda yardımcı olmak için eşsiz fırsatlar sunar. Jerome Hausman, sanat eğitimi tüm duyuşları kapsayan, duyuşsal ve dokunsal deneyimlerin gelişimini, derinlemesine

bir duyarlılık ve görsel sanat anlayışı ve sanatsal eleştiriyi yapabilme yeteneği olarak tanımlar (sharifzade, 2006: 7). Sanat müfredatı yaklaşımı "sanat eğitim" dir. Çocukların özgürce hayal edebileceği ve düşünebileceği bir alanda sanatsal aktiviteler gerçekleştirmek, duyuları güçlendirilecek, zekâ ve düşünme kapasiteleri geliştirilecek, duyguları ve hisleri gelişecek, yetenekleri ve yaratıcılıkları gelişecek ve böylece sanat eğitimi gerçekleşmiş olacaktır.

Eğitim Sözlüğü, sanat eğitimin anlamını görsel sanatların, mekânsal ve hacimsel sanatın eğitimi olarak belirtmektedir. Güzel sanatlar, endüstri, grafik, reklamcılık veya tiyatro gibi görsel sanatlar ve el sanatlarının ana alanları olan çeşitli bölümleri vardır. Altbölüm resim, tasarım, boyama, yapı, sanatsal ve sanat tarihi bölümlerinden oluşmaktadır. Okullardaki sanatsal eğitimin geçmişte, resim yapmakla ya da belki el işi sanatları olmakla sınırlıydı, bu sanat eğitiminin uygulanmasında, sanat eğitimi teorilerinin önemli bir kısmının göz ardı edilmesinin olumsuz bir sonucudur. Bennet Reimer (1932-2013) Amerikan müzik eğitimcisi, sanatın amaç bilincini ve olağanüstü olayların her türlü estetiğinin farkındalığını sanat eğitimi olarak düşünmektedir (Reimer, 1972).

Her insanın bir yaratıcılığı vardır ve doğuştan gelen arzusu onu ellerini ve gerekli malzemeleri kullanarak sanat ve sanat etkinlikleri gerçekleştirmeye davet ediyor. Sanatsal etkinliklerin gerçekleştirilmesi, çocukların özgürce hayal edebildikleri ve özgürce düşünebilecekleri, duygularının güçlendirilmesi, zekâ kapasiteleri ve algılarının geliştirilmesi, yeteneklerinin ve yaratıcılıklarının geliştiği bağlamda "sanatsal eğitime" yol açar.

İlkokul Çocukları

Piaget e göre 7-11 somut işlemler dönemi ve İlkokul çağındaki çocukları kapsamaktadır.

Somut işlemler dönemi 7-11 yaş olarak Piaget kuramında, akıl yürütme, belirli ve somut örneklerle uygulanabildiği sürece, mantıklı akıl yürütme sezgisel düşüncenin yerini alır. Piaget korunum terimini, nesne ve maddelerin görünümünü değiştiren dönüşümlerle uzunluk, sayı, kütle, miktar, ağırlık ve hacimlerinin değişmeyeceğinin farkına varma yeteneğini adlandırmak için

kullanılır (Kol, 2011). Somut işlemler düşüncesinin başka bir özelliği sınıflama şeklindeki akıl yürütmedir. Sınıflanmaya girişen çocuklar nesnelere sınıflar (Kol, 2011).

Çocuğun bilişsel yetileri (algı, bellek...) giderek gerçeğe daha uygun değerlendirmeler yapabilecek düzeye gelir. Zamanı, yeri, çevreyi tanıması olgunlaşır. Eski çocuksu ağlamaları, çarpınmaları yerine daha denetimli duygu dışavurumları geçer (Kol, 2001).

Bu yaştaki güzel anlamını verdiği, çocuğun iyi anlayabildiği ve kavradıklarıdır. Onun bakış açısından, hiçbir şey kendi başına çirkin ya da güzel değildir, daha doğrusu kışının iletişim kurma şekli bir güzellik ya da çirkinlik duygusu yaratır. Bu yaştaki çocukların sahte ve gerçekçi olmayandan daha doğal imgeleri ve renkli panoları siyah beyazdan daha fazla sevmeleri olasıdır. 7.8 yaşında, çiçekler, hayvanlar ve bebekler onlar için güzel ve ilgi çekicidir. 10-11 yaşlarında ise doğa manzaralarıyla daha çok ilgilenirler. Ancak cinsel farklılıklar göz ardı edilmemelidir. Çünkü kızlar çiçeklerden, manzaralardan, işaretlerden ve renkli kumaşlardan hoşlanır ve erkek çocuklar hayvanları sever ve silahları (Parsa, 2010).

Elbette, çocuklar büyüdükçe, yetişkinlerin güzellik kriterlerini daha çok çekici buluyorlar. Ayrıca, toplumun kültürü, örf ve gelenekleri, her ailenin yaşam tarzı, çocuklarda güzellik algılarının geliştirilmesinde önemli bir faktör olarak görülmektedir.

Çocuklar genellikle yetişkinlerin güzellik kriterlerini sorgulamadan kabul eder (Parsa, 2010).

Çocuk Sanatının Özellikleri

Tıpkı çocukların fiziksel büyümenin farklı aşamalarını tecrübe etmesi gibi, sanatsal yetenekleri de kademeli süreç boyunca gelişmektedir. Fakat bütün çocuklar evrimsel olarak eşit değillerdir ve her yaş için kusursuz bir model yoktur (Mohamadpoor, 1961).

Sanatın bilişsel gelişim ile ilişkisi, çocuk sanatı algısal deneyimlerin kavramsal formasyonunun ifadesidir, gelişimsel eğilimleri göstermekte ve kişisel

ifadelendirmelerin gelişimine olanak sağlamaktadır. Piaget çocuk resimlerini bilişsel gelişimin yansıması açısından önemli bir kanıt olarak kullanmıştır (Ölçer, 2019: 2).

Hayal gücü, canlandırma, entegrasyon, çocuklar sadece beceri ve yaratıcı özelliklerini değil düşünsel özelliklerini diğer deyişle bildiklerini de sanat yoluyla iletmektedir. Çocuklar gördüğünü değil bildiğini çizer. Yani çocuklar sanatlarında hayallerini yapıp canlandırırlar (Ölçer, 2019: 2).

Kendini ifade etmek, sanat bireyin duygularının yaşadığı deneyimlerle harmanlanarak somutlaşması olarak tanımlanmakta, çocukluk çağında kendini ifade edebilme gereksiniminin karşılanması açısından oldukça önem taşımaktadır. Sanat ise bireyin iç dünyasını, hayalleri, fikirleri ve duygularını ifade etme yoludur (Ölçer, 2019: 2).

Yenilik, çocuğun gerçekleştirdiği resim kendine özgü niteliği ile onun doğal yaşantısının bir ürünü (Tepecik ve Oğuzoğlu, 2002) olup yaşanmış bir deneyimini anlatmaktadır (Ölçer, 2019: 2).

Basitleştirme, şeffaflık ve açıklık, çocuklar eserleri dünyaya bakış açılarını yansıttığı için basit şeffaf ve açıktır.

İdealist olmak, eserlerinde iç dünyalarının sınırı olmadığından bunu yansıtıp ve sanat eserlerinde idealistlik ortaya çıkmaktadır.

Deneycilik ve süreç merkezli olma, çocuklar zihinlerinde oluşturdukları görüntülerin farkında olsalar da kâğıda aktaramazlar. Bunun yerine basit karalamalar yaparlar ve onlara zihinlerinde anlam yüklerler (Ölçer, 2019).

Sembolizm gerçekçiliğe yol açar, Piaget (1953), çocuk için resmin işlevini başlangıçta sembolik bir oyun olarak görmüş, bu oyunda çocuğun duygusal ve düşünsel yaşamıyla ilgili imgeler sunduğunu, dünyayı temsil etme çabası olduğunu belirtmiş ve çocuğun çizimlerini zihinsel imgenin ortaya çıkışı, kâğıt üzerine yansıması olarak değerlendirmiştir (Ölçer, 2019: 2). sembolik düşüncenin insan zekasının oluşumunda önemli bir adımı temsil ettiğini ve onun zihinsel imgelerde, çizimde, sembolik oyunda, dilde, düşlerde, şarkı ve dansla ifade

bulduğunu, tüm bu etkinliklerin sembolik kapasiteyi gerektirdiğini vurgulamıştır (Ölçer, 2019: 2).

Gerçekçiliğe giden yolda sembolizm, çocuklar giderek, insan ve çevresi hakkında bir görüşe sahip olmakta, resimlerinde belirli sembolleri kullanırlar ancak kendi ilgisine dayanarak betimler. Gerçekçi olmaktan çok semboliktir eserleri fakat ortaya çıkan şema ayrıntı ve gerçekçilik açısından doğruya yakındır (Ölçer, 2019).

Sanat Eğitiminin Önemi

Sanatın etkili olmasının nedeni, sanatın doğasında var olan yeteneklerden kaynaklanmaktadır, çünkü sanat insan yaratıcılığının ve estetik anlayışının somutlaşmış halidir. Sanat, eşsiz roller ve duygularla dolu ideal bir dünyaya ulaşmak için gerçek dünyada güzellik yaratma çabasıdır. Sanat, insanlar ve milletler arasındaki sınırları ortadan kaldırarak ve bir gün bütün insanları birleştirerek, tek bir medeniyetin oluşumuna etkin bir şekilde katkıda bulunabilir.

Sanat eğitimi, sanatsal yetenekler geliştirmek ve güzellik tarftarlığını ve sevgisini artırmak, bireylerin şefkatini arttırmak, duygusal tepkileri etkilemek ve ifade etmek, duyu ve duyguları kontrol etmek, kişiliği yeniden yapılandırmak, insanlara ve işlere yönelik eğilimi yaratmak ve güçlendirmek için kullanılabilir. Sanatın etkilerinde ahlaki değer sistemi, hayal gücü, yaratıcılık, düşünme, anlama ve ifade etme, psikolojik ihtiyaçların karşılanması ve bireylerde benlik saygısı ve benlik saygısı duygusunun yaratılması ve güçlendirilmesidir.

Sanatsal eğitimin önemi, yenilik ve yaratıcılık, bilişsel ve entelektüel becerilerin gelişimi, duyu ve duyguların yetiştirilmesi ve uyarlanması (duygusal eğitim), ergenlikte derin değişimler, ahlaki gelişim, özgüven, beceri gelişimi gibi alanlarda bulunabilir (Musavi, 2008).

Temel olarak, sanat eğitimi ve sanatsal eğitimin yenilikçilik ve yaratıcılık, ahlaki gelişim, duyu ve duyguların gelişimi (duygusal eğitim), bireysel davranışlarda derin ve kalıcı değişimlerin oluşması, beceri gelişimi, düzen, doğruluk vb. Üzerinde büyük bir etkisi vardır. Sanat, insan yaratıcılığının ve estetik anlayışının somutlaşmış halidir. Sanat, en istikrarlı ve özgün haliyle,

insanların en asil ve temel özelliklerinin idealleri, bilişleri, duyguları, becerileri ve değerleri ile ilgilendir. Ona güvenerek insan, yüzeysel bilgi ve çıkarlarından vazgeçerler. Aslında sanat, bilinçli ve özgürce değerlere dönüşmenin sonucu olan insanın gerçek ve orijinal evriminin mümkün kılar. Bunu basitleştirip mümkün kılan şey eğitimidir, bu nedenle mükemmel ve gelişmiş insanları, yani medeniyete değer veren vatandaşları yetiştirmek için daha fazla ve daha iyi sanat üretmeliyiz (Fowler,1989). Eğitim ve sanat arasındaki ilişki bazı eğitimcilere sanatın eğitimin temeli olduğuna inanmalarını sağlamıştır. “Sanat eğitimin temelidir, sanat bilgeliğimizin ve duygularımızı birleştirir, hayal gücümüzü harekete geçirir ve çevremizi değiştirir. Yıllar sonra maddi eğilimleri unutulur, sanat manevi tutumun bir sembolü olarak kalır. Sanat her açıdan ölümsüzlüğü kazanmak için insan arayışına tanıklık ediyor” (Meier, 1995: 589).

Broudy, sanatın insana bilgi, iç görü, değerler ve kavrama gücü sağladığına inanmaktadır. (örneğin sanatın yarattığı, iç görü, İçsel huzur, coşku, heyecan, arzu ve istek gibi duyguları diğer müfredat içerik alanlarının hiçbirinde bulunmamaktadır). Bu yüzden sanat eğitiminin amacı, özellikle okullarda, sırf sanatçı yetiştirmek olduğu için bakılmamalı, aksine öğrencilerin içinde yaşadıkları dünya hakkında bakış sahibi olarak bilgi seviyesine gelmesidir. Görüldüğü gibi, bu tanım çeşitliliği, sanatsal eğitimden sanata, araçların beceri geliştirme ve sonuç olarak üretim perspektifleri açısından kullanılmasına kadar, sanat eğitimine bakış açısı ve farklı yaklaşımları yansıtmaktadır.

Eisner, kitaplarında ve yazılarında, sanat eğitiminin eğitim sistemindeki rolü ve yerini araştırıyor, günümüzde sanatın okul müfredatındaki durumunu tanıma konusunda öncülülerinden olan Eisner, statükoyu eleştiriyor, sanat ve onun öğretiminin okulda ast ve marjinal bir sanat anlayışıyla ciddiye alınmadığını, mümkün olan en az haftalık program saatinin bu derse ayrıldığını, hata sanatın gereksiz bir eğitim programı görüldüğünü belirtir (Eisner, 1986).

Ancak, sanat müfredatının ilk dönemdeki yaklaşımı “sanatsal eğitim yaklaşımı” olmalıdır. Tüm çocuklar sanatsal etkinlikleri severler. Bu tür faaliyetlerde ve aktivitelerde tasarım, mağlubiyet ve zafer deneyimi kazanın. Bu

şekilde yaratıcılıklarını ve duygularını ifade etmek için bir temel sağlarlar (Safavi, 2003).

Sanat Eğitimi Yaklaşımları

Sanat eğitime geleneksel yaklaşım. Bir sanatçıya öğretme yaklaşımı, sanatı yalnızca yaratıcı ifadesine adanan bir alan olarak resimleyen bir yaklaşımı ifade eder. Alanı bu düşüncenin çerçevesi içindedir, bireyin yaratıcılığını ve yaratıcılığını daha ileri bir düzeye çıkarmak için Başka bir deyişle, özgür ve girişimsel olmayan sanat bizim bir ifademizdir ve bunun niteliği olan her plan ve stratejidir. Süreci gözardı etmek kabul edilemez ve mahkûmdur. Tabii ki, öğrencilerin kesin teçhizatı için mutlak özgürlüğünü tanıyan sanatsal eğitime olan geleneksel yaklaşım, bu alandaki birçok bilim adamı tarafından eleştirildi. Elbette, öğrencilerin tam teçhizata yönelik mutlak özgürlüklerini tanıyan geleneksel sanatsal yaklaşım, bu alandaki birçok bilim insanı tarafından eleştirildi. Bu bilim insanlarına göre, okul müfredatında sanatın marjinalleşmesine yönelik eğilimin odağı Geleneksel sanat yapısının analizi ve müfredat ve eğitim üzerindeki etkisi, böyle bir kadere ulaşmada ana faktörlerden biridir. Böyle bir sonuçla, başlangıçta sanatsal etkinliklere ayrılmış fırsatların öngörülmesini desteklemekten kaynaklanabilecek olan şeye rağmen, sanatın yüksek önem ve öncelikli bir konu olma nedeniyle, eğitim sistemlerinin gerektirdiği kader yeteneklerini geliştirmesine yatırım yapılması, görülmemektedir.

Başka bir deyişle, geleneksel düşünce veya yaklaşım çerçevesinde estetik ve sanatsal yetenekler gibi belirli yeteneklerin gerçekleştirilmesi, eğitim sistemi ile organize ve iyi organize edilmiş bir karşılaşma gerektirmiyorsa. Eğitim sisteminin bu yetenekleri takip etme konusundaki duyarlılığının zayıflaması ve buna bağlı olarak ilgili müfredatın sağlamlığının ve hayatta kalmasının temelini zayıflaması, diğer derslerle rekabet etmenin ölümcül ve kaçınılmaz bir sonucu olacaktır (Eisner, 1986).

Sanat eğitiminde disipline dayalı yaklaşım. Öğretim alanındaki yaklaşımlardan biri, eğitimi dört boyutlu bir perspektif, sanatsal üretim, sanat tarihi, sanat eleştirisi ve estetik açıdan inceleyen sanat eğitime disiplin temelli yaklaşımdır. Aslında, bu yaklaşımın belirli bir sanatsal alana tek bir vurgusu

yoktur ve sanatın öğretilmesi ve öğrenilmesine ilişkin daha kapsamlı bir görünümüdür. Bu yaklaşımdaki ana hipotez, bu epistemik alanların öğretilmesinin, sanatın, sanatçıların, sanatsal süreçlerin ve sanatın farklı kültür ve toplumlardaki işlevine ve oluşumuna katkıda bulunmaktadır. Bazı uzmanlar sanatın önemini sağlama ve temel eğitim alanı olarak yetkinlik ve yeterliliklerini savunma çabalarında, muhaliflere, diğer tüm ders kitapları gibi sanatın da böyle bir duruma uyan bir disiplinin özelliklerine güvenerek tartışmaya açtılar. Başka bir deyişle, savunucu olarak ortaya çıkan, sanat disiplininin tanınmasıdır ve bu durumda sanat göçüne inançsızlık ve şüphe ile bakanlar, kaçınılmaz olarak konumlarından çekileceklerine inanılmaktadır. Ve sanat diğer oluşturulmuş müfredatla birlikte çekirdek bir materyal veya temel bir çalışma alanı olarak kabul edilecektir. 1980'lerin ortasından beri tanıtılan ve akademik çevrelerden ve eğitim ortamlarından büyük ilgi görmüş olan disiplin merkezli sanat eğitimi, her şeyden önce, sanatı disiplin olarak gören bir yaklaşım olduğudur. Bu bağlamda, sanatın yetkinliği ve yetkinliğini disiplinliliğinden kaynaklı olduğunu kabul etme çabası olarak görülmelidir. Tabii ki, genelde sanata disiplini yaklaşımın yeterli olmadığı konusunda da düşünülmelidir. Bu yaklaşım, sanatsal eğitim teorisinde meydana gelen en önemli olay veya 20. yüzyılın sonlarında onun için teorik bir model sunumu olarak düşünülebilir. Hatta bazıları onun bu alanda paradigmatik bir değişimi temsil ettiğini, bazıları ise sakin bir devrim olduğunu düşünüyordu.

Sanat eğitiminde üretim odaklı yaklaşım. Bu yaklaşımda, sanatsal eğitimin ana odağı, eser ve sanatsal olayların yaratılmasında rol oynayan pratik yetenekler ve becerilerdir. Başka bir deyişle, sanatsal yaratma veya sanatsal üretim bu yaklaşımdaki temel kavramdır. Bu nedenle, sanat müfredatı, öğrencilere estetik beceri ve yeteneklerini ve işlevselliğini sağlamada etkilidir. Gardner, ünlü teorisini, çoklu zekâyı sunarak, insan zekâsı yetenekleri ve güçleri için olağanüstü bir bakış açısı ve perspektif sunmaya çalışmıştır.

Gardner, sanatsal üretimi bilgeliğin en önemli yollarından biri olarak görüyor, elbette, eğitim sistemini yöneten referanslar ve yönlendirmeler her zaman okul sembolizminin klişeleşmiş biçimleri, yani sözel ve mantıksal biçimler tarafından tehdit ediliyor. Buna göre, Gardner, sanatsal eğitim alanında, sanat nesnelere ve sanatın yaratılmasında ve özellikle ilköğretim döneminde,

becerilerin geliştirilmesine önem verilerek, öğrencilere içerik ve sınırlı, sözlü ve kavramsal sunumun sınırlı olması gerektiğini belirtti. Taşıma ve işlem yapma. Ve öğrenci-öğrenci ilişkisini çeşitli sanatsal becerilerle ve sanatsal prodüksiyonlarla ilişkilendirebilir. Buna dayanarak Gardner 'e göre sanat eğitimi alanında ve özellikle ilköğretim döneminde öğrencilere sözlü ve kavramsal bir sunum yapılmalı ve uygulamalı becerilerin geliştirilmesine ve nesnelere inşasına önem verilmelidir. Bu süre zarfında, çiçeklerle tasarım yapma, boyama ve modelleme yapma, bu alanlarda zengin fırsatlardan yararlanmalarını sağlamak önemlidir. Genç sanatçılarla aynı şekilde geliştirilebilecek teknik ve beceri odaklı strateji ve teknikler için gerekli ön şartlar, bir başka deyişle, Gardner, temel seviyenin öğrencilerin sanatsal teknik ve stillerde ustalaşabileceği bir yaş aralığı olduğunu vurgulamaktadır. Öğretmen-öğrenci ilişkileri içinde yer alıp, çeşitli sanatsal beceri ve sanatsal prodüksiyona sahip olabilmeliler.

Sanat eğitiminde algılama ve anlam yaklaşımı. Bu yaklaşımın önde gelen bir temsilcisi olan Broudy, estetik eğitime duyulan ihtiyacı sanat üretiminde bir zorunluluk olarak görmekte ve “Estetik anlayışının” bir profesyonel sanatçı kadar olmasa da, eser yaratabilmesi için çeşitli vericileri kullanma yeteneği gerektirdiğine inanıyor. Broudy'ye göre bu yetenekler, iyi eğitilmiş bir kişinin sahip olduğu yeteneklerdir ve bu nedenle sanatsal eğitim bileşeninin bir parçası olmalıdır (Mehrmohamadi, 2004).

Okuma, yazma ve sayma gibi beceriler, insanların fikirlerini ve düşüncelerini belirli bir şekilde ifade ettikleri nihai kodlar veya programlar ise, insanların düşüncelerini, fikirlerini ve duygularını, çeşitli vericiler kullanarak ve hayal gücü imgelemine kullanarak aktarmaktadır. Aslında, buna bağlı olarak, sanat dili olarak adlandırılan bir alan vardır. Broudy, sanat ve sanatsal eğitimin temelini, estetik olmayan ürünlerin üretimi ve ikincil işlevleri temelinde değil, estetik değerlerin değerinin geliştirilmesine ve takdir edilmesine katkıda bulunan etki ve katkıya dayanarak tanınması gerektiğini vurgulamaktadır (Broudy, 1977).

Sanat eğitiminde kendine özgü entelektüel özellikler geliştirme yaklaşımı. Bu yaklaşım, duyu ve anlam algısı ile görüş türü açısından çok yakındır. Bu yaklaşım, eserlerin ve sanatsal olayların tam, derin ve göz alıcı

gözlemini vurgular. Bunun nedeni, bu tür bir gözlemin, öğrenci odaklı düşünme eğilimlerinin ve becerilerinin büyümesinin yaratılmasında ana araçtır. Aslında, bu yaklaşım, ilk bakışta sanat eserinin tüm mesajlarını, endikasyonlarını ve gizemlerini açığa vurmadiğine inandığından, bu gizemleri bulmak, onlara derin ve hassas bir bakış açısı gerekliliği inancındadır. Ek olarak, böyle bir bakış, becerilerin ve entelektüel yeteneklerin gelişimi için uygun bir zemin sağlar (Perkins, 1994).

Perkins, dört zararlı ya da entelektüel kısıtlama seçti ve bunları “aceleci, kısıtlayıcı, yüzeysel ve yaygın” olarak sınıflandırdı. O sanatsal çalışmalarını gözlemleyerek ve inceleyerek bu sınırlamalarla baş etmenin mümkün olduğuna inanıyordu. Fakat bu görüş, yansıma zekâsı adı verilen özel bir zekânın kullanılmasını gerektirir. Perkins'in görüşüne göre sanat, düşünme tarzı ve olayların anında araştırılması için destek sağlar. Sanat çalışması katılmamızı ve öğrenmemizi sağlar. Sanata bakmak farklı bilgi türlerini anlamayı ve bizi insan deneyiminin diğer yönleriyle ilişki kurmaya teşvik etmeyi içerir (Perkins, 1994).

Bu açıdan, sanat eğitimi, öğrencilere derin, uyumlu, odaklı ve geniş kapsamlı bir düşünceye sahip olmalarını temelini sağlar (Amini, 2005).

Sanat eğitiminde estetik bilgi yaklaşımı. Reimere'e göre sanatsal eğitimin temel görevi, estetik bilginin kazanılmasını kolaylaştıracak kapasitelerin geliştirilmesinde öğrencilere yardımcı olmasıdır. Sanat eğitiminde bu yön, diğerlerinden daha önemlidir.

Estetik yaklaşımı dört alanın tanımında kısaltta biliriz: doğasını bilmek, nasıl olduğunu bilmek, niçin olduğunu ve neden olduğunu bilmek. Sanat müfredatı, halk eğitimi veya halk eğitimi çerçevesinde sanat alanındaki bu dört tür bilgiyi dikkate almalıdır. Elbette, programın vurgusu, öğrencilerin kapasitelerini bilen ve yükselten ilk iki tip üzerinde olacak. Reimer'in tercih ettiği program formasyon ve kombinasyon bakımından, dört tür bilgiye sahip disiplinler arası bir müfredat sağlanması (ilk iki tür üzerinde durarak), belirli bir sanat alanına, belirli bir sanat bölümüne belirli bir tarihsel dönemine, belirli bir coğrafi bölgesine göre yapılan program biçimidir. Sanat müfredatının dört alanı arasında bir denge oluşturmak önemlidir, ancak bu denge öğrencilerin yaşı ile orantılı olması

gereklidir. Sanat eğitiminin uzmanlığı da ilgi alanlarına uygun olarak bir tür bilişe odaklanan seçmeli müfredata dayanır. Bir veya bir grup öğrencinin özel ilgi alanlarına uygun olarak bir tür bilgiye odaklanan seçmeli müfredat biçiminde uzman sanat eğitime vurgu yapan Rimer, mesleki eğitim açısından profesyonel sanat eğitimi ile ilgilenmediğini vurgulamaktadır (Mehrmohamadi, 2004).

Sanat Eğitimi Tarihi

“İnsanlık tarihinin başlangıcından beri, sanat çeşitli biçimlerde insan yaşamında önemli bir rol oynamış ve hala sürmektedir. İnsanın en başından itibaren sanatın ve güzelliğin yaratılışı, saygınlığı, tutumu, duyguları ve yaratıcılığı, mağara duvarları üzerindeki çalışmalarla dile getirilmiş ve sürdürülmüştür (Amini, 2005: 58). Böylece, en başından itibaren, bütün arzuların ve deneyimlerin ifade edilip aktarıldığı, sanatla insan yaşamı iç içe oldu. "Sanat ve oyunlarla, ilk insanlar tüm deneyimlerini, davranış ve pratiklerini ifade ettiler. Aynı eylemlerle tüm güzellikler, şiir, müzik ve kültür geleneklerini ve eğitim kültürünün dünyada yaratıp yaydılar" (Mokhtabadi, 1995: 28). Eski Yunanistan'da, özellikle Platon ve Aristoteles gibi filozofların çalışmalarında, eğitimde sanatın ilk yer aldığı ve kullanıldığı görülmektedir. "Yunanistan'da müzik, herkesin bilmesi ve tanınması gereken temel konulardan biri olarak kabul edilirdi " (Curtis & Speiker, 1997: 142).

Eski filozoflar arasında, görünüşe göre sanat ve güzellik konusundan ilk söz eden kişi büyük filozof Plato dur. Güzel sanatlar, müzik ve drama öğrencilerin psikolojik eğitimi için önemli bir araç olarak kabul eden ve eğitimsel bakış açısıyla derin etkisi göz önüne alıp, çocuklar ve ergenler için düşünülen hikâye ve müzik türlerini eleştirel bir şekilde analiz eden Plato dur. Plato, sanatın ahlakın zihinsel gelişimini desteklemedeki işlevini vurgulamaktadır ve eğer şiir ve müzik, ütopyaadaki vatandaşlar tarafından tanrıların arabulucu ve doğru anlaşılmasına yardımcı olursa o zaman genişletilmeli, aksi takdirde onu genişletmesi engellenmelidir (Musavi, 2008). Manevi eğitim müzik ve hikâye ile başladığından ve ilk eğitimin dönemi, sanat eğitiminin etkili dönem olduğu için, bu tür bir eğitimin yanlış yola sapmaması için, öykülerin ve şarkıların seçimine dikkat etmek ve çok çaba sarf etmek gerekir. Özellikle sanat öğretilerinde üç alan resim, müzik ve şiir

üzerinde durur, ancak bunlardan olumsuz yönde kullanılırsa yan etkili olacağından tavsiye edilir, "Bütün bu sanatlar filozofun gözetimi ve sadelik koşullarında, doğruluğuna yakın olmak ve mükemmellik, ağırlık, şarkı ve cümle oluşumuna önem verdiği için dikkat etmek "gerekir (Daneshvar, 1996: 194). Bir yandan dürüstlük ve iyilik, diğer yandan düzen ve koordinasyon, Platon'un sanat ve güzelliğe bakış açısının temelleri. Platon'un güzellik tanımında bu bileşenler vurgulamaktadır: "Güzellik, dürüstlikle bütünleşmiş olan, doğruluğu ölçümleri olan, iç ve dışı yönetendir. Güzellik, iyilik, güzellik ve dürüstlükten kaynaklanandır. Filozofun irade, ahlak, akıl ve mantık ve heyecanını tatmin etsin (Daneshvar, 1996: 195).

Platon, güzel sanatların bir kişinin kişiliğinin gelişimine etkilerini kabul ediyor ve ruhun gerçeğe, güzelliğe ve düzene getirilmesi gerektiğine inanıyor ve onu yüce bir dünyanın amblemi ve mücevheri olarak görüyor. Ve bu nedenle, doğanın güzellikleri ve gizemli dünyanın, kendiliğinden güzelliklerin, ruhun anlam dünyasına ve onun ilkesine doğru yükselişinin bir işareti olarak inanmaktadır. İnsanların daha yüksek düzeyde bir gerçek eğitim seviyesine sahip oldukları ölçüde, hakikati, iyiliği ve güzelliği algılama konumuna daha yakındırlar (Naghibzade, 2010).

Aristoteles ayrıca sanat çalışmalarına da büyük önem veriyor. Aristoteles "İnsanlara hiç faydası olmayan eylemler ve sanattaki anlamlı eylemler arasında farklılığa vurgu yaparak, eğitim alanında sanatın anlam ve kavramın ana faktörü haline geldiğine işaret ediyor" (Mokhtabad, 1995: 30). Aristoteles sanatta etik ve eğitsel bir değer olduğunu savundu ve gençlerin sanatçıların çalışmaları hakkında daha doğru bir yargıya varmak için resim öğrenmelerini önerdi. Ayrıca, müziğin bir yapı oluşturabileceğinden gençlerin eğitime dâhil edilmesi gerektiğine de inanıyordu. Aristoteles'in sanatın eğitimsel değeri üzerindeki vurgusu, rekreasyon yönünü görmezden gelmesine neden olmaz (Elyas, 2003). Aynı zamanda sanatın insanları yönlendirme yolu olarak duyu ve duyguları geliştirilmesine inanmaktadır. Bu nedenle, çocuklar ve öğrencilerin olumsuz müzik veya hikâye dinlemelerine izin verilmemelidir. Aristoteles önemli görüşü, ders konularının nasıl seçileceğiyle ilgilidir. Onun görüşü, dersin konusunu seçerken kazançlardan daha çok, eğitim etkilerini vurgulamakta ve önem

vermektedir. Ve bu konuda daha faydalı olması gereken ders konularının nasıl seçileceği üzerinde durulması gerektiğine inanır. Bu konuyla ilgili olarak müziğe işaret ediyor. Çünkü "kazanç için öğrenilmeyen müzik, ancak mutluluk veren bir aktivitedir. Eğitimde amaç, sadece bir araç olan bir konu veya faaliyetten daha etkilidir" (Neghibzade, 2010: 62). Aristoteles'in sanat teorisi, çoğu derin eğitici etkileri olan, duygusal tahliyesi önemini "Catharsis" kavramda ifade eder. Bu tahliye, acıma ve korku ile ilgili duyguların geçici olarak kaldırılması anlamına gelir (Copleston, 1989). Aristoteles den sonra Antik felsefede büyük filozofların dönemi son buldu. Ancak, daha sonraki dönemde, Orta Çağ adı verilen, duyu ve estetiği geliştirme çabaları hoş görüleliyordu (Gardner, 1991). Fakat diğer yandan sanat, mesajı iletmenin en önemli aracıdır ve kullanımı gerekçeli ve zorunludur. Figürlerin, kişiliklerin, geleneklerin ve dini temaların çizilmesinde sanatın kullanılması insanlara, özellikle okuma yazma bilmeyen ve düşük okuryazar olanlara mesaj iletmede etkili oldu. Ve bir yere kadar, eğitim eksikliği, din adam eksikliği, sınıf ve kitap sorunu sanat yoluyla giderilmişti, Rönesans döneminde sanat, açıklama ve aktarımın ana araç olarak kabul edildi, o zamanın ve sanatçı toplumun başta gelen sanatçılarından Da Vincidir. Aslen günahın kaynağı görülen insan vücudu sanatçılar tarafından kutsal olarak görüldü (Meier, 1995: 231).

Rönesans'tan itibaren başlayan bilimsel ve kültürel gelişmelerden sonra Francis Bacon ve Rene Descartes gibi bilginlerin entelektüel çabaları, eğitim alanında büyük değişiklikler sağlamıştır. Bu arada, Bacon'un eğitim ve öğretimde deneysel ve pratik uygulamasını amaçlayan Comenius, duyuların geliştirilmesini, resim dersleri gibi sanat aracılığıyla, okul eğitiminin zor akışının hoş ve hatta eğlenceli bir şekilde dönüştürülmesini vurgulamaktadır. Bu şekilde "Çocuğu etrafındaki dünyaya bağlayan duyuların gelişimine ve resim ve müzik gibi görsel sanatların kullanımına dayanmaktadır" (Naghibzade, 2010: 113). Aslında, Comenius kitabında "Sensualium Pictus (the world explained in pictures)" görsel eğitim sunan ilk öğretmendir. "Teorisini destekleyen bu kitap kendi döneminde bir devrime neden oldu. Çünkü o zaman yeni fikirler ve yenilikler, öğrenme keyifli olmalı zor değil gibi ve ya bir eğitim sistemi öğrenciye hizmet etmelidir " teorileri öne sürmekteydi (Amini, 2005: 31).

Comenius'tan sonra nesnelliğin ve özneliliğin birleşimi, madde ve şekil, Kant'ın önemli eserinin taklidiydi ve sanatı bağımsız bir alan olarak kabul etti. Kant'tan önce estetik felsefe, sanatın yerini yalnızca hakemlik olarak düşürmeye çalıştı. Kant, Yargı Yetisinin Eleştirisi adlı kitabında sanatın bağımsızlığına dair açık ve ikna edici bir kanıt sunan ilk kişiydi. Önceki tüm teoriler, pratik bilgi ya da ahlaki yaşam alanında sanatsal bir ilke izlemiştir. Bu yeni sanatsal bakış açısı, potansiyel kültürel ve eğitimsel potansiyeli nedeniyle de düşünülmüştür. Kant'ın bakış açısına göre, güzel sanatlar doğaya benzer. Fakat yine de, sanatta güzellik doğadaki güzellik anlayışından farklıdır. Aslında, sanat eserleri doğa bilgisinden farklıdır. Doğa ile bakış açısından farklı olan sanat, doğanın bir ürünü gibi sıkışık görünmeyecek şekilde olmalıdır. Kant'ın görüşüne göre, sanat eserini yapan şey, onun şekli ve görünüşüdür, hatta sanatta ortaya çıkan sonuç görünüşüdür. Başka bir deyişle, doğadaki güzelliklerinde, bir nihayet ve sonunu düşünmek gerekli değildir ve onların saf hali çok güzel. Ancak, sanat gibi sanatsal güzellikte, her zaman nedeninde bir son olduğunu varsayar ve tercihinde, nesnenin temelinde ne olması gerektiğine dair bir kavram olmalıdır. Bir sanat eserinde çokluk var. Bu çokluğun bir iç belirlemesi var ve bu iç belirleme, onun sonudur. Çoğulluğun, o şeyin içsel olarak belirlendiği bir şeydeki uyumundan, bu şey başarılı ve sanat eseri hakkındaki yargıda dikkate alınmalıdır, bir başka deyişle, sanat eserinin yaratıcısı, eseri yaratırken aklında bir kavram vardı. Bu eserin, bir sonu olduğu için bir kavram, bir nesnenin ne olması gerektiğine dair bir kavram ve bu şeyin nihai hedefi olarak içsel kararlılıkla bir şeyde büyük bir uyum içinde. Başka bir deyişle, eğer bu çoğunluk, iç kararlılıkla uyumluysa, tamamlandığını söylüyoruz. Kant'ın görüşüne göre güzel sanatlar, dâhilikten kaynaklanmaktadır. Deha, doğal yetenektir, edinilemez, ilkedir. Sanat eğitim ve kazanım değildir, yetenektir, armağandır. Kant, zevki güzellik eleştirisi yeteneği olarak gördü. Yargıların eleştirisi, güzel bir özne olmak için hangi koşulların gerekli olduğunu belirlemektir (Ebadiyan, 2001). Tabii ki, "Yargı Yetisinin Eleştirisi" kitabının on altıncı bölümündeki Kant, iki estetik hakem arasında ayrım yapmaktadır. Birincisi, herhangi bir analogi içermeyen bir yargılama olan serbest kozmoloji olarak adlandırılır ve ikinci tip estetik tahkim, analogik ve mantıksal ilkeye dayanır. Birincisi kendi kendine yeterli, gerçekten de yargılayıcı yargının saf şeklidir.

Güzelliğin duyurusudur ve başka bir şey yok. Ancak, ikinci tür her zaman kavram ya da kavramlar tarafından şartlandırılır ve bu nedenle etik açısından ele alınmalıdır (Ahmadi, 2010).

John Locke, toplumun alt ve üst sınıflarındaki öğrenciler için sanatsal deneyime sahip olma farkına dayanan bir görüş ortaya koyar. O okulda sanat eğitimine, güzel sanatlardan ziyade uygulamalı sanatlar olarak ele alınması taraftarındadır. John Locke, "bir asilin resim yapmaktan zevk alması gerektiğini söylüyor, ancak köy sınıfında kulübe yapımı eğitimi ve bahçecilik daha uygun olabilir " (Meier, 1995: 320).

Ancak İsviçreli öğretim üyesi ve filozof Pestalozzi, öğrencinin doğal ve içsel gücünü ve her eğitimin duysal tutumla başlaması gerektiğini vurgu yaparak, akılcı, profesyonel ve duygusal eğitim (kafa, el ve dil) arasında bir koordinasyon kurmak gereklidir ve bu yolla öğrencilerin programa sanat faaliyetlerine aktif katılımları üzerinde durulur. Pestalozzi sanatın, eğitim programında önemine vurgu yapmıştır. O diyor ki: "Sadece çocukların yaratıcı yeteneklerini geliştirmek için değil, insanları güçlü yönlerinden haberdar etmek ve entelektüel düzeylerini geliştirmek içindir. Çocuklar sadece izleyici olmamalı ve sanatta yer almalı, şarkılar üzerinde eğitilmek yerine, kendi başlarına şarkı söylemeye ve enstrüman çalmaları için teşvik edilmelidirler" (Meier, 1995: 367). Aslında, Pestalozzi, Comenius'un tasarım bakışından en çok etkilenenlerdendi. Kitabında, ilk önce öğrencilere düz, paralel, dikey, yatay, dikey ve dikey olarak düzgün çizgiler çizmeyi öğretir, ardından öğrencilerin bu çizgileri açılı, sağ köşe, Kare, Paralelkenar, eşkenar dörtgen çizmeleri gerekir. Bu tasarım eğitiminin nihai amacı, dikey ve yatay, perspektif, çizme ve tasarlama duyu ve yeteneğini arttırmaktı (Saunders, 1971: 283). Aslında "Pestalozzi, yetenekleri ne olursa olsun ve bu alanda eğitimsiz öğretmenler tarafından tüm öğrencilere resim öğretilebileceğini gösteren ilk kişiydi " (Efland, 1991: 326)

Petsalozzi den sonra, Alman eğitimci Frobel, duysal zekâya daha fazla ağırlık vererek, kendini ve çevreyi anlamanın en doğal yolu olarak oyun oynamayı ve serbest aktiviteler yapmakta, olduğunu düşündü. Aslında, on dokuzuncu yüzyılda, çocukların öz motivasyonla öğrendiğine inanmak, Frobel'i

çocuklarda doğaçlama ve yenilik yapma konusunda teşvik ve cesaretlendiren bir dizi meslek yaratmaya çalıştı. Frobel'in çalışmaları İngiltere ve Amerika 'da sıcak bir şekilde karşılandı, ancak ülkesinde, Almanya'da eleştirildi. İlk defa, "Çocuk Bahçesi" olarak adlandırılan, resmi okul çağından önce çocukların (okul öncesi) eğitimi için bir kurum kurdu. Froeble'den sonra, çocuk bahçesi Avrupa ve ABD'deki tüm okul öncesi eğitim merkezleri için popüler bir isim haline geldi; bu da çocukların doğanın içlerindeki büyüme gücüne getirdiği fideler gibi olduklarını ima ediyor. Frobel'e göre, eğitmenin görevi oyun, müzik, el işli, vokal ve ritmik şarkılar, boyama, resimler ve somut nesnelere çalışmak yoluyla, bu potansiyeli ortaya çıkarmasını mümkün kılmasıdır. Bu nedenle, okul öncesi eğitimin babası olan Froebel, felsefi ve eğitici düşüncelerinin sonucu olarak el sanatları ve eğitiminin temelini atan kişi olarak kabul edilmiştir. Frobel'in bakış açısına göre, el sanatlarının eğitimi, bilim eğitiminden ayrıdır. El sanatları, düşünce transferinde ve yaratıcılık ve eğitim alanındaki yaratıcı girişimleri ifade etmede bir faktör olarak kabul edilir. Froebel, insan eğitim kitabında, öğretmenin rolünün öğrencinin yeteneğini bulmak, eğitmek, güçlendirmek ve kendine yardım edebilme gücünü sağlamak, olduğunu söyler. Öğrenci eğitim sürecinde aktif tutmak, bir şeyi öğrenciye aktarmak ve ezberletmemek. Frobel'in eğitimde benimsediği prosedürle "pratik" felsefe ve eğitimde önemli bir yere sahiptir. Eğitim, eylemden başlamalı ve eylemle devam etmelidir. Froebel, sanatın daha iyi bir şekilde, bir kişinin kendi içgüdüsünü açığa çıkarabileceğine inanmaktadır. Yani sanat, sanatçılar ve diğer insanlarda iç dünyayı açığa çıkarabilir ve bu, bireyleri tanımının en iyi yoludur. Çocukların "yaratıcı içgüdüsü" uygun şekilde kullanılırsa ve uzman öğretmenler tarafından geliştirilip ve eğitilirse, çocukların birçok şeyi nasıl inşa etmeyi ve yenileştirmeyi öğreneceklerine inanmaktadır. Çocuk kendi yeterliliği ve yaratıcılığını görmeye mutluluk yaşar ve çocuğun yaratıcı içgüdüsünü kullanmaya ek olarak, bu onun çeşitli yeteneklerini de geliştirir ve onu modern eğitimde amaçlanan evrime yaklaştırır. Frobel'in eğitimde sağladığı ekol, ve özellikle çocuk eğitiminde, pratiğe verdiği önemi, çocukların eğitiminde çarpıcı ve önemli değişimlere neden oldu. Ona göre çocuklar doğuştan yapıcı ve yaratıcı olarak dünyaya gelir ve yaparak ve yaratarak gelişir. Çocuklar dünyayı dokunarak ve deneyerek tanımaya çalışırlar. Özellikle, Frobel'e göre çocuklar ellerini

kullanmayı (dokunmayı) seviyorlar. Ayrıca çocuk, ulaşabildiği eşyanın şeklini değiştirip ve bir başka şekil verdiklerini, gördükleri ve ilgilendiği şeyleri taklit edip ve ya çizdiklerini, hamurdan onu yapmakla ilgileniyor. Modern eğitim çocukların müzik yeteneklerinin yetiştirilmesini de göz önünde bulundurmuştur, anlama, ses ve hareket ve ses işitme duyusu müzikle geliştirilebilir. Oyunlarda şiir ve şiir de önerilmiş, duyuların gelişimi, özellikle de görme, işitme ve dokunma hissi dikkate alınmıştır. Hikâye ve fıkralar aynı zamanda çocukların hayal ve kurgu gücünü geliştirmek için programa dâhil edilmiştir. Froebel, okul öncesi okulun amacını tanımını şöyle yapmıştır. Bu okullar, çocukların, doğası ve yaratılışları, gerektirecek şekilde onlarla çalışıp ödev istemeliler. Bedenlerini ve zihinlerini geliştirmek, onlara çevrelerini ve yaşadıkları dünyayı tanıtmak, özellikle de kalplerini ve duygularını kullanmalarını sağlayarak, yaşamın gerçeklerini yönlendirmek gerekir (Daneshvar, 1957).

Ancak 19. yüzyılın sonunda, orta sınıfın sanata bakış açısı değişime uğradı ve sanat, profesyonel meslek ve profesyonelliğin beklentilerinden ve taleplerinden daha fazlası haline geldi ve esas olarak harikalığı simgesi ve arındırıcı olarak sunuldu. Bu nedenle, sanatın resim ve tasarım ile değiştirildiği gerçeği ve resim dersi okullarda dikkate alındı. Ve öğretmenler okulu ünlü eserleri ile donatıldı. Bu tür faaliyetlerin amaçları hakkında konuştuğunda, mükemmellik, saflık, sakinlik, asalet ve doğruluk gibi terimler ve ifadeler gündeme getirildi (Efland, 1994: 326, Aminie dayanarak, 2005: 26). Aynı zamanda, Çocuk Etüt Hareketi, sanatın gelişimini düzenli ve mantıklı bir patern izleyen ve kendi yasalarına sahip bir alan olarak tanıdığını ilan etti. Bu akım, sanatı, öğrenci için kişisel ve yaratıcı bir ifade kaynağı olarak görüyor, aynı zamanda duyguları ve kişisel özellikleri geliştirmek ve aktarmak için bir fırsat olarak görüyordu (Efland, 1994, Aminie dayanarak, 2005). Bu dönemde sanat öğretmenleri, sanat derslerinin, öğrencilerin bilimsel dersler zihinsel becerilerinin gelişimini etkilediği gibi, öğrencilerin karakterlerinin oluşumuna ve gelişimine katkıda bulunduğunu iddia etti. Bu akımın bir sonucu olarak, Amerika Birleşik Devletleri'nde Hall çocukların ilgisinin gelişimini inceleyen çalışma yaptı. Almanya'da Schneider, çocuğun gerçekçilik odaklı gelişme dediğini belgelemek için yarım milyon okuma yazma bilmeyen çocuğun resimlerini ve tasarımlarını topladı. Aynı zamanda,

Avrupa'da bir çocuğun gelişimine yönelik çocuk gelişimi aşamalarını kültürel gelişim aşamalarıyla eşleştirmeye yönelik çalışmalar yapılmış, bu açıdan bakıldığında, 1800'lerin sonlarına ait teorik ve ampirik çalışmalara dayanan öğrencilerin psikolojik çalışmalarının öğrencilerin büyümesini buldukları söylenebilir. Sanatsal eğitimin gelişimi için önemli bir lansman platformu sağladı (Efland, 1994: 326, Aminie dayanarak, 2005: 35).

Bu entelektüel gelişmelere ek olarak, öğretmenlere sanat eğitimi rehber kitaplar ve ders kitaplarının yazılması ve derlenmesinde, öğrencilerin öğrenme dikkat ve merakını sağlayan gelişmeler yaşandı. Bu bağlamda, Amerika'da Louis Prang tarafından, renk şemalar kullanılarak, resim öğretme yöntemleri ve sanatsal değerlendirme ilkelerini öğreten bir eğitim seti geliştirilmiştir (Efland, 1994, Aminie dayanarak, 2005). Ayrıca suluboya, renkli kâğıt ve renkli kalem içeren bir set geliştirdi. Diğer araştırmacılardan, sanatı öğrencilerin yaşamlarındaki oyunlar ve yaratıcılıktan kaynaklanan, olarak sunan Cézanne (Fransız post-empresyonist ressam (1839-1906) modern sanatın babası olarak anılmıştır) döneminden söz etmek mümkündür. Ve 1895'de "kendi sanat sergisini kurdu. Kopyalama ve taklit etme tekniklerinin kullanımına karşı olup ve çocuğun dünyaya bakma ve sanatsal araçları kullanarak kendi kendine hizmet etme yollarını deneyimleme özgürlüğünü savundu" (Efland, 1994: 326, Aminie dayanarak, 2005: 35). O zamanlar sanat ve sanat eğitimi önemli ölçüde etkileyen diğer gelişmelerden biri olan görsel sanatların statüsünde ve pozisyonunda bir değişiklik yaratmayı amaçlayan 1919'da, Almanya'nın Weimar'daki Bauhaus okulundan bahsetmek gerekir. Henry Van de Velde adlı bir kişi tarafından yapılan bu okulun müfredatının temeli, Cézanne 'den uyarlanmış sanat eğitime yeni yaklaşımlar üzerine kuruludur. Bu okulda, öğretme ve öğrenme konuları keyifli ama sistematik bir şekilde çalışılarak öğrencilerin temel özelliklerini bulmalarını ve keşfetmelerini sağlamayı amaçlamıştı. Resimler ve taklit tabanlı tasarımlar terk edildi ve bunun yerine problem çözme yaklaşımları ele alındı. Bu okul, Almanya'daki aşırı solcu aşırı uçların saldırıları nedeniyle kapatıldı. Ancak sonraki yıllarda okulun faaliyetleri ve mirası sanatsal eğitimi etkilemiştir (Amini, 2001:64).

1920'larda ve 1930'lerde, John Dewey'in ilerici hareket üzerindeki etkisi, yaratıcılık ve oyun, öğrenci gelişiminde önemli faktör olarak rol oynadığına daha fazla vurgu yapıldı. Bu hareketi savunan eğitimcilerin bakış açısından, öğrencinin sanatsal etkinliği, her öğrencinin doğasını ve özgüllüğünü göstermek ve geliştirmek için özel bir fırsat olarak kabul edilir. John Dewey'in görüşüne göre, sanatsal eğitimin önemi ve gerekliliği tamamen açık ve tartışılmazdır. Müfredatta işin ve oyunun yerini belirlediğinde, iki kavram arasındaki ayrımı eleştirir ve bunun yapılmasını, iş ve oyun arasındaki yanlış muhalefet nedeniyle olduğunu belirtir. Müfredatta ödev ve oyunun yerini belirlediğinde, iki kavram arasındaki ayrımı eleştirir, görev ve oyun arasındaki yanlış bilinen çelişki nedeniyle olduğunu belirtir ki birini yapmak diğerinin ret edilmesini gerektirir (Dewey, 1962: 148). Dewey Pedagojisinin başlangıcında, güzel sanatlar ve el işi sanatlarının Chicago laboratuvar okulunda önemli rolleri vardı. Okul, görsel sanatlar, müzik ve drama ve edebiyat alanında geniş bilgi ve deneyimler yaratmıştı ve onun fikri, sanatın idealizmin sonucunu ve sonunda ruhun evrimi yaratması gerektiği düşüncesiydi (Musavi, 2008).

Dewey, öte yandan, "Deneyim Olarak Sanat" kitabında estetik boyutunun veya insan deneyiminin mükemmelliği arayışının boyutunun önemini ifade eder. Ona göre estetik, elde edilen ve tamamlanan deneyler veya tamamlanacak olan deneyimi temsil ediyor. Bu nedenle bireysel faaliyetler ve deneyimler ile sosyal kurumların eylemleri hakkındaki değerleri yargılamak ve değerlendirmek için bir kriter olarak kullanılabilir. Bu açıdan, eğer eğitim kurumları estetik niteliklerin ortaya çıkması ve gelişmesi için gerekli koşulları sağlayamazlarsa, demokratik vatandaşların eğitim ve öğretimini geliştiremezler (Arnstein, 1995). Bu sebeple, mesleki boyutları hariç tüm eğitimin estetik olması gerektiğini ve dolayısıyla estetik açıdan öğrenme deneyiminin yaşanacağı koşulları yaratmak için tüm öğretimle ilgili çabaların yapılması gerektiğini belirtiyor (Amini, 2005).

Dewey'in düşünceleri ve görüşleri hakkındaki bir diğer nokta, problem çözme bir eğitim yöntemi olarak önemsedğine rağmen, herhangi bir konuyu öğrenmedeki ilk adım, estetik anlayış dediği şeyi içermelidir. Bu terim, estetiğe olan anlamı ile yakından ilgilidir (Amini, 2005). Dewey, estetik kategorinin insan yaşamının temel özelliğini belirterek önemini ve gerekliliğini göstermektedir. Ona

göre, insan yaşamı kalite ve mükemmellik peşinde olan özeliğe sahiptir. Bu özellik aslında estetikdir. Bu kalitenin ortaya çıkması ve gelişimi, eğitim sisteminin işlevini yansıtmaktadır. "Yaşam, kendi kalitesine sahiptir ve eğitim bu kalite ile ilgili bir kavramdır. Bu nitelik, araçsal bir bakış açısı değil, daha doğrusu mükemmelliktir, yani ne yapılmalı ve öğretme ve öğrenmedeki ana mesele olmalıdır. Mükemmelleşmek, bir estetik anlayışıdır. Ve bu eğitimin değerini ve doğasını doğru bir şekilde yansıtabilecek bir argümandan daha güçlü, estetik eğitiminin önemini açıklayamaz (Arnstein, 1995).

Dewey "Deneyim Olarak Sanat" kitabında iki sanat tanımı sağlamıştır ve geniş tanımıyla sanatın insan deneyimiyle neredeyse aynı olduğu varsayılmaktadır. Çünkü Dewey'in inancı, estetik özellik belirli bir deneyim ile sınırlı olmadığı yönündedir. Ancak bu özelliğin tüm deneyimlerde olabilir. Bu bakımdan, sanat tüm üretimlerin kalitesinde, eğitim, uygulama ve tüm deneylerin zirvesini ifade eder. İnsanların amacı, tüm deneyimleri sanatsal ve estetik bir şekilde getirmektir. Dewey'nin bakışına göre sanat hem doğal bir olay hem de doğanın mükemmelleşmesi olarak tanımlanır. Sanat tanımında, Dewey eğitimde takdir kavramını geliştirmiştir ve hayal gücünün sadece güzel sanatlarda değil, tüm insan faaliyetlerinde ve elle yapılan etkinlikler ve laboratuvar alıştırmaları ile hayal gücünü geliştirmek için uygulanması gerekliliğine dikkat çekmiştir (Elyas, 2003).

Sanat deneyimi bizi mevcut deneyimlerle ikna olmamayı ve daha yüce ve onurlu bir deneyimler aramaya teşvik ediyor. Sanat, başka bakış açılarında yüzeysel olabilecek deneyimlerin anlamın derinliğini ve genişliğini ortaya çıkarır, iç görüyü geliştirir. Dahası, en eksiksiz seviyesinde, başka bir açıdan dağılmış ve eksik olan iyi elemanların konsantrasyonu ve mükemmelliğidir. Zevk unsurlarını seçerler ve her deneyimi zevkli hale getirmek için vurguluyorlar. "sanat, eğitimin teneffüs saati ve eğlenceli bir parçası değil, eğitim ve öğretim sağlama aracıdır" (Dewey, 1916: 238). Dewey ayrıca, sanatın son halini vurgulayan belirli bir estetik duyunun daha spesifik bir tanımını da ortaya koydu. Ancak sanatçının etkinliklerinin, başka bir kişinin etkinlikleriyle ilgili olarak kıyas ve yargılanması gerektiği konusunda ısrarcıydı. Bu nedenle, onun görüşüne göre, bir sanat eseri sadece heykellerden, tablolardan veya kompozisyonlardan ibaret değil, aynı

zamanda sanatsal eserlerin özelliklerinde, fiziksel deneyimler olmalı, öyle ki bir sanat eserinin estetiği ne zaman tecrübe edilmek istenirse, yeniden yaratılabilir olmalıdır. Bir sanat eseri ile ifade edilen kavramlar ve değerler tekrar tekrar deneyimlenebilir. Bu sanat görüşü, sanatsal bir eserin ifade etme ve iletişim kurma gücünü vurgular. Dewey kitabında şöyle diyor: “Sonunda sanat eserleri, eğitimdeki kısıtlamalarla ve boşluklar ve ayrımlarla dolu bir dünyada, deneyimlerini başkalarıyla paylaşmak ve aktarabilmek için bağlantı kurabilecek tek araçtır ”(Dewey, 1934: 105). Dewey'in bakış açısını özetini şöyle söyleyebiliriz:

1. Sanatın amaçlarından biri dünyada değişiklik yapmaktır.
2. Sanatın rolünün değerini kabul eder. Sanat insan yeteneklerinin ortaya çıkması için temel oluşturur.
3. Dewey'in görüşüne göre, sanatsal bir oyunun özellikleri ile yapılması şartıyla çalışma bile sanat olabilir.
4. Sanatı okul eğitimi müfredatından ayrı olarak görmedi, hata okulda yapılan her şeyin boyutlarından biri olarak kabul etti.
5. Sanat ayrı olarak öğretilirse, öğrenciler daha iyi sanatsal çalışmalar yapabilecektir.
6. Dewey'e göre, estetik eğitimin öncelikle insan deneyimlerinin zevkini, söylenmesi ve iyileştirmesi amaçlanmaktadır (Musavi, 2008: 47).

Sanatsal eğitimin bir başka savunucusu olan Broudy, imgenin çeşitli ezberlemede, hayal gücünde, kavram öğrenme aktivitelerinde rol oynadığına inanıyor ve zihinsel görüntünün her öğrenme biçiminde çok önemli bir rol oynadığını vurguluyor. Broudy elbette, bu zihinsel görüntüleri “hayal gücü” olarak algılar ve böylece estetik yönü bulur. Zihinsel hayal gücünün veya estetik hayal gücünün yaşam ve öğrenmede oynadığı rol nedeniyle, algılarını öğretmek ve anlamak önemlidir. Broudy'ye göre “imgeler, yaşam ve öğrenmeyi etki, estetik ve anlama becerileri, performans becerileriyle birlikte eğitimin ana odağı olmalıdır” (Broudy, 1987: 49).

Broudy, estetik eğitimin hayali algının öğretisi olduğunu belirtir, öğrencinin duygusal içeriği anlamasını sağlamak için duygusal kaliteyi ifade eden estetik bir nesnede oluşur. Bu nedenle, estetik eğitimin ilk kaygısı, öğrencinin, sanat eserinin bize sunduğu duyguların zihinsel imgeleri üzerinde düşünebilme ve derinleşmesinde, beceri ve yetenek kazanmasıdır (Rezaie, 2004: 145). Sanat eseri aracılığıyla sunulan duygu, bilinçli bir duygudur. Duygu estetiği deneyiminde, duyguların zihinsel imajlarını üretmek için fikirler ile birleşirler (Brudy, 1987: 146). Estetik eğitim, duyguların kaynağını aydınlatıcı değerlemeye doğru genişletmeye ve farklılaştırmaya katkıda bulunur. Sonuç olarak, duygusal kaynağın estetik eğitim ile ilgili olarak etkili ve yapıcı bir rol oynadığı söylenebilir. Bunun ötesinde, Broudy yaşam kalitesinin onu düzenleyen bir dizi duygu ile ölçüldüğüne inanmaktadır. Dolayısıyla, duygular kapsamlı ve hassas ve eğer iyiyse hayat zengindir. Yani, kapsamlı ve meraklı, uyanık ve doğru duygular olursa, hayat zengindir (Rezaie, 2004). Estetik eğitim, estetik hayal gücünün pekiştirilmesi ve geliştirilmesidir.

İngiliz filozof Herbert Read, sanat teorisini eğitimde duygusal bir çalışma olarak kullanıyor. O da Dewey gibi, sanatın tüm eğitim konularını etkilediğine de inanıyor. Genel eğitimin bildiğimiz kadarıyla bireysel meselelerin kaderi için düşünülmemeyeceğini belirtti, çünkü temel hipotez, eğitimin amacının matematik ve coğrafyada bile gerekli olan, genel bilişsel ve sosyal özellikleri geliştirmek olduğunu belirtir (Read, 1958: 221).

İkinci Dünya Savaşı sırasında Read, sanatın milliyetçilik ve siyasetin yarattığı sorunları ortadan kaldırdığını ve uluslararası barışı dünya genelinde artırdığını söyledi. Sanat temelleri üzerine eğitim, barış için eğitimidir (Efland, 1991: 221, Aminie dayanarak,2005). Tüm dünyadaki öğrencilerin resimlerinde çok fazla benzerlik olduğunu gözlemliyor ve farklı ülkelerden insanlar arasında bir tür akrabalık varlığının altını çiziyor. Read'in bu inancı "sanat yoluyla eğitim" uluslararası toplumunun kuruluşuna neden olmuştur. Read'in görüşüne göre, kişisel birlik, refah ve barışı sağlamak için estetik donanımlı eğitim uygulanmalıdır. Read, ilköğretimin dönemi eğitimin yaratıcı ve yapıcı; oyun, drama, tasarım, dans, müzik, kısaca sanat ile birleştirilmesi gerektiğine inanmaktadır. Çocuklar sadece akademik derslerle sınırlı olmamalıdır; Büyüme,

kişisel ilgi ve birliktelik sağlamak için edebiyat, matematik, fen bilimleri ve teknolojiye çocukların doğasını dikkate alarak eğitim yöntemleri seçilmelidir. İlköğretim eğitimi, estetik öğretimi merkezli olmalıdır. Bunun anlamı sanatçı veya sanat araştırmacısı yetiştirmek değildir. Belki, sosyal iletişim ve bağların kurulması, birlikteliğin gerçekleşmesi ve özgüvenli ve birlikteliğin yetiştirilmesidir (Arnstein, 1995: 21-22). Sanat kendini keşfetme aracı olduğundan, eğitimin amaçlarından biri bireylerin duyguları aydınlatmasına ve özgüvenini keşfetmelerine yardımcı olmaktır.

Son zamanlarda, sanat eğitiminin, eğitim sistemindeki rolü ve yerini inceleyen önemli uzmanlardan biri Elliot Eisnerdi. Okul müfredatındaki sanatın statüsünün tanınmasında önemli rolü olan statükoyu eleştirirken, okullardaki sanat ve eğitimin ciddiye alınmadığını ve marjinal bir rolü olduğunu ifade eder. Böylece haftalık programda mümkün olan en az ve kötü zaman bu derse ayrılmıştır. Güzel sanatlar gibi bazı konular haftalık programda dikkate alınmamıştır. Ortalama olarak, ilköğretim okulu öğretmenleri eğitiminin yaklaşık% 4'ünü sanat eğitimine ayırmaktadırlar (Eisner, 1987: 26).

Elbette, Eisner, eğitim sisteminde sanatın yetersiz durumunun nedeninin analizinde, en önemlisi, entelektüel ve teorik kısıtlamaları, diğer bir deyişle eğitim sistemine hakim olan tutumu ve bakış açısını, yani eğitim sistemini, akli ve bilgiyi, rasyonel-mantıksal görüşü yöneten tutum ve görüşü olduğunu, vurgular. Ve sadece belirli zihinsel işlem biçimlerinin ve sayılarla ve sözcüklerle ilgilenen bilişsel süreçlerin dikkate alındığı ve onları geliştirmek için gerekli adımların atıldığı bir rasyonel-mantıksal bakış açısının eğitim sistemi üzerinde kurulu olduğuna dikkat etmektedir. Buna dayanarak, akla ilişkin yaptığımız varsayımlar, eğitim hayatımızı destekleyen faaliyet ve politikaları etkilemektedir. Doğal olarak, sınırlı bir biliş algısına dayanan faaliyetler ve politikalar sonuçta dar bir uygulama ve eğitim etkinliği algısına yol açacaktır (Eisner, 1982: 71). Sanatın müfredatta marjinal bir rolü vardır, çünkü sanat sırf duygu türleri olarak kabul edilirler insanın memnun ve mutlu etmesine rağmen asla bir kişinin kişiliğini gelişmesi ve bilgilenmesine yol açmayacak görüşündeler. Eisner'ın inandığı bu sorunlara ve entelektüel ve teorik sınırlamalara dayanarak, sanat programlarına ilişkin tek taraflı ve sınırlı tutum ve bakış açılarından kaçınılmalı ve insana sağlayabileceği

gelişme ve ilerlemeyi anlayan genel bir bakış açısı ve tutum olmalıdır (Musavi, 2008: 52).

Ünlü Müslüman filozof Farabi, akıl eğitimi ile birlikte manevi eğitim için değer verenlerdendir. Şevk (sanat) eğitimi, ruh ve zihinsel düzen yaratmada çok önemlidir. Bunun felsefi temeli, konuşma gücü ile birlikte bilgi edinme yeteneğine yol açan hayal gücüne dayanır. Bu hayal gücünün tarafından bilgi edinme yöntemi, ikna ve kabul edilmeye dayanır. Bu görevi yeterince iyi yapabilmek için hayal gücünün eğitilmesi gerekir. Farabi'nin görüşüne göre, sanatsal eğitimin rolünün önemi bu noktada ortaya çıkıyor. Sanat ile insanın hayal gücünü geliştirdiği ve öğrenmeye hazırlandığı bilinmektedir (Mirzamohamadi, 2005: 62).

Farabi, müzik hakkında yazan ilk filozoflardan biridir. "Harika Müzik" kitabında teorik ve pratik müziği anlatıyor. Aynı şekilde, müzik teorisini iyi öğrenmek ve müzik enstrümanını çalma becerilerini öğrenmek de gereklidir. Sanat aracılığıyla kitlelerin duygularını ve duyularını etkileyebildiğine inanıyor. Ona göre temel olarak, insan kitlesinin sevgisi (tutkusu) ve nefreti, düşünce ve akıl temelinde değil, hayal gücüne dayanır. Bu nedenle, toplumun hayal gücünü yönlendirmek ve eğitmek öncelikle toplumun yöneticisinin görevidir ve öğretmenin ve rehberliğin varlığı fiziki eğitim gibi sanat eğitimi için gereklidir (Mirzamohamadi, 2005).

Sanat eğitiminin amaçları Farabi'nin bakış açısından:

1- Öğrencilerin fiziksel hareketlerinin aranjmanının tamamlayıcısı olarak, psikolojik koordinasyonunu, şiir ve müzik ile oluşturmak.

2- Sanat tanıma alanları, sanat uygulama alanları ve öğrencilerinin eğlence ile beraber olan sanat aktiviteler oluşturmak.

3- Bilgi edinme kaynaklarından biri olarak şiir ve müzikle etkileşime girme yeteneğini hazırlama (Musavi, 2008: 53).

Sanat eğitime odaklanan İslam'ın bir diğer filozofu İbni Sinadir. Hem üretimdeki hem de sanat anlayışındaki içsel deneyimlerin, temel olarak halkın ahlaki değerlerini yükseltmeye yardımcı olduğuna inanıyordu. Bazı yorumcular, İbn Sina'nın, özellikle paralele ilişkin sanatsal nesnelere ilişkin çalışması,

onları evrenin felsefi önermelerini ifade etmek için tasarlanmış bir sunum biçimine indirgendığını düşünüyor. Hâlbuki İbn Sina ise sanatın yaratılması ve anlaşılması konusunda daha derin ve anlayışlı bir görüşe sahip. Yüzyıllar sonra Kant tarafından ortaya konulan bir çalışmadır. İbn Sina'da müzik, dokuzuncu sınıf notlarını ve iyi notları duymanın ruhun gelişmesine neden olduğu kanısındadır. Aslında, müziği diğer bilim adamlarının çalışmalarında daha az yaygın olan hem bilimsel hem de mistik anlamda ele aldı (İrani, 1994).

Kısacası, baştan beri çeşitli filozoflar ve eğitimciler, yaratıcı, özgür ve sezgiye dayalı ve yaratıcı olan sanat ve sanat eğitiminin yapıcı rolü ve etkisine odaklanmışlardır.

Tablo 1

Filozofların ve Eğitimcilerin Sanatsal Eğitime Bakışları

Filozof	Bakış ve yorumlar
1	Platon -Sanat ve sanat eğitiminin psikolojinin gelişiminde ve etik oluşumundaki rolünü vurgulamaktadır. -Güzel sanatlar, müzik ve hikâye anlatma ruhsal ve zihinsel eğitim için önemli bir araçtır. -Manevi eğitimi kaybetmekten kaçınmak için, öykü ve şarkı seçiminde dikkatli olmalı ve çok çaba sarf etmelidir. Platon, sanat çalışmalarına, özellikle üç sanat resim, müzik ve şiir üzerine yoğunlaşıyor. -Güzellik iyilik ve dürüstlikle olmalı ve içsel ve dışsal olarak iyilik ve dürüstlikle yönetilmelidir, estetik iyi, güzel ve dürüst, irade ve ahlaki ve bilgelik ve dokunuş. Filozofun zevkini ve mükemmellik arzusunu karşılayabilmeli. -Kendi içinde bir güzellik işareti olan bu dünyanın güzelliği, ruhun en yüksek haline yükselmesinin bir nedeni olabilir.
2	Aristoteles -Eğitimde sanat, temel anlam faktörü haline gelir. -sanatta ahlaki ve eğitsel değerler vardır. -Müzik, gençlerin eğitimine dâhil edilmelidir çünkü bir form oluşturabilir. -Duyu ve duyguları eğitmek ve geliştirmek insanları etik erdemlere götüren bir yoldur. Bu nedenle, çocuklar ve öğrencilerin müzik ve kötü hikâyeler dinlemeleri yasaklanmalı.

3	Comenius	<p>-Her şeyden çok duyuların gelişimini önemseydiği ve resim gibi sanat dallarını kullanarak zor ve daraltıcı olan okul eğitimin eğlenceli ve eğlence ve hoş bir şekilde dönüştürülmesini vurgulamaktadır.</p> <p>-Sanat ve müzik kullanımında, görsel eğitim fikrinin öncüsüdür.</p> <p>- Eğitim sistemi öğrenciye hizmet etmeli ve öğrenme keyifli ve hoş olmalı, zor olmamalı, sanat keyifli ve hoştur.</p>
4	Kant	<p>- Nesnellik ve öznellik, madde ve model (kalıp) ve taklit ve açıklama Kant'ın önemli eserleridir.</p> <p>- Sanatı bağımsız olarak kabul etti.</p> <p>-Sanat gibi sanatsal güzellikte, lehine bir son olduğu varsayılır ve bahanesi altında nesnenin ne olması gerektiği ile ilgili bir kavram olması gerekir.</p> <p>- İnsanlarda deha, sanatın kurallarını yaratır, bir eğitim ve kazanım biçimi değildir, yetenektir.</p>
5	Locke	<p>-Toplumun alt ve üst sınıflarındaki öğrenciler için sanatsal deneyime sahip olma farkını savundu.</p> <p>-Güzel sanatlarla karşılaştırıldığında uygulamalı sanatların savunucusuydu.</p>
6	Pestalozzi	<p>-Öğrencinin doğal ve iç gücünü vurgulamak ve her eğitimin duyuşal tutumla başlaması gerektiğine inanmaktadır.</p> <p>-Akılcı, profesyonel ve duyuşal eğitim (kafa, el ve dil) arasında bir uyum oluşturmak esastır ve bu nedenle öğrencilerin programda sanat aktivitelerine aktif katılımını vurgular.</p> <p>-Sanat, sadece çocukların yaratıcılık gelişimi için değil, aynı zamanda insanları güçlerini bildirmek ve entelektüel düzenlerini geliştirmek için de gereklidir.</p> <p>-Resmin yapmak yeteneklerinden bağımsız olarak tüm öğrencilere ve ayrıca kendileri de bu alanda eğitim almamış öğretmenler tarafından öğretilbileceğini gösteren ilk kişiydi.</p>
7	Fröbel	<p>-Duyuşal öğrenmeye vurgulayarak, çevreyi tanımanın en doğal yolu olarak, oyun oynama ve aktivitelere daha fazla önem verilmesi gerektiği düşüncesindeydi.</p> <p>- İlk kez, çocuk bahçesi adında okul öncesi çocukların eğitimi için bir kurum kurdu.</p> <p>- Eğitim, eylemden başlamalı ve eyleme devam etmelidir.</p> <p>- Çocukların "yaratıcı içgüdü" doğru kullanılırsa ve nitelikli ve</p>

		profesyonel öğretmenler tarafından yetiştirilirse, çocukların inşa etmek ve yaratmak için birçok şey öğrenebilecekleri umulur.
8	Dewey	<p>-Öğrencinin sanatsal etkinliği, doğasını ve özgüllüğünü göstermek ve ortaya çıkarmak için bir fırsat olarak kabul eder.</p> <p>- Sanat, müfredatın bir parçası olarak değil, okullarda yapılan her şeyin boyutlarından biri olarak kabul eder.</p> <p>- Estetik eğitim, öncelikle memnuniyet, insan deneyimlerini yorumlamak ve düzenleme içindir.</p>
9	Broudy	<p>- Estetik eğitimin ilk kaygısı, öğrencinin yapının bize sunduğu duyguların zihinsel imajlarını anlaması ve tefekkür etmesidir.</p> <p>- Sanat eseri aracılığıyla sunulan duygu, anlam ve bilgin bir duygudur.</p> <p>-Estetik eğitim, estetik görüntüyü algılama becerilerinin güçlendirilmesi ve geliştirilmesidir.</p>
10	Read	<p>- Sanat milliyetçilik ve politikanın neden olduğu sorunları giderir ve uluslararası barışı destekler ve artırır. Eğitim sistemi sanat eğitimi ile barış eğitimidir.</p> <p>- Kişisel birlik, refah ve barışı sağlamak için eğitim, estetik anlayışlı eğitim uygulanmalıdır.</p> <p>- İlköğretim, genel olarak, estetik bir eğitim olmalı ve sanatçılar ya da sanat araştırmacıları yetiştirmek ve eğitmeye çalışmamalıdır.</p> <p>- Sanat, kendini keşfetme aracıdır, eğitimin amaçlarından biri, bireylerin duyguları aydınlatmasına ve özgüvenini keşfetmesine yardımcı olmaktır.</p>
11	Eisner	<p>- Sanat eğitimi resmen okul müfredatında tanımak isteyenlerin başında geliyor.</p> <p>- Statükoyu eleştirerek, sanatın ve okullardaki sanat eğitiminin ciddiye alınmadığını ve alt ve marjinal bir rolü olduğunu belirtmektedir.</p> <p>- Eğitim sisteminde sanatın yetersiz durumunun düşünce kısıtlılığı analizinde, hepsinden önemlisi, eğitim sistemini yöneten entelektüel ve teorik kısıtlamalar hatırlatılmaktadır.</p> <p>- Sanat programları dar ve tek taraflı bir bakış açısından uzak durmalı, insanın tanımaya ve anlam kazanmaya başlayabileceği tüm boyutların ve başarı yolları bulunabileceği kadar kapsamlı olmalıdır.</p>
12	İbn-i Sina	-Müziği hem mutluluğa neden olup ve aynı zamanda ruhun yücelmesine neden olur. Aslında, müziğin iki bilimsel ve mistik görüşünü tartışıyor
13	Farabi	- Mantık eğitimi ile birlikte manevi eğitim için değer

verenlerdendir.

_İnsanda mantık gücü, konuşma göçüyle beraber bilgi edinme yeteneği yaratır.

- "Harika Müzik" kitabında "Kuramsal ve Pratik Müzik" ten bahsetmiştir.

- Toplumun hayal gücünü yönlendirmek ve eğitmek öncelikle yöneticilerin görevidir ve öğretmenin ve rehberliğin varlığı fiziki eğitim gibi sanat eğitimi için gereklidir.

İlkokul

İlkokul örgün ve genel eğitimin ilk aşaması olarak adlandırılır. Dünyanın farklı ülkelerinde giriş yaşı ve eğitim süresi bu dönemde değişmekte olup, en sık görülen yaş 5-7 yaş arası eğitimin başlangıcıdır.

Türkiye İlkokul Dönemi Sanat Eğitimi

“Öğretim Programı”, 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu'nda belirtildiği üzere, Türk Milli Eğitiminin Genel Amaçları ve Türk Milli Eğitiminin Temel İlkeleri esas alınarak hazırlanmıştır. Programda; Görsel sanatların doğasında var olan kavramların bilgisini edinme, sanatçının değerini ve sanat eserini değerinin anlaşılması, yetenekli öğrencilerin keşfini, sanat eserlerini tartışma, görsel sanatların kültürel mirasını inceleme, değerlerinin farkındalığı ve koruma bilinci kazandırılmasını, estetik değer yargılarının geliştirilmesi, teknikleri ve becerileri bir araya getirilerek, duygu ve düşüncelerin biçimlendirilmesini sağlayan kazanımlara yer verilmiştir. Bu kazanımlar ilköğretim seviyesinde sanatla ilgili bilgi ve uygulama çalışmaları genel bilgi olarak yer verilmektedir. Ortaokul düzeyinde, öğrencilerin edindiği bilgi ve becerileri göz önünde bulundurarak; analiz yapabilen, yorumlaya ve değerlendirebilen bir yaklaşım göstermeleri ve özgün çalışmalar oluşturabilmeleri amaçlanmıştır. Buna ek olarak, görsel sanatlar dersinin 1-4 sınıfında, genel olarak sanat yoluyla duygu ve düşüncelerin nasıl ifade edileceği, sanatın değeri, süreçteki sanat eserlerinin değişimi ve yapıldığı yerlerin tanınması, Türk kültüründen ve farklı kültürlerden esinlenen yeni fikirler yaratmak, bu fikirleri uygulamaya yansıtarken sanat malzeme ve tekniklerini kullanmak. Oyun ve sorgulama yoluyla öğrenmenin gerçekleştirilmesi, yerel sanat ürünleri üzerindeki motiflerin incelenmesi, sanata duyarlı olma ve geçmiş dönemlerde yapılan sanat eserlerinin

günümüz sanatına etkileri üzerine yoğunlaşmıştır. Görsel sanatlar dersi öğretim programının 5-8. Sınıflarında kazanılan bilginin özümsemesi ve sanat eserlerinin daha anlamlı değerlendirilmesi, sanat yaratmada ve sanatın takdirinde kişisel değerlerin ve fikirlerin aktarılması, sanatçıların eserlerinde formlar, materyalleri ve sembolleri nasıl kullandıklarını analiz edilmesi ve değerlendirmek. Sanat eserinin oluşumunda yaratıcı sürecin araştırılması, analizi ve keşfi, görsel sanat dilini geliştirme, sanatın anlamını ve değerini araştırılması; Görsel sanat eseri oluştururken, farklı tekniklerin birlikte kullanılması üzerine odaklanılmıştır (MEB, 2018).”

Literatür Özeti

Bu bölümde, araştırmaya uygun olan araştırmaların bir özeti mevcuttur. Elbette, araştırmacı estetik ve sanatsal eğitimin ikisini beraber araştırma ile ilgili bir araştırma bulamadı. Bu çalışmalarda estetik veya sanatsal eğitim ele alınmıştır.

1- Amini (2001), doktora tezinde “İdeal ilköğretim programı tasarım modelini tasarlama ve karşılaştırma” konusunu şu anki durumla karşılaştırarak, eğitim sisteminin toplumda çeşitli işlevleri olduğunu vurgulamaktadır. Öğrencilerin estetik yeteneklerinin gelişimini temsil eden bu işlevlerden biri de sanatsal eğitimidir. Bu işlevin önemi, sanatsal eğitim ve öğretimin, yaratıcılık, duygusal ve etik gelişim, motor becerilerin yaratılması ve malzemelerin düzeni, grup becerilerinin geliştirilmesi ve öğrenciler arasındaki iletişim gibi çeşitli boyutlarda etkili olmasıdır. Bu önemli rolü ve etkisine rağmen, sanat eğitimin İran'ın eğitim sistemi de dahil olmak üzere bazı eğitim sistemlerinde, eğitim merkezleri müfredatında alt ve marjinal bir konumdadır. Sanatsal eğitimin önemini göz önünde bulundurarak, eksiklikleri ve sorunları nedeniyle, bu araştırma ilköğretim müfredatındaki değerli konumunu tanımaya, açıklamaya ve onarmaya çalışır. Bu, sanat için ideal bir müfredat tasarlayarak ve resmi müfredatla karşılaştırarak yapılır. Bu model aşağıdaki sırayla üç temelden oluşur:

1. Amaçların belirlenmesi, içeriğin seçimi, öğretme ve öğrenme yöntemlerinin belirlenmesi ve sanatsal eğitimin değerlendirme yöntemleri için tanımlayıcı bir araç.

2. Sanat müfredatında esneklik ve konsantrasyon eksikliği içeren doğru olmayan Rol.

3. Sanat Ders Programında Bütünleşik Rol (Amini, 2005).

2- Rezaie (2004), Mehrmohammadi danışmanlığı başlıklı doktora tezinde "Harry Broudy'nin estetiğinin incelenmesi ve eğitime uygulanması, öğrenme, öğretme sürecinin vurgulanması" başlıklı doktora tezinde, estetik ve sanat kavramını tanımlarken ve bazı filozofların görüşlerini ifade ederken Bu kavram etrafıca ele alınmıştır. Daha sonra Broudy'nin sanat ve estetik hakkındaki düşüncelerini ve öğrenme öğretiminde kullanımını anlattı. Ardından felsefi yaklaşım ve Harry Broudy'nin estetik teorisi bağlamında, algısal yaklaşıma dayalı estetik eğitimin halk eğitiminin temellerinden biri olarak kabul edildiği sonucuna varılmıştır. Ayrıca, öğrenme-öğretme deneyiminin estetik bir deneyim olduğu ve öğretmenin öğretme sırasındaki öğretmenin estetik anlayışı olduğu ve öğrenme sırasındaki öğrencilerin karar verme ve uygulamalarını değerlendirmede etkili olduğu sonucuna varılmıştır (Rezaie, 2005).

3- Mohamadkhani'nin "Kant'ın Estetik Düşüncesini Açıklamak" başlıklı bir başka araştırması ve bunun eğitim sonuçlarını Nagibzadeh'in danışmanlığında yapılmıştır. Ayrıca Kant'ın estetik ve sanatla ilgili felsefesinin Kant'ın bakış açısından ortaya çıkışını ele alınmıştır. Ardından, Kant'ın aklındaki insanların bilgili, gönüllük, otoriter, özgürlük, eleştirel ve eğitilebilir olduğu ve saygı, kararlılık ve zevk almanın iki yönlü anlayışı ve maneviyatı olduğu sonucuna varıldı. Kant, güzellik ve etik arasındaki ilişkiyi görür ve güzelliğin ahlakın gizemi olabileceğini düşünür ve Kant'ın estetik düşüncesi insan yetiştiriciliğinde önemli bir rol oynar (Mohamadkhani, 2007).

4- Yüksek lisans tezinde Zarinkob (2002), Mahmudkhani'nin danışmanlığıyla "Üçüncü eleştiride Kant'ın estetik yargılarının İncelenmesi ve Hegel'in değerlendirilmesi" başlıklı çalışmasında, bu soruları: Kant'ın estetik ve bilgi ve ya anlamayla anlayışı arasındaki ilişkiye veya Kanta göre estetik anlayışına varmanın koşulları nedir. Kant, sanat anlayışıyla nasıl mantık düşüncesi elde edebilir, cevaplamıştır (Zerinkob, 2002).

5- "Aristoteles, Kant ve Heidegger ile Sanatın İncelenmesi" Safiyan (1999) Doktora tezi çalışması olarak, Reza Ardakani danışmanlığında yapmıştır. Aristoteles döneminden gelen sanat tarihini ve sanat kavramını bu üç filozofun bakış açısından göstermiştir (Safiyan, 1999).

6- Mirzabeygi (2007), Çocuk Ruh Sağlığında Sanatın Rolü Araştırması (Hikâye anlatımı, şiir, resim ve tiyatro ağırlıklı), sanat kavramı ve tarihçesini araştırarak ve daha sonra sanattın, duyu ve duyguları kontrol etmedeki rolünü inceleyen Mahmoud Mehrmohammadi'nin yönettiği yüksek lisans tezinde, duyar ve duygular, zihin sağlığını iyileştirmenin bazı yollarını öneride bulunmuştur.

7- Musavi (2008), yüksek lisans tezinde, Akbar Rahnema'nın danışmanlığında, "Sanatsal eğitimin sınırlarını müzik eğitimine vurgu yaparak keşfetme ve açıklama" başlıklı, "Sanatsal fenomenin derin duygusal algısı, çeşitli duyuların gelişimi ve uygulanması, büyüme" gibi konulara Öğrencilerin yaratıcı yetenekleri, iletişimi ve aktif etkileşimi ve görsel anlatımla ilgili görsel deneyimler ve sanatsal anlatımla ilgili becerilerin kazanılması ve öğrencilerin fenomenlerin estetik boyutlarına duyarlılıklarının artırılması, konuları ele almıştır. Müzik eğitimi kavramı üzerine yaptığı araştırmada, ruh halindeyken simülasyon yaratan sesler ve şarkılar gibi materyallere atıfta bulunur ve bir kişinin neşe veya keder hissetmesine neden olduğunu belirtir.

8- Moradinin (2011) yüksek lisans tezinde, Estetik Felsefe ve çocuğun duygusal eğitimindeki rolü olan başlıklı, Mahmudnya danışmanlığında yapılan araştırmada estetik eğitimi etkileyen faktörleri araştırıyor ve estetik eğitimin insan varlığının çeşitli yönleriyle, özellikle duygusal gelişimindeki ilişkisini inceliyor. Estetiğin çocuk duygularının gelişimi ve gelişimi üzerinde kapsamlı bir etkisi olduğu ortaya çıktı.

9- Estetik eğitimin 6 yaşındaki çocukların estetik değerlendirmesinin gelişimi üzerindeki etkisinin incelenmesi Booyeun Lim tarafından yapılmıştır. Örneklem, Ankara'nın çeşitli sosyal ve ekonomik düzeyindeki ilkokullardan rastgele seçilen 77 çocuğu içermiştir. Deney grubu estetik eğitim programı aldı ve kontrol grubu hiçbir program almadı. Araştırmanın bulguları, deney grubundaki

çocukların estetik değerlendirmelerinde anlamlı bir fark olduğunu göstermektedir. Ayrıca, ebeveynlerin eğitimsel, sosyal ve ekonomik düzeylerinin çocukların güzelliği üzerinde hiçbir etkisi olmadığı gösterilmiştir (Lim, 2004).

10- Maria Durex in, felsefe ve etik değerlerle ilgili olarak estetik pozisyonun ve istenen estetik pozisyonun pozisyonunun yanıtlandığı "Felsefi Estetik Pozisyon" başlıklı bir makale yayınladı. Estetik filozoflarının geniş çapta marjinal olduğuna inanıyor. (Durax, 2007).

11- Parsons'un "Çocukların eğitiminde estetik deneyimlerin gelişimi için bir öneri" başlıklı yapılmış olan başka bir çalışmadır. Bu çalışmada, estetik deneyimlerden türetilen teorilerin gelişimini ve bunları çocukların eğitiminde kullanma olasılığını tartışmaktadır. Çocukların sanatsal çalışmalarının sonucu olan deneyimlere odaklanan teorilerin yanı sıra, çocukların ahlaki yargılarının, bunun yeni bir fikir olmadığı söyleniyor. Bilim adamları uzun zamandır sanatların genişletilmesi ve estetiğin gelişimi hakkında çeşitli şekillerde sorular alma ile ilgilenmektedirler (Parsons, 2005).

12- Sanatsal Eğitim, ihtiyaç mı, gereklilik mi konusundaki araştırması Tanya Weber, uygulamaların ve göstergelerin okulların sanatla ilgili sanatları görmezden gelmemesi gerektiğini gösterdi. Ülkelerin, sağlam sanatlar eğitimi alan öğrencileri ve bu alandaki mezunlarını yetiştirmeleri gerekmektedir (Weber, 2004).

Bölüm 3

Materyal ve Yöntem

Araştırma Yöntemi

Bu bölümde araştırmanın metodu veri toplama yöntemi ve araçları ile veri analizi yöntemi açıklanmıştır.

Araştırma Modeli

Bu çalışmada sanat eğitimi, estetik ve insan hayatındaki rolü ve önemi ile ilgili başlıca çalışmalar ele alınmıştır. Çalışmanın ana konusu ilköğretim sanat eğitiminde estetiğin rolüdür.

Çalışmanın yöntemi, literatür taramasıdır. Çalışmanın amacı literatürde, ilköğretim sanat eğitiminde estetiğin rolünü ele alarak, bu konudaki tarihsel gelişimini ve rolünü sunmaktır. Nihai amaç verileri yorumlamaktır. Ayrıca çalışmanın, sanat eğitimi ve estetiğin insan hayatındaki rolü bağlamında, alana katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Literatür taraması, araştırılan konuda diğer düşünür, araştırmacı ve uygulayıcıların ürettikleri bilgilerin bulunması, değerlendirilmesi ve sentezlenmesi ile mevcut durumun öğrenilmesi için yürütülen sistemli bir süreçtir (Booth, Papaionnou ve Sutton, 2012).

Bu araştırma iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde, ilköğretim döneminde estetik ve sanat eğitimi temel kavramlar olarak ele alınmıştır. İkinci bölümde ise bu kavramların birbirleriyle olan ilişkileri ele alınmış ve analiz edilmiştir. Sonuç bölümünde estetiğin sanat eğitimindeki rolü ortaya çıkarılmış ve bu konuyla ilgili öneriler de bulunulmuştur.

Bu araştırma nitel, doküman analizidir. Bu araştırmanın temel amacı olgular arasındaki ilişkileri açıklamak ve mevcut bilgi alanına öneriler getirmektir.

Veri Toplama Yöntemi

Veri toplama süreci. Bu çalışmanın verileri kütüphanelerden ve metinlerden, kitaplardan ve araştırmalardan elde edilmiştir. Kavramsal analiz örnekleme tekniğine dayanarak, örnekler, araştırma sorularıyla ilgili hedeflenmiş metinleri içerir. İlk olarak araştırmanın anahtar sözcüklerini kullanarak genel estetik ve sanat eğitimi konuları incelenmiş ve sonra analiz edilmiştir.

Bir sonraki adımda, araştırmacı bu kaynakları dikkatlice inceler ve materyalleri kategorize ederek analize tabi tutmuştur. Daha sonra çıkarılan materyaller kategorize ederek ve konu çeşitliliği ve eleştirisine tabi tutulmuştur. Son olarak, ilkokul sanat eğitiminde estetiğin rolü anlatılmaktadır.

Veri analizi yöntemi. Bu araştırmada, araştırma konusu ile uygun yorumlayıcı analiz yöntemi kullanılmıştır. Yorumsal analiz, çalışmadaki olguyu tanımlamak ve açıklamak için kullanılan yapıları, kategorileri ve modelleri bulmaktır. Bu nedenle, araştırmacı teorik temelleri organize edecek ve üzerinde çalışacak ve araştırma soruları için uygun yöntem ve yöntemleri seçecektir. Son olarak, ilköğretim sanat eğitimi için estetik alanındaki normatif ve gerçekçi önermelere teorik temeller ve önermeler sunulur.

Bölüm 4

Bulgular

Bu bölümde, araştırma sorularını yanıtlamak için öncelikle sanat eğitimi kavramı açıklanmış, ilköğretim dönemindeki çocukların özellikleri ve bu dönemde sanat eğitiminin amaçları ve ilkeleri incelenmiştir. Son olarak, ilköğretim öğrencilerinin sanat eğitiminde estetiğin rolü belirtilmiş ve bu konuda önerilerde bulunulmuştur.

Sanat Eğitiminin Öneme İlişkin Bulgular

Sanatın eğitim sistemindeki durumu ve öneminin belirsizliği ve ihmali nedeniyle, sanat eğitimi kavramını tanımlamak ve açıklamak için teorik olarak birkaç girişimde bulunulduğu söylenebilir. Daha doğrusu, "sanat eğitimi, yalnızca resim veya belki de el beceriler anlamı ile sınırlıdır. Bu, en azından, müfredattaki teorinin önemli bir kısmının sanatı görmezden geldiği ve yalnızca Eisner ve Ros gibi özel yazarları "olumsuz yönde etkilediği sonucuna vardı " (Barrow and Millburn, 1999: 20). Barrow ve Millburn, sanat eğitim kavramını yaratıcı ve saf sanatlarla ilişkilendirdiler. Sanatların saf bilime karşı olan özgür sanatlara (felsefe, tarih, İngiliz dili vb.) Atıfta bulunulduğunu söylemek doğru olabilir. Sanat eğitimi ise yaratıcı sanatlarla sınırlıdır (Barrow ve Millburn, 1999: 20).

Sanat, tüm alanıyla ve tüm tezahürleriyle birlikte, büyümesi ve gelişmesi için düzenli ve amaçlı bir faaliyet gerektiren insandaki potansiyel olarak, başka bir deyişle sanatsal eğitim dediğimiz bir sürecin varlığını ifade eder.

Jerom Hausman sanat eğitimini "çeşitli duyuların gelişiminin gözlemcisi, duygusal ve dokunsal deneyimlerin gelişimi, duyarlılığın gelişimi ve sanatsal ifadelerle derinlemesine karşılaşılması ve sanat olgusunun eleştirisi" olarak değerlendirmektedir. Onun, sanat eğitimi, bakış açısına göre, duyuların temel eğitimini ve görsel deneyimlerin aşkın bilincinin büyümesini, sembolik formların yaratılmasını ve anlaşılmasını ve resim, heykel, dekoratif sanatlar ve deneysel deneyimin eleştirel yargısının uygulanması ve uygulanmasında yaratıcı bir bilinçli yaklaşımın geliştirilmesini içerir (Hausman, 1971: 301).

Sanat eğitimi kavramının Efland açısından uygulamalı ve teorik olarak iki sonucu vardır. "Sanat eğitimi" terimi, sanat öğretiminin yanı sıra bir eylem veya faaliyet anlamına da gelir ve sanat alanında araştırma alanı olarak sanat öğretme ve öğrenme sürecini inceler" (Efland, 1994: 338, Aminie dayanarak, 2005: 7). Ona göre, sanat eğitimin amacı öğrencileri ve diğerlerini sanatsal ifade, tasarım, takdir ve takdir ile ilgili beceriler kazanmanın yanı sıra, sanat ve tarih hakkında bilgi edinmeleri için yetkilendirmektir. " Sanat eğitimi kavramı ve öğrencilerin farklı fenomenlerin estetik etkilerine dikkat ve duyarlılıklarının geliştirilmesi Sanat eğitimi kavramı ve öğrencilerin dikkatinin ve çeşitli fenomenlerin estetik etkilerine karşı duyarlılıklarının artması Garretson, bir kişinin estetiğe karşı duyarlılığını ve hassasiyetini artırma süreci ile ilişkilendirilmiştir (Garretson, 1991).

Her topluluktaki eğitim sisteminin farklı işlevleri vardır. Öğrencilerin estetik yeteneklerinin gelişimini temsil eden bu işlevlerden biri de sanat eğitimidir. Her ne kadar Emerson'a göre, "sanat sadece kısmen bulaşan bir mistiktir" (Meier, 1995: 612). Ancak, eğitim faktörlerinin ve deneyimlerinin öğrencilerin sanatsal becerilerinin eğitilmesi ve geliştirilmesi üzerindeki önemli rolü ve etkisi inkâr edilemez.

Chapman'a göre, bugün yeni medeniyetin gereklerine göre, sanat ve estetik eğitim, eğitim sisteminin önemli işlevlerinden biridir. Çünkü bu yoldan öğrenciler görmeyi, duymayı, oynamayı, iletişim kurmayı ve hissetmeyi öğrenir. Bu nedenle, eğitim sistemlerinin bu beceri ve yeteneklerin geliştirilmesini kolaylaştırması zorunludur.

Reimer, sanat eğitimini "nesnelerin ve olayların estetik özelliklerine bilinçlilik ve duyarlılığın geliştirilmesi" olarak tanımlar. Bu görüşe göre, bu tanımın unsurları ve temel kavramları geri sayım sıraya dayanır (en baştan ilke):
1.Nesneler ve fenomenler 2. Estetik özellikler 3.Duyarlılık 4.Gelişim

Nesneler ve fenomenler. Nesnelerin, konular, temalar, görünür ve algılanabilir olayların ve fenomenlerdir. Aslında, estetik alanının en önemli özelliklerinden biri "fenomenlerin" kesin ve objektif doğasının varlığıdır. "Bu fenomen bir müzik parçası, bir heykel, bir bina, bir resim, bir dans, bir tiyatro, bir bina veya bir şiir olabilir. Ayrıca, deniz kenarı, buz nehri, çiçek veya yapay

nesnelere ve fabrikaların, otomobillerin insan yapımı nesnelere. İnsan olayları ve dini törenler gibi olaylar vb. Her durumda, estetiğin esaslarının ilgili konular ve olayların bir alanı olduğu anlamına gelir (Reimer, 1972). Her durumda, estetiğin temeli mevcut ve orta da var olan ve doğal konularla ilgili bir alan olduğu kastedilmektedir (Amini, 2005: 9).

Estetik. Dışa dönük bir ifade duygusu taşıyan somut özellikler ve nitelikler estetik özellikler olarak ifade edilir. Aslında, sanat eserlerinin sosyal, finansal, politik, psikoterapik ve hatta fiziksel işlevler gibi başka özellikleri ve işlevleri olabilir. Fakat sanat eğitiminde önemli olan, sanat eserinin diğer özellikleri değil karakteristik ve estetik nitelikleridir. Müzik için, örneğin, özelliklerin gözlemcisinin özellikleri ve estetiği melodi, ritim, uyum ve biçim gibidir. Bu özellikler anlam bakımından çok kapsamlıdır ve insanların kendilerini derinden hissetmelerini sağlar. Bu nedenle, sanat eğitiminde önemli olan, öncelikle estetik özelliklerin açıkça tanımlanması ve sanatın öğretilmesindeki ana yönelimin bu özellikleri öğretmeye odaklanmak olmasıdır (Amini, 2005).

Duyarlılık. Aktif iletişim kurma ve estetik özellikler denemek kabiliyetine duyarlılık denir. Aslında, her sıradan kişi, nesnelere ve olayların estetik özelliklerini deneyimleme beceri ve yeteneğine sahiptir. Tabii ki, bazı insanlar inanılmaz deneyimler için alışılmadık ve olağanüstü yeteneklere sahiptir. Reimer'e göre, estetik duyarlılık iki tür davranışla ayırt edilir: "Birincisi, hadis olmuş olayları ve ifade edilmiş durumları algılayabilmeli ve anlayabilmeli, diğeri ise aldıklarına uygun şekilde cevap verebilmelidir. Bu iki tür davranış ayrı değildir ve birbirleriyle birlikte algısal tepkiler veya algılar oluştururlar. Zihnin bu iki konu arasındaki iletişimi (ilk davranış) ve estetik özellikleri tarafından tetiklenen duyu ve duyguların (ikinci davranış), bu kombinasyonuna estetik deneyim denir (Amini, 2005: 10).

Gelişim. Bu unsur, önceki üç öğeye göre, nesnelere ve olayların sanatsal ve estetik özelliklerinin tanınması ve duyarlılığı ile ilgili yeteneklerin eğitimini vurgulamaktadır. Başka bir deyişle, sanat eğitimi yoluyla öğrencilerin yeteneklerini ve duyarlılıklarını ortaya çıkarma ve geliştirmeyi amaçlayan eğitim sistemlerinin temel görevidir.

Tüm bu teorilerde ortak olan, beş duyu gelişimine ve fenomenlerle duysal bağlantının gelişmesine dikkat edilmesi ve estetik etkilerle bağlantının vurgulanmasıdır. Tabii ki, duyu gelişimi ve nesnelere hem de yaşam biçiminde güzellik yaratma sanat eğitimin yönleri olduğu söylenebilir (Amini, 2005).

Tablo 2

Sanat eğitimi kavramına ilişkin tanımlar

Garreston	Sanat eğitimi kavramının, öğrencilerin çeşitli olayların estetik etkilerine duydukları ilgi ve duyarlılığın artması ve aradaki etkileşim anlatılmış ve sanat eğitimini bireyin estetiğe yönelik keskinliği ve bir kişinin estetiğini anlayışı ve hassasiyet artırma süreci olarak kabul eder.
Efland	Sanat eğitimi kavramı teorik ve uygulamalıdır.
Chapman	Sanat eğitimi ile öğrenciler nasıl görmeyi, duymayı, hareket etmeyi, iletişim kurmayı ve hissetmeyi öğrenirler. Bu nedenle, eğitim sistemlerinin bu beceri ve yeteneklerin geliştirilmesini kolaylaştırması önemlidir.
Barrow ve Millburn	Sanat eğitimi kavramı yaratıcı ve özgün sanatlarla bağlantılıdır. Sanat, saf bilimin aksine özgür sanatlarla uğraşır. Sanat eğitimi ise yaratıcı sanatlarla sınırlıdır.
Bennet Reimer	Sanat eğitim, nesnelere ve fenomenlerin estetik özelliklerinin bilincini ve farkındalığını tanımlar.
Hausman	Sanat eğitimi farklı duyuları öğretmek, duysal ve dokunsal deneyimlerini genişletmek, duyarlılık geliştirmek ve sanatsal tezahürleri derinlemesine ele almak ve sanatsal olayları eleştirmek için düşünür.

Sanat eğitiminde estetiğin rolüne ilişkin gözömlene Okuldaki sanat eğitimi, aşağıdaki beş genel temaya ayrılabilir:

Bu konular sanat eğitiminin ilköğretimden üniversiteye kadar en önemli unsurlarıdır ve eğitim seviyesine uygun ve eğitim çağına uygun biçimde sunulmalıdır.

Estetiğin sanat eğitiminde rolünü incelemek için, genel olarak sanatsal eğitim ile estetik ilişkisi ve daha sonra diğer sanat eğitimi temalarıyla ilişkili olarak estetiğin rolünü analiz edilecek ve incelenecektir.

Estetik ve Eğitim İlişkisi

Sanat, güzelliğin bilgisi ve güzelliğin yaratılmasına dayandığından, yaratıcılık, güzel bir sanatsal çalışmanın icadı ve yaratılışı, güzelliğin ve estetiğin kavramını edinmeden yapılamaz.

Kur'an-i Kerim' sizi en iyi ve en güzel biçimde yarattık (Tegâbün Suresi /3). İnsan, güzellik arayan, Tanrı'nın en yüce ve en güzel yaratılışıdır. Gerçekleri güzel ifade etmenin yanı sıra, güzel gerçeklerin ifadesini ve bazen dışsal olmayan ve gözle görülmeyen estetik ve zarafetin yaratılmasını ifade ederek, doğanın taklit edilmesinin ötesine geçer. Bütün sanat eserleri kusursuzluklarını ideal bir güzellikten böyle alırlar. Kısacası, sanatla ilişkilendirilen sanat eğitim kavramı, kavrama sürecini hızlandırabilir ve bir kişinin güzelliğe duyarlılığını artırabilir. Genel bir tanımda estetik, çevre, doğa ve sanattaki güzelliğin incelenmesi ve araştırılması olarak tanımlanabilir. Güzelliğe duyulan ihtiyaç, insan kimliğinin en önemli unsurlarından biridir. Estetik duyu, çocukların çevrelerini daha iyi anlamalarına yardımcı olacaktır. Çocukların estetik duygusunun çiçeklenmesi, başkalarının eserlerini anlamalarına katkıda bulunacak ve çocuklar duygularını, düşüncelerini ve estetik bakış ve düşüncelerinin ifadesinde yardımcı olur (Ghaderi, 2008).

Her ne kadar çocukların estetik anlayışı, yetişkinlerle farklı bir güzellik anlayışına sahip olsalar da, ancak bu, güzelliği anlamadıkları anlamına gelmez. Çocuk ve yetişkinleri ayırt etmeksizin, güzellik her zaman insanları cezbetmiştir. Çocukların çalışmalarının sanatsal gelişimine ilişkin kriter, çocukların dünyasına özgü olmalı ve farklı yaşları ifade etmenin ruhu ve yolu ile ilgili olmalıdır. Birçok çağdaş sanatçı, çocukların sanatsal etkilerini yeniden keşfedip, yeni sanatsal formlar alanındaki sayısız çalışmadan sonra yetişkinlerin etkilerini tercih etmektedirler. Çocuk, sanatçı gibi, kontrol edilemez bir içgüdü içinde fenomenlerin güzelliği ile serbestçe ilgilenir, Ancak onu sanatçıdan ayıran şey dikkat, deneyim ve bilginin yöntem ve kullanım şeklindedir. Çocuk sanatının bir başka özelliği de çocukların dikkatini çeken konuların ve eylemlerin yetişkinlerin dikkatini çeken şeylerden farklı olmasıdır. Yetişkinlerin aksine, çocuk güzelliğin ayrıntılarıyla daha az ilgilenir ve sebep-sonuç arasındaki ilişkinin farkında

değildir. Bununla birlikte, çocuğun sanatsal tercihleri, çocuğa özgü ve kullanımı kolay olan renk ve konu gibi kriterlerden oluşur, ancak çocuğun varlığının ana boyutlarının yüce yönleri geliştirilebilir.

Estetik ve Doğa İle İlişkisi

Doğa ile iletişim, sanat programının temelidir. “Doğa insanlar için mükemmelliktir; güzelliğin nihayeti, ilham kaynağıdır” (Saiedi, 2005: 20). Binlerce güzellik ve estetikle, doğada karşılaşırız. Soluduğumuz hava, kokladığımız çiçek, gün batımı, güzel kuşlar, deniz, gökyüzü, parçası olduğumuz sistemin bir parçasıdır. Bu bağımlılıkların tümü, her zaman tüm güzellikler dinamik olan doğanın değerinin ve tüm olayları ve onlarla insan ilişkilerini düzenleyen bir güçlü sistemdir, bu mutlak güzelliştir. Tabii ki, çocuk için doğanın estetiğinin algısı ve duygusu hissetmesi kendi başlarına ve başkalarının yardımı olmadan zordur. Öğretmenler duygusal iletişimi doğa ve çocuk arasında kuramazlarsa ve doğanın estetik anlayışını anlamada temel rol oynayan dikkatlerini ve duygularını pekiştiremezlerse, çocuk genellikle doğanın estetiğini fark edemez.

Bu yüzden ilk adım, çocukları doğada somut ve hissedilir ve mutlu edici güzellikleri tanıtmak ve onları manevi güzelliğe hazırlamak. Sonuç olarak, çocuklar bulgularını en güzel şekilde yapabilirler. Sonuç olarak, çalışmalarında çocuklar, bulgularını en güzel şekilde ifade edebilmeliler.

Doğanın insanoğlunun üzerindeki etkisi onun eserlerinde belirgindir. İnsan kreasyonları, başından beri doğadan ilham aldı ve çevrede icatlar ve yenilikler icat edebildi. Doğal olayların anlaşılması ve duygusal duyarlılığın geliştirilmesi çocukta yaratıcılığın temelini oluşturur (Saiedi, 2005: 20).

Doğaya baktığımızda, elementlerinin karmaşıklığında kayboluyoruz. Düşünerek ve derinleşerek, çevremizin özelliklerini tanıyabilir ve sadece yüzeysel olarak etrafımıza bakamayız. Doğanın gerçekliğini anlayabilmek için onunla duygusal bir ilişki kurmalı ve güzelliğinin nedeni ve kaynağını anlamak için karmaşıklığını ortadan kaldırmalıyız. Doğada, bileşenler arasındaki düzenli ilişki bütünün birliğini yaratır. Hakim Ebu Ali Sina'nın düzen anlamında belirtildiği gibi: “Elementlerin miktarının yönü çokluktur ve kalitelerinin yönü bu çoğulculuğu

birliğe geri döndürür” (Sharifzade, 2006: 11). Zihinlerimizin düzensiz sistemi anlama kapasitesi yoktur. Bu yüzden amaçlardan biri doğada düzen bulmaktır, çünkü bu, olayların daha iyi anlaşılmasını sağlayacaktır. Görsel faktörlerin yan yana dizilmesiyle çizgiler, şekiller, hacimler, renkler ve dokular doğadaki düzeni ve güzelliği oluşturur.

Doğa gezileri veya doğal nesnelere sınıfa getirilmesi, çocukların dikkatini ve doğruluğunu ve her nesneyi daha spesifik hale getirecektir. Etkinlik sırasında, bu bilgileri kullanırlar ve hem sınıf içinde hem de sınıf dışında çeşitli konulara daha duyarlıdırlar. Bu arada, sınıf dışı deneyimlerinden olduğu gibi sınıf etkinliklerinde de yararlanır. Bunu yaparak, doğal örneklerle estetik anlayışa varılacaktır. Boyutların, seslerin, hareketlerin, fenomen simetrisinin en küçük bileşenlerden en büyük hacimlere oranlarına dikkat ederek bu anlayışı tamamlar.

Doğadaki gözlem ve dikkat, öğrencilerin bilim ve sanatta ve tüm yaşamlarında daha iyi performans göstermelerini sağlar. Tüm duyarlar doğanın gözleminde kullanılır ve bu doğal güzellik kaynakları ile birleşmeye yol açar. Doğada uyum, ritim ve melodi görülebilir, duyulabilir ve hissedilir, böylece doğadan çıkarılan tüm ses örnekleri insan doğası ile uyumlu, ince, güzel ve hoş ve işitsel eğitimi geliştirir. Öğrenciler resim yaparken yüzeyi tecrübe eder ve elişi projelerde hacim deneyimine sahip olurlar. Bu şekilde, çocuk her şeyi görerek zihninde görselleştirmeyi öğrenir ve aktivitesi sırasında, şekilleri basit değişikliklerle farklı şekillere dönüştürür ve kendi isteğine göre kullanır.

Elbette, estetik, aslında, konseptle ilgili olarak mükemmellik ile uyumlu olan dünyanın doğal düzenini ve kusursuzluğunu algılamaktır ve insan, dünyanın doğası ve mükemmel insan ile uyumundan etkilenir, çünkü insanın doğasındaki tüm mükemmellikleri, güzelliği ve tezahürleri hoş ve zevk ve ondan hoşlanan ve içsel bir bilgi edinir, tutku ve kıvılcımı ile birlikte gelen ve kalpteki yeri olan bir biliş. Estetik eğitim, eğitim yöntemlerinin her insan deneyiminde ve bilinçli bir işlevde zevk ve uyum unsurunun kullanıldığı ve estetik deneyimlerin genel olarak sanatsal çalışmalar olarak kabul edilenlerle ilgili olmadığı, estetik deneyimlerin uygulandığı şekilde uygulanmasıdır. Bir çalışma alanının başlığı, hepsi çekicilik ve yaratıcılık yönündeki çok sayıda faaliyet ve doğal ilişki ile ilişkilidir ve buna ek

olarak, bir iç çember vardır. Ancak bir çalışma alanı olarak estetik, iç hatlarıyla birlikte çekiciliği ve yaratıcılığı gösteren çok sayıda aktivite ve doğal olaylarla ilişkilidir (Jafari, 2007). Çocuk doğanın güzelliğini anladığında, çevresini daha çok seviyor olacak ve doğal olarak güzel doğayı koruyor ve önemsiyor olacaktır. Çevreye daha minnettar olacak, doğadan duyduğu sevinç ve haz ve mutluluk artacak ve yaratıcısının bir şekilde tanımaya ve teşekkür etmeye çalışacak ve doğanın güzelliği ve mutluluğunu korumaya çalışacaktır.

Bugünün çocukları, yarının ve geleceğin yapıcıları, babaları ve anneleri, çevresel projelerden sorumlu olacak vatandaşlar ve geleceğin politikacıları, şüphesiz güzelliğin değerini daha iyi anlayarak daha iyi bir şekilde görevlerini yapmaya çalışıp ve görevlerinin değerlerini daha iyi anlayıp yerine getirecekler. Çocuklar doğada doğrudan deneyimleyip malzeme kullanırken, sanat eserini yaratmak için sadece yerine getirmeleri için estetik bir anlayış geliştirmeyecek, aynı zamanda doğayı daha güzel hale getirmek için çaba gösterecek ve çevrenin sağlığını olabildiğince korumaya çalışacaktır. Yaşamları daha zengin ve daha anlamlı olacak. Doğanın güzelliğinden esinlenerek, başkalarının keyif aldıkları ve kendilerini başarı ve neşe hissi, zevk ve güzellik hissi duyacakları güzel nesnelere yaratacaklar.

Estetik ve Sanat Tarihi Bilgisi

"Sanat eğitimi sürecinde, çocuklar toplumlarının kültürüne ve sanatına aşina olacaklar. Kültürel ve sanatsal mirasa aşinalık açısından, sanatsal ve tarihi eserlerin yanı sıra ülkenin geleneksel sanat ve tarihini tanıyor olacaklar" (Sharifzade ve diğerleri, 2007: 12). Ferdowsi'nin bakış açısına göre anlam, bilgi sanattır ve onlarla eş anlamlıdır ve bilimin, bilginin ve zekânın, kibarlığın ve minnettarlığın açıkça argümanında anlaşılmalıdır. Otto Klineberg, kültürü, bilimin, sanatın, edebiyatın ve felsefenin gelişiminin bir milletin dehasını temsil ettiği ve toplumun bir üyesi olarak kazandığı her şeyi içerdiği en yüksek sanatsal ve entelektüel başarı olarak kabul eder (Sharifzade ve diğerleri, 2007).

Tayler, kültürü karmaşık bir öğretiler, inançlar, sanatlar, endüstriler, teknikler, etik, yasalar, gelenekler ve nihayetinde bir insanın topluluğunun bir üyesi olarak öğrendiği tüm alışkanlıklar ve davranışlar görür. Yani, kendi

faaliyetlerinin ve yeniliklerinin sonucu olmayan, doğrudan ve dolaylı öğrenme yoluyla geçmişin mirası olan bir sistem olarak kabul eder.

Yüzyıllar boyunca insanlar, doğal ortamı yaşama hazırlamak ve çevresinin kaynaklarının ve değerlerinden yararlanmıştır, kendi rahatlama olanaklarını sağlamak ve memnuniyetsizliğini nedenlerini ortadan kaldırmak için, yüzyıllarını düşünerek araçlar yapıp ve icatlar ve araştırmalar yapmış insanlar. Bu deneyimlerin sonuçlarını kendi çocuklarına öğretti ve onlar da kendi olanaklarına göre değişiklikler yaptılar, azalttı ya da ona ekledi ve gelecek nesillere aktardı.

Aslında, doğa ve geçmiş gibi hiçbir şey insanı meraklandıramaz. Her yerde insanı çevreleyen doğa ve her yerde onu gölge olarak takip eden geçmiş.

Sürekli estetik, sanat ve felsefeyi uzlaştırmak için çalışmalıdır. Estetik, sanat eserinin anlamı, açıklaması ve yorumlanması için çaba sarf etme ihtiyacı ile birlikte, kültürün öğrencilerimiz tarafından güçlendirilmesi koşuluyla, kültürün mutluluk getirici konusunda ikna edici olmalıdır (Jimenez, 2008: 365). Geçmişimizden gelen kültürün hakkında bilgi edinmenin faydaları, geçmişin en iyilerini çoğaltma şansı yaratır. Dolayısıyla, kültürel seçkinler aşağıdaki dört konuyu ele aldılar:

1. Farklı, üstün ve başyapıtlardan oluşan (sanat, müzik, edebiyat, resim, heykel ya da diğer disiplinlerde) sanat eserleri vardır.

2. Bu başyapıtlar üstünlüklerinden dolayı çok önemlidir ve eğitimleri değerlidir.

3. Toplum hem kültürü hem de anlayışı geliştirebilmelidir. Kültürü anlamak, sanat şaheserlerin içeriği ve anlayışı hakkında doğru ve kapsamlı bir anlayış gerektirir. Bu sezgisel anlayış sırayla içsel bilgi ve bilinci, yani bir uyanış duygusunu içerir.

4. Aslında, filozoflar, sanat ve edebiyat yoluyla duygu eğitiminin yapıldığına inanır, sanat ve edebiyat öğretiminin üstün zekâ ve yetenek gerektirdiğine ve dolayısıyla zeki bireylerin bu disiplinlere daha fazla absorbe edildiğine ve dahası bu çalışmalar nedeniyle, incelik duygusuna ve zekâyâ daha fazla maruz kaldıklarına inanır. Ve bu tür eğitimler sahip olmayanlarla

karşılaştırıldığında, genellikle zekâ ve yetenek konusunda daha yüksek bir zekâ ve üstünlüğe sahiptirler. Robben Barrow ve Ronald Woods'un şiir, edebiyat ve sanatın akıllı bir şekilde anlaşılmasının zorunlu olarak insan faaliyetinin diğer alanlarında daha fazla zeki oldukları anlamına geldiğine dair kanıt değildir. Ancak aynı zamanda, eğitim ve şiir ve edebiyat anlayışının çok fazla zekâ gerektirdiği de inkâr edilemez. Bu nedenle, kültürel elitizmin kozu kesinlikle duyu inceliği veya duyguların gelişimi üzerinde durur. Diğer çalışmalar da zekâ gerektirebilir, ancak duyu geliştirmede yardımcı olmuyorlar. Birinci sınıf kültürün öğretilmesinde önemli bir konu, böyle bir eğitimin hem zekâ teşviki hem de duyguların gelişimi ile ilgileneceğidir. Zihin ve akıl literatürü çalışmasının bizi kullanması gerçeğine ek olarak, duygularımızdan daha fazla haberdar olabiliriz (Zibakalam, 2006).

Aynı zamanda, geçmişin öğrenme için olduğu unutulmamalıdır ve onu incelemek mevcut ve gelecekteki olaylarla insanın yüzleşmesinin gücünü artırır. Geçerli eserlerin sağlanmasında tarihsel eserlerin değeri yadsınamaz. Ayrıca, onlar yardımıyla, öğrenciler ataları ve ataları ile iletişim kuracak ve büyüklerine minnettar kalacaktır.

İlahi yaratılışın ve insanın sanat eserlerinin takdir edilmesi ve estetik olarak değerlendirilmesiyle, kültürel ve kültürlerarası kavramların anlaşılması ve hayal gücünün kullanılması, kültürel ve sanat eserlerinin yaratılmasında ve kültürel mirasın, medeniyetin ve sanatsal seviyenin korunması ve artırılması için gerekli yetenekleri oluşturur. Sanat Ülke sistemine dayalı ulusal ve uluslararası bir milletin kültürün temsil eder. Sanat her ülkenin kültürünün büyük bir parçasıdır ve ülkelerin mükemmelliği için sürdürülmesi zorunlu ve açıktır. Sanat kavramının beraberinde getirdiği şey değerlerdir ve ülkelerin yönetim patentlerine göre değerler, her zaman özel bir yere sahip. Sanat ve eğitim koordinatlarını tanımak milli bir amaçtır, çünkü bu şekilde milli kimlik sanatı doğar ve aslında sanat onunla birlikte var olur.

Bilgi, beceri, teknik, duygular, estetik ve sanatın hazinesi olan kültürel miras, çocuklara öğretebilir ve çocukların düşüncelerine ilham verebilir, estetik normlar ve estetik kültürü toplumun zaman içindeki duyarlılığını belirler, Ancak bunların tarih boyunca alınabilecek soyut kurallar olmadığı unutulmamalıdır

(Jimenez, 2008). Ve öğrenci seçici olacak. Vatan ve şeref saygı ve gerçek değerlere layıktır, ancak geçmişin bizim için sadece bir rehber olduğuna ve etkilerin bilinçli bir şekilde değerlendirilmesine ihtiyaç duyulduğuna dikkat edilir.

Estetik ve Sanatsal Üretim

Sanatsal üretim (sanat yapma) veya sanat, aslında çeşitli medya araç ve teknikleri ile zeki ve yaratıcı olan sanat eserlerinin yaratılmasıyla yaratılan gözlemlere, düşüncelere, duygulara ve diğer deneyimlere geribildirim ve tepkiler sağlama süreci olarak tanımlanabilir. Bu şekilde ortaya çıkan sanat olgusu, sanatçının amaçlarını, algılarını, tutumlarını, sosyal ve kültürel koşullarını, çalışmayı seçtikleri araç veya medyayla karşı karşıya gelmesinin sonucudur. Sanatçının bir medya ile etkileşime girme amacı, deneyimlerin ifade edilmesi veya yorumlanması, fikirlerin aktarılması, bilgiye yardım edilmesi, bilinmeyenlerin keşfi, estetik bir yanıtın üretilmesi, para kazanılması, kişisel ikna veya materyal ve malzemelerin manipülasyonu olabilir. Sanatın hedefleri hayal gücü, malzeme ve donanım, kurallar ve sosyal standartlar ile sınırlıdır.

Sanatsal üretim, öğrencilerin kazanmaları ve güçlendirmeleri gereken diğer becerilerin yanı sıra özel bir amaç olarak kabul edildikleri bir yetenektir (Sharafi, 2011). Çocuklar, çeşitli araç ve gereçler kullanarak hayal gücünü sanat eserleri şeklinde sunarlar. Sanat etkinliğinde daha uygun yollar keşfederler ve yeni bir ürün sağlamanın yanı sıra, sanat ifadesini de elde ederler. Böylece, araçlar, nesnelere, düşüncelere, duygular ve hayal gücü arasında yeni bir ilişki kurarlar ve etraflarındaki olgu ve nesnelere farklı bakış açısından bakarlar. Böylece, çocuğun çeşitli yaratıcı, görsel, işitsel ve formlarla hayal kurup ve kendi inisiyatifiyle inovasyon yapması ve yenilik yapmasıdır. Estetik eğitime başlangıçta duyuların eğitimi ve duyuların uyarıcısı eşlik eder, ancak bu aşamadan sonra yükselir. Duyuların eğitimi aynı zamanda fiziksel, el işi becerileri ve bilimsel eğitime yol açmaktadır. Aynı zamanda olan beden eğitimi, çocuğun bakmayı, düşünmeyi, karşılaştırmayı ve kullanmayı yavaş yavaş öğrenmesini gerektirir (Taalimi, 1954).

Kant'a göre, deha öğretilemeyecek doğal bir yetenek olduğu ve sanat eserlerini yaratma süreci hata sanatçı tarafından anlatılamazdır. Başka bir

deyişle, deha yaratıcı hayal gücü gerektirir. Yani, doğanın sanatçıya sağladığı materyallerden başka bir materyali doğanın kendisinden bile üstün bir şeye dönüştürmesi (Zamani, 2009). Ancak dahi için gerekli olan hayal gücü, çocukların özelliklerindedir. Hayallerinde, çocuklar kendileri için bir dünya yaratırlar ki harika sanatçılar bu fantastik dünyaya geri dönmeyi hayal ederler. Çocukların yaşamları gerçeklikle hayalleri arasında dönmektedir. Hayal çocukların karakterlerinde, oyunlarında, resimlerinde, problemlerinde ve başarısızlıklarındadır ve yaratıcılıklarında ve bazı problemleri ile başa çıkma aramalarında önemli bir rol oynarlar. İnsan mantığı ve hayal gücü sayesinde insan yaratıcılığın ve inovasyonun gücüne sahiptir ve yaratıcılığın ve ilahi yaratıcılığın tezahürüdür. Doğası gereği yenilikçilikle ilgileniyor ve bu nedenle sanat eğitim bu ilahi ağarmanın ortaya çıkması ve gelişmesi yönünde olmalı. Sanatsal ve estetik eğitim, çocuğun duygular ve duyular arasında bir ayrılık aramasına, bu alanlar arasında barış ve uzlaşma sağlamasına ve aralarında sanat yaratmak için uygun bir bağlantı kurmasına yardımcı olur.

Sanat eğitiminde çocuklar, sanat tekniklerini ve sanat dalları ve uygulamalarının temel yöntemlerini öğrenirler. Daha sonra kendi duygularını, duyularını ve düşüncelerini, temalarını, araçlarını, materyallerini ve yöntemlerini seçecek ve zevklerine ve arzularına göre sanat eserleri üreteceklerdir. Ancak bu üretim ve sunum sürecinin daima son bir ürünle sonuçlanacağını beklememeliyiz. Bu nedenle, çocuklarda yaratıcılık için fırsatlar yaratmak, sanatsal ifadeyi ifade etmenin doğru yolunu bulmak ve kalıplar, roller, renkler ve önceden belirlenmiş hareketler vermektan kaçınmak için açık bırakılmalıdır. Bu nedenle, çocuklar için yaratıcı fırsatlar yaratmak için, düşüncelerini sanatsal bir şekilde ifade etmenin doğru yolunu bulabilmeleri için onları özgür bırakmalıyız. Ve desenleri, rolleri, renkleri ve önceden tanımlanmış metotlar vermektan kaçınmalıyız.

Bununla birlikte, sanatsal müfredat alanındaki sanat üretimi, sanatsal performansların ve ürünlerin icat ve yaratılması, düşünce ve duyguların tezahürü ve sunumu, çeşitli materyaller, ekipman ve ortamın tanıtılması ve bilinmesi, Atölye üretimine yönelik zihinsel süreçlerin beceri, biliş ve uygulamalarının geliştirilmesi ve statü ve değerlerinin anlaşılması için iyi bir fırsat sunmayı amaçlamaktadır. Aslında, estetik ve sanat, topluluğun yaratıcı ve yetenekli

çalışmalarının hayal gücünü ve gerçek yeteneklerini geliştirir ve insanlığın entelektüel gelişimini sağlar ve gerçek gerçekliğini yeniden kazanır (Moradi, 2010). Ve öğrencilerin kendi düşünce ve çalışmalarından gelen ürünlerdeki çeşitlilik, öğrencilerin iş sürecinin güzelliğinden zevk aldığı bir işarettir.

Estetik ve Sanat Eleştirisi

Eleştiri, bir insanı, bir konuyu, bir yapıtı, doğru ve yanlış yönlerini bulup göstermek ereğiyle inceleme işi ve edebi anlamda edebi ve sanatsal çalışmaları tanımlayan, analiz eden ve nicel ve nitel yönlerini ölçen bir tekniktir. Eleştirinin nihai amacı, yargılama yapmak veya yargılama için kriterler sağlamaktır. Eleştirmen, eserin değerlerini ve kusurlarını değerlendirmenin yanı sıra, eserin örtük ve açık olmayan noktalarını ifade eder ve açıklar ve bu bağlamda sanatçının veya okuyucuların tarzını ve zevkini geliştirmede etkilidir. Sanatsal eleştiri, sanatın toplumdaki rolünü anlamak ve takdir etmek için sanat eserinin tanımı, yorumlanması, değerlendirilmesi ve kuramlaştırılması ile ilgilidir. Bu nedenle, sanat eleştirisi, konuşma kullanımını, dikkatli ve akıllıca yazmayı ve sanat konuşulmasını içerir. Bu sayede sanat, sanatçı, kitleler ve kültürü ve toplumun sanata bakış açısını daha iyi ve verimli bir şekilde anlayabilir ve değerlendirebiliriz. Eleştiri, sanatsal bir çalışma hakkında olumlu ya da olumsuz yargıları ifade etmeyi içerir. Eleştiri, yargılama kriterlerinin açık bir ifadesidir. Eleştiri yalnızca bireyleri değerlendirmede yardımcı olmakla kalmaz, aynı zamanda onlara bilgilendirmede yardımcı olur. Genellikle, bir sanat eserini yargılamak zorunda değiliz, bunu bilemeyiz. Genellikle bir sanat eserini yargılamadığımız sürece, onu anlayamayız. Bu nedenle, her sanat etkinliğinin sonunda, çocukları çalışmalarını ve sanat çalışmalarını açıklamaları için teşvik etmek gerekir ve diğer öğrenciler de gözlemlediklerini ifade eder. Bu sayede eleştiri tanıma ve sanat analiz bilgisi sağlanır. Sanat eleştirisinin öğrenilmesinin en önemli kısmı, konunun tanımı ve öğrencinin çalışma yöntemiyle nasıl uyguladığı metodudur. Tabii ki, en önemli şey öğrencilerin sanat etkinlikleri ve etkinliklerinin olumlu ve pozitif noktalarını teşvik etmektir. Ve düşünen zihninin öneminden ve sanat eserine değer verme sürecinin algısından şüphe etmek mümkün değildir. Çocuk, eleştirinin duyusundan yararlanır ve bu son zamanlarda

sahip olduğu bağımsızlığın bir göstergesidir. Bu pratik gerektirir ve çocuk eğitilmesi, başkalarına saygı göstermek için gereklidir ve sanat da bu konuda yapıcı etkilere sahip olabilir. Ancak, ilk etapta insana saygı duymak, insanlığa ve insani değerlere ilişkin iç görü ve saygılı olmayı gerektirir.

Her durumda, sanat eleştirisi alanında öğrenciler, çeşitli sanat başarılarının ve diğerlerinin kalitesini uyguladıkları ve geliştirdikleri gibi tanımlayarak, analiz ederek, yorumlayarak ve değerlendirerek, konuşma bilgisi ve yazma becerilerini kullanarak, sanat eserlerinde kalitenin anlamı ve etkisine dair derin ve kapsamlı bir algıya sahip olurlar.

Aynı zamanda eleştiri çocuklara bir toplulukta nasıl yaşayacaklarını öğretir ve onlara saygı ve sosyal sistemi tanıma imkânı verir, böylece hayal gücünü anlayış ve sevgi ile organize etmek için net bir değer elde edebilir. Ayrıca, başka bakış açılarıyla, bir konuya bakılabileceğini ve eleştiri sanatının, kendisinin ve başkalarının faaliyetlerini daha iyi hale getirmek için kriterler bulmaya çalıştığını anlıyor.

Tablo 3

İlköğretimde Estetik ve Sanatsal Eğitimin Rolüne İlişkin Bulgular

Oullarda sanat eğitimi beş genel konuya ayrılır: estetik, doğa ile iletişim, sanat tarihi bilgisi, sanat üretimi ve sanat eleştirisi.

Doğa ile iletişim, sanat programının temelidir ve ilk adım, çocukları doğada somut ve mantıklı güzelliklerle tanıştırmak, onları mutlu etmelerini ve duygusal ve ruhsal güzelliğe hazırlanmalarını sağlar.

Doğal olayları anlamak ve beş duyunun hassasiyetini geliştirmek, yaratıcılık ve çocuğun düzen ve güzelliği anlaması için iyi bir bağlam sağlar ve bu da daha fazla moral hissi verir. Görsel unsurların yan yana dizilmesiyle çizgiler, şekiller, hacimler, renkler ve dokular doğadaki düzeni ve güzelliği oluşturur.

Çocuk doğanın güzelliğini ve düzenini anladığında, çevreyi daha çok sever ve doğal olarak güzel doğayı korur ve önemser. Çevreye ve güzelliklerin yaratıcısına daha minnettar olacaklar, sevinçleri ve zevkleri doğanın güzellikleri ile daha da zenginleşecek, doğayı korumaya ve bakmaya çalışacak, içinde yaşamaya devam etmek ve mutlu olmak için gayret gösterecek ve başkalarının da zevk aldığı güzel nesnelere yapmaya çalışacaklardır.

Gerçek bir başarı ve mutluluk his edecekler.

Kültürel mirasa aşına olmanın yararı, geçmişin en iyi eserlerini genişletmektir.

Geçmiş, ondan öğrenmemiz içindir ve geçmişin bilgisi şimdiki ve gelecekteki olaylara karşı insan gücünü artırır, geçmişin en güzel yanı geçmiş kuşaklarla duygusal bağ kurabilme ve şükranlık hissi yaratmasıdır. Sanat sayesinde kimlik doğar ve ulusal kimliği le özümser.

Kültürel miras, bilgi, beceri, teknik, duygu, estetik ve sanat topluluğu, çocuklara öğretebilir ve

çocukların düşüncelerine ilham verebilir. Kültürel kavramları anlayarak ve hayal gücünü kullanarak, kültürel ve sanatsal çalışmalar yaratmada gerekli yetenekleri kazanır ve ülkenin standart sistemi temelinde ulusal ve uluslararası düzeylerin kültürel, sivil ve sanatsal mirasını korumaya ve güçlendirmeye çalışırlar.

Sanatsal üretim, geri bildirim sağlama ve aslında yapıtın yaratılmasından kaynaklanan gözlemler, düşünceler, duygular ve diğer deneyimlere cevap verme sürecidir; bu aslında çeşitli medya ve tekniklerin hayal gücü ile birlikte yetenekli, akıllı bir uygulamanın sonucudur. İnsan gücü ve hayal gücü sayesinde insan, yaratıcılığın ve inovasyonun gücüne sahiptir ve yaratıcılığın ve ilahi yaratılışın tezahürüdür. Çocuklarda yaratıcı fırsatlar yaratmak için, düşüncelerini sanatsal bir şekilde ifade etmenin doğru yolunu bulabilmeleri için onları özgür burkmalıyız. Ve desenleri, rolleri, renkleri ve önceden tanımlanmış metotlar vermekten kaçınmalıyız. Doğası gereği yenilikçilikle ilgileniyor ve öğrencilerin algısından ve zihniyetinden kaynaklanan prodüksiyon çeşitliliği, öğrencilerin iş sürecinden hoşlandığının bir işaretidir.

Eleştiri, sanatsal bir çalışma hakkında olumlu ya da olumsuz yargıları ifade etmeyi içerir. Eleştiri, yargılama kriterlerinin açık bir ifadesidir. Eleştiri yalnızca bireyleri değerlendirmede yardımcı olmakla kalmaz, aynı zamanda onlara bilgilendirmede yardımcı olur. Genellikle, bir sanat eserini yargılamak zorunda değiliz, bunu bilemeyiz. Genellikle bir sanat eserini yargılamadığımız sürece, onu anlayamayız. Bu nedenle, her sanat etkinliğinin sonunda, çocukları çalışmalarını ve sanat çalışmalarını açıklamaları için teşvik etmek gerekir ve diğer öğrenciler de gözlemlediklerini ifade eder. Bu sayede eleştiri tanıma ve sanat analiz bilgisi sağlanır. Çeşitli sanatsal benlik ve başkalarının eserlerinin ve başarılarının değerinin tanımı, analizi, yorumu ve yargılanmasıyla dil ve yazılı becerilerini uygularken ve geliştirirken, fenomen ve sanatsal eserlerin anlamı, etkilerinin doğası ve temaları hakkında derin ve kapsamlı bir algı elde eder. Ayrıca, eleştiri ve sanat analizi toplumdaki yaşam biçimini çocuğa öğretir, onu sosyalleşmesini sağlar ve farklı açılardan bir konuya bakabileceğini ona öğretiyor. Çocuklara kendilerinin ve başkalarının faaliyetlerini daha güzelleştirmeye çalışmalarını öğretir. Nihai amaç, yargı için mümkün olan en iyi yargıyı eleştirmek, yargılamak veya vermektir.

Sanat Müfredatının İçeriği ve Estetik

İlkokul düzeyinde, öğrenci için sanat ders kitabı yoktur ve öğretmen bu dersin etkinliklerini seçerken birinci, ikinci ve üçüncü sınıf öğretmenleri için bir ders dersi rehberi kullanır. Tabii ki, uzmanlık, ilgi, yaratıcılık ve öğretmenin girişimi öğrenme ortamlarını zenginleştirmede merkezi bir rol oynamaktadır.

Tablo 4

Üçüncü Sorunun Araştırma Bulgularının Sonuçları. Sanat Müfredatında Estetiğe Yönelik Öneriler

Sanat
müfredatının
unsurları

Öneriler

Yaklaşım	Sanat müfredatının veya sanatsal eğitimin genel yaklaşımı, zekânın ve düşüncenin duyularını, hayal gücünü, yaratıcılığını, etkileme kapasitesini arttırmak ve öğrencilerin çeşitli fenomenlerin estetik özelliklerine ve boyutlarına duyarlılıklarını arttırmak için özgür bir ortam yaratma yoluyla öğrencilerin sezgilerini geliştirmeyi amaçlamaktadır.
Hedefler	<p>Tüm güzellikler doğal, sanatsal, ruhsal ve tüm güzelliklerin yaratıcısı olan mutlak güzellik de dahil olmak üzere her türlü güzelliğe bilgi edinme ve ilgilenmek, sanat dersinin amacıdır.</p> <p>Öte yandan, sanat ve kültürel miras müfredatı, topluluğun kültürünü, değerlerini ve inançlarını bir araya getiren ve ulusal kimliği güçlendiren bir ulusal kimliğin desteklenmesi için temel sağlamalıdır.</p> <p>Hoşgörü, karşılıklı saygı ve barış kültürünün gelişimine katkıda bulunmak</p>
İçerik	<p>Beş konunun tümü doğa ile ilişki, estetik, sanat eserleri üretimi, kültürel miras ve sanat eleştirisi bilgisi ile ilgilidir ve sanatsal üretim adına diğer konuların arasında dengeyi sağlar.</p> <p>Öğrencilerin farklı kapasiteleri, yetenekleri, düşünme yetenekleri ve farklı bilişsel stilleri vardır. Sanat eğitimi müfredatının içeriğini seçip düzenlerken, çeşitli öğrenme fırsatları göz önünde bulundurulmalıdır.</p> <p>İçerik, öğrencide yeni ilgi alanlarının yaratılmasına, geliştirilmesine ve tanınmasına ve öğrencilerin bu deneyimleri bütünleşmiş bir şekilde öğrenme olanakları sağlayacak ve yeni deneyimler edinmeleri için sanat etkinlikleri tasarlanmıştır.</p> <p>Sanat müfredatının içeriği, sanat disiplinlerini öğrencilere derinlemesine bağlamak ve öğrenme çıktılarını öğrenmelerine yardımcı olmak için kavramların, modifikasyonların, becerilerin ve çeşitli sanatsal etkinliklerin entegrasyonu ile iç içe geçmiştir.</p>
Öğrenme-öğretme yöntemleri	<p>Öğrenciler farklı öğrenme öğretim yöntemleri ve farklı eğitim kaynakları ve materyalleri kullanarak bireysel ve bilişsel özelliklerine göre öğrenebilirler.</p> <p>Aktif bir yöntem olmalı ve tüm öğrencilerin katılımını sağlamalıdır.</p>
Değerlendirme yöntemleri	<p>Değerlendirme genellikle çıktıların ve öğrenme sonuçlarının zaten tanımlanabilir olduğu varsayımına dayanır. Sanat eserini yaratan sanatsal aktivitenin sonucu, aslında, merak yaratma ve zihinsel formların ayrılması, sanat dersinin güzel bir değerlendirmesidir. Hâlbuki sanat çalışmasının sonuçlu sanat eseri yaratılmasıdır. Aslında, bir harika yaratmadır ve subjektif güzellik formlarından ayrılma sanat dersinin değerlendirilmesidir.</p> <p>Dikkat, öğrencilerin sonuçlarına değil, yeni beceriler ve yeni tutumlar ve yeni algılar kazanma sürecine özgü olmalıdır.</p> <p>Değerleme yalnızca öğretmen etkisinde olmamalıdır. Öğrenciler bu alanda kendilerini, rol almalı, yeteneklerini bulmalı ve nihayetinde kendi performanslarının bir değerlemesini yapabilmeliler. Öğrencinin öz-değerlendirme değerlendirmesinde kullanılabilir, aslında eleştirel süreçte öğrencinin kendisi, kendi çalışmalarını en iyi değerlendirebilir.</p> <p>Değerlendirmede hem olumlu hem de olumsuz hususlar dikkate alınmalıdır. Bunu yapmanın yollarından biri, nihai karara varmadan önce insanları olumlu bir nokta ve sonra olumsuz bir nokta benimsemeye teşvik etmektir.</p>

Bölüm 5

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Bu araştırmanın amacı, estetik eğitimin ilkökul dönemindeki rolünü incelemektir. Bu amaçla öncelikle güzellik, estetik, sanat ve eğitim kavramları detaylı bir şekilde ve çeşitli teorisyenlerin bakış açısıyla incelenmiştir. Sanat eğitimi kavramı, önemli teorisyenler ve yaklaşımlar açısından analiz edilmiştir. Estetiğin öğrencilerin sanat eğitimindeki rolü, ilkökul vurgulanarak incelenmiştir. Son olarak, sanat müfredatının konuları için estetiğe dayanan önerilerde bulunulmuştur.

Tartışma ve Sonuç

Teorik temellerin ve araştırma geçmişinin gözden geçirilmesi, insanların doğuştan gelen ve içgüdüsel olarak estetiğe yatkın olduklarını göstermektedir. Sanat dersi, zihin ve el ile etkileşimin, maddi formdaki öznel bir konuyu bu dünyaya sunması için bir fırsat sağlar. Sanatın iki boyutu vardır, ilk boyutu bilge insan yetiştirmektir. İnce düşünceli, dürüst sözlü ve sağlam eylemli (iyi davranışlı) donanımlı insan yetiştirmektir. Duyularını, duygularını, hayal gücünü, fikirlerini ve düşüncelerini sanatsal bir disiplin şeklinde ifade edebilen insan eğitimidir. Bu ikisinin birleşimi, kendisiyle ve başkalarıyla barış içinde yaşayan bir kişidir. Estetik anlayışını geliştirirken sanatsal aktivitelerle, duyularını, düşüncelerini, hayal gücünü ve zekâsını geliştirir, içsel yeteneklerini ve yaratıcılığını geliştirir Sanatsal eğitim aynı zamanda sanatsal etkinlikleri ile de ilgilenir. Çocukların özgürce hayal ettiği ve düşündüğü bir alanda duyuları güçlendirilir, zekâ ve düşünme kapasiteleri geliştirilir, duygu ve duyguları geliştirilir, yetenekleri ve yaratıcılıkları gelişir ve iyi yaşam sanatı öğrenilir.

Doğal ve sanatsal olayların kesin ve derin duygusal algısı, çeşitli duyuların geliştirilmesi ve kullanılması, unsurlar ile bütün arasındaki ilişkinin kurulması, düzen anlayışı, zengin ve büyüyen bir görsel deneyim bilgisi edinme, tarihi, kültürel ve güzelliğin tanınması ve anlaşılması sayılabilir. Kültürlerarası dönüşümün güzelliğini tanımak ve anlamak, Kriterlere göre eleştiri ve değerlendirme gücü kazanma, eleştirel ve öz değerlendirme sağlama becerisini

kazanma ve çalışmanın sonuçlarını, bireyin güç ve yetenekleri bakımından mümkün olduğu kadar güzel bir şekilde sunma, estetik deneyimi anlama zevkini ve memnuniyetini içerir.

Estetik ve sanat alanında değerlerin estetiğini inceler ve güzellik ve güzel sanat ile ilgili temel soruları ele alır. Estetiğin, doğal ve sanatsal doğal güzelliğin çalışılması ile başladığı söylenebilir, ancak bununla sınırlı kalmaz. Geçmişte estetik duyularla ilgili bir şey olarak anlaşılmış ve bilişsel rolünü vurgulanmış olmasına rağmen, günümüzde estetik güzel şeylerle insan ilişkileriyle bitmiyor, ancak günümüzde estetik, iyi şeyler ile insan ilişkileriyle bitmiyor, insan-dünya ilişkisinin özel şekli, insanın dünyaya bakış açısı ve yaşamın gerçekliği olarak düşünülebilir. Bu açıdan estetik, öğrencilere, tarihi kurma, eleştirme ve analiz etme yolunda doğal olarak ortaya çıkabilecek olası soru ve cevapları felsefi olarak düşünmeyi ve incelemeyi öğretir.

Çocukların fikrindeki güzellik kavramının anlamı, yetişkinlerin güzellik anlayışından farklı olsa da, fakat bu asla güzelliği anlamadıkları anlamına gelmez. Güzellik her zaman insanlar üzerinde, çocuklar ile yetişkinler arasında ayırım yapmadan çekici bir etkiye sahip olmuştur. Sanatsal gelişme kriteri ve çocukların eserlerinin estetik değerlendirmesi, çocukların dünyasına özel olmalı ve farklı yaşlarını ifade etmenin ruhu ve tarzıyla ilgili olmalıdır. Yetişkinlerin aksine, çocuk güzelliğin detaylarına daha az dikkat eder ve sebep-sonuç arasındaki ilişkiden habersizdir. Çocukların sanat tercihleri renk ve konuya özel olsa da çocuğa özgü ve kullanımı kolay olsa da, çocuğun temel varoluş boyutlarını geliştirilebilir.

Estetik, insan motiflerinin iç motorunu hareket geçirebilir. Sanat dersi Yaşam Öğrenme Atölyesi olarak adlandırılabilir. Öğrenciler çalışırken ve oynarken, aynı zamanda düşünme, yargılama ve eleştiriye öğrenir ve sanat eserleri yaratırlar. Sanat eğitimi, beş ana estetik konu kapsamında, doğa ile iletişim, sanat tarihi bilgisi, sanat eleştirisi ve sanatsal üretim, sanatsal yetenek ve güzelliğin gelişiminde ve gerçek dünyaya ek olarak, duygularla dolu ideal bir dünya oluşturmak için çalışır. Uluslar ve insanları bir araya getiren bir dünya.

Doğa ile iletişim, sanat programının temelidir ve ilk adımı, çocukları doğada somut ve hissedilir güzelliklerle tanıtmak, onları mutlu eden ve onları duygusal ve manevi güzelliğe hazırlayan duyguları geliştirmek.

Doğal olayları anlamak ve beş duyunun hassasiyetini geliştirmek, yaratıcılık ve çocuğun düzeni ve güzelliğinin anlaşılması için iyi bir bağlam sağlar ve bu da daha fazla moral hissi verir. Görsel faktörlerin yan yana dizilmesiyle çizgiler, şekiller, hacimler, renkler ve dokular doğadaki düzeni ve güzelliği oluşturur.

Çocuk doğanın güzelliğini ve düzenini anladığında, çevresini daha çok seviyor ve doğal olarak güzel doğayı koruyor ve önemsiyor. Çevreye ve güzelliklerin yaratıcısına daha minnet hissi duyup, doğadan aldığı haz, sevinç ve zevkleri artacak ve onarı sürdürmek ve mutluluğunu devamı için gayret göstereceklerdir. Sanat tarihini bilerek, geçmişten ders alır ve şimdiki ve gelecekteki olaylarla yüzleşme yeteneğini artırır. Ataları ve tarihinin büyük insanlarıyla, duygusal ilişki ve iletişim kurmaya çalışır. Büyük insanların çabalarını takdir edecek ve ulusal kimliğiyle gurur duyacaktır.

Sanatsal üretim, aslında yetenekli, zeki ve yaratıcı bir uygulamanın sonucu olan sanat eseri yaratma yoluyla ortaya çıkan gözlemlere, düşüncelere, duygulara ve diğer deneyimlere cevap verme sürecidir. İnsan aklının ve hayal gücü sayesinde, yaratıcılığın ve inovasyonun gücüne sahiptir. İnsan yaratıcılığın ve ilahi yaratılışın sembolüdür. Yaratmak ve yenilik yapmakla ilgileniyor ve öğrencilerin duyu ve duygularından kaynaklanan ürün çeşitliliği, öğrencilerin bir şeyler yapma sürecinden hoşlandığının bir işareti. Yaratmak ve yenilik yapmakla ilgileniyor ve öğrencilerin duyu ve duygularından kaynaklanan ürün çeşitliliği, öğrencilerin sanat yapma sürecinden hoşlandıklarının göstergesidir.

Eleştiri, sanatsal bir çalışma hakkında olumlu ya da olumsuz yargıları ifade etmeyi içerir. Eleştiri, yargılama kriterlerinin açık bir ifadesidir. Eleştiri yalnızca bireyleri değerlendirmede yardımcı olmakla kalmaz, aynı zamanda onlara bilgilendirmede yardımcı olur. Genellikle, bir sanat eserini yargılamak zorunda değiliz, bunu bilemeyiz. Genellikle bir sanat eserini yargılamadığımız sürece, onu anlayamayız. Bu nedenle, her sanat etkinliğinin sonunda, çocukları çalışmalarını

ve sanat çalışmalarını açıklamaları için teşvik etmek gerekir ve diğer öğrenciler de gözlemediklerini ifade eder. Bu sayede eleştiri tanıma ve sanat analiz bilgisi sağlanır. Çeşitli sanatsal benlik ve başkalarının eserlerinin ve başarılarının değerinin tanımı, analizi, yorumu ve yargılanmasıyla dil ve yazılı becerilerini uygularken ve geliştirirken, fenomen ve sanatsal eserlerin anlamı, etkilerinin doğası ve temaları hakkında derin ve kapsamlı bir algı elde eder. Ayrıca, eleştiri ve sanat analizi toplumdaki yaşam biçimini çocuğa öğretir, onu sosyalleşmesini sağlar ve farklı açılardan bir konuya bakabileceğini ona öğretiyor. Çocuklara kendilerinin ve başkalarının faaliyetlerini daha güzelleştirmeye çalışmalarını öğretir.

Estetik bir gün bütün insanları bir araya getirebilir ve bir medeniyet oluşumunu etkin bir şekilde koordine edebilir. Ve insan ile doğa arasında ve insan arasında daha büyük bir birlik yaratmaya neden olacaktır. Sanat eğitimi, ilkökul döneminde, mutlak olarak sanatçı yetiştirilmesine yol açmasa da, ancak, estetik anlayışlı mutlak güzelliği ve doğal güzelliğini koruyacak ve gelecekteki yaşamında ani algı ve yüzeysel bilginin gerçekleşmesine izin vermeyecek bireyler yetiştirilmesinde büyük bir etki yaratabilir.

Son olarak, öğretim programında estetik olarak vurgulanmış önerilerde bulunulmuştur. Sanat müfredatının veya sanatsal eğitimin genel yaklaşımı, öğrencilerin duyularını ve zihinlerini geliştirmek için özgür bir ortam yaratma yoluyla öğrencilerin sezgilerini artırmayı amaçlamaktadır.

Sanat müfredatı ve kültürel mirasa aşinalık, ulusal kimliğin teşvik edilmesi için zemin sağlamalı ve ulusal kimliği güçlendirmelidir. Bu hoşgörü, karşılıklı saygı ve barış kültürü geliştirmeye yardımcı olacaktır. Ve beş temanın hepsinde, doğa ile ilişkilendirme, estetik, sanatsal üretim, kültürel miras bilgisi ve sanatsal eleştiriye, içerik seçiminde bir denge sağlaması gerekir, böylece sanatsal üretim için diğerlerinden ödün verilmeyecektir. Öğrencilerin farklı kapasiteleri, yetenekleri, düşünme yetenekleri ve bilişsel stilleri vardır ve çeşitli öğrenme fırsatları yaratmak için sanat müfredatının içeriğinin seçimi ve organizasyonu dikkate alınmalıdır.

Değerlendirme, genellikle çıktıların ve öğrenme çıktılarının zaten tanımlanabilir olduğu varsayımına dayanır. Sanat etkinliğinin sonucu aslında bir mucize yaratılmasıdır. Yalnızca öğrenci çalışmasının sonuçlarının önemsenmediği, aynı zamanda yeni beceriler ve yeni tutumlar ve yeni algılar edinmeleri de dikkate alınmalıdır.

Öğrencinin kendi değerlendirmesi, kendi değerlendirmesinde, öğrencinin kendi çalışmasının ve diğerlerinin en iyi değerlendirmesini ve eleştirisini yapar ve bu süreç onun için iyi bir öğretim süreci olur. Değerlendirmede hem olumlu hem de olumsuzluklar dikkate alınması gerektiği önerilmektedir.

Öneriler

1. Sanat eğitimi alanında en önemli sorun, yönetici ve öğretmenlerin bakış açılarıdır. İlkokul döneminde sanat derslerini çalışmalarını yeterli değildir.
2. sanat dersine ayrılan sürenin artırılması bu dersin amaçlarına ulaşılmasını kolaylaştırabilir.
3. Öğrencilerin sanat eserlerini gerçekleştirmek, sürdürmek ve sergilemek için olanaklar ve alan yaratılmalıdır.

Araştırma Önerileri

1. Sanat dersi programının içeriği, bilim, kültür, ekonomi ve daha birçok alanda birey ve toplumun mevcut ve gelecekteki ihtiyaçları ile tutarlı ve gerekli esnekliğe sahip olsun.
2. Dersin içeriği; doğa ile ilişki, estetik, sanat üretimi, kültürel miras bilgisi ve sanat eleştirisi ile ilgili beş tema arasında bir denge olmalı ve sanat üretim için diğer konular göz ardı edilmeyecek şekilde olmalıdır.
3. Öğrencilerin farklı kapasiteleri, ilgi alanları, yetenekleri, düşünme yetenekleri ve bilişsel stilleri olduğu için, sanat müfredatının içeriğinin seçimi ve organizasyonu yapılırken, çeşitli öğrenme fırsatlarına dikkat edilmelidir. Böylece her öğrenci bireysel ve bilişsel özelliklerine göre öğrenebilir.

4. Sanat dersinin içeriği, tüm sanat dallarına zemin hazırlar ve resim ve el sanat işi ile sınırlı kalmaz. Ve aynı zamanda tiyatro, drama ve hatta müziği ve tüm öğrenci yeteneklerini dikkate alır.

5. İçerik, öğrencilere yeni ilgi alanlarının yaratılmasına, geliştirilmesine ve tanınmasına öncülük etmek ve öğrencilere bütünlüklük ve birbirine bağlı bir şekilde sanatsal etkinlikler şeklinde öğrenme ve yeni deneyimler için fırsatlar sunmak üzere tasarlanmalıdır.

6. Müfredatın içeriği, farklı sanat disiplinleri arasındaki bağlantı yoluyla öğrencinin öğrenmesinin entegrasyonuna katkıda bulunmak için kavramların, terminolojinin, becerilerin ve çeşitli sanat etkinliklerin entegrasyonu ile iç içedir.

Kaynaklar

- Afrasiabpour, A. (2001). *İslam tasavvufunda estetik*. Tahran: Tahuri Yayınları.
- Aghazadeh, A. (2007). Karşılaştırmalı eğitim. *Üçüncü Beşeri Bilimler Evresinin Gazeteciliği tahran üniversitesi*. Altıncı baskı Tahran
- Ahmadi, B. (2010). *Sanat felsefesi dersleri*. Tahran: Merkez Yayınevi.
- Akdoğan, B . (2001). Sanat, sanatçı, sanat eseri ve ahlak. *Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 42 (1) , 213-245.
- Amini, M. (2005). *Sanat eğitiminin eğitimdeki yeri*. Tahran: Ayiizh Yayınları.
- Amini. M. (2001). *Çocukluk sanat eğitim programının tasarım ve değerlendirmesi*. Tahrah Üniversitesi: Yayınlanmış doktora tezi.
- Anonim (2017). *Formal eğitim ve informal eğitim nedir, ne demektir, farkları nelerdir?* <https://www.devlette.com/formal-egitim-informal-egitim-nedir-ne-demektir-farklari-nelerdir> Erişim tarihi:10.09.2019
- Ansari, J. *Sanatsal antropoloji ve psikoloji*. Tahran: Spark Yayınları.
- Arnstein, Sh. *Eğitimde estetik*. (Çevirmen Mehdi Sajadi), Tahran: Amirkabir Yayınları.
- Baker, T. (2002). *Reflections on visual arts education studies*. In R. J. Deasy (Ed.), *Critical Links: Learning in the arts and student academic and social development* (pp. 145–150). Washington, DC: Arts Education Partnership.
- Bal, M. (2004). Yargı yetisinin eleştirisinin kant'ın felsefesindeki yeri. *Ankara Üniversite Dergisi*, 123456789, 10-1501.
- Baltacı, H., Eker, M. (2019). Türkiye'de ilk ve ortaokul öğrencilerinin yaratıcılıklarının geliştirilmesinde görsel sanatlar eğitiminin önemi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 18 (71)
- Barrow, R. & Milburn, G.(1990). *A Critical Dictionary of Educational Concepts*

- Beardsley, M ve Hspors, J. (2008). *Estetik temelleri ve tarihi*. (Çevirmen Mohammad Kashani), Tahran: Hermis Yayınları.
- Bloom, B. (1989). *Taxonomy of Educational Objectives*. (Çevirmen Ali Seyf), Tahran: Roshd Yayınevi.
- Booth, A., Papaionnou, D ve Sutton, A. (2012). *Systematic approaches to a successful literature review*. London: Sage Yayınevi.
- Broudy, H.S. (1987). *The Role of Imagery in Learning*. (Çevirmen Monire Rezaie), Tahran: Eğitim Araştırma Enstitüsü.
- Broudy, H.S.(1987). *The Role of imagery in learning*. Los angles: The Getty Center for Education in the Art.
- Burent, J. (1993). *Aesthetics and non aesthetics, the philosophical review*. Vol. LXXIV, no.2 .
- Caplestn, F. (1989). *History of Philosophy: Greece and Rome*. (Çevirmen Jelal Mojtaba), Tahran: Bilim ve kültür Yayınları.
- Capleston, F. (1992). *What is an Aesthetic Quality reprinted in his the Aesthetic point of view*. Ithecan and London: corne11 university press.
- Colbert, C.and taunton, M.(1992). *Developmentally appropriate practices forthe visual arts education of young children*. NEA Briefing paper, Reston, VA: National Art Education Assocition.
- Curtis, Thomas E. and Speiker, Charles A. (1997). *Aesthetics in American Education: A Position Statement, Education alleader Ship*, Vol135.
- Daneshvar, S. (1996). *Sanat eğitimi*. Tahran: Siyamak Yayınları.
- Daneshver, M. (1957). Fredrich fröbel, *Tabriz Üniversitesi Dergisi* numara 39: 41-53.
- Delice, D. (2007). Estetik bir yargı olarak güzel. *Ankara Üniversite Dergisi*, 34, 922-11502
- Dewey, J.(1934). *Art as Experience*. Mintion, Balch: N.y.

- Dewey, J.(1962). *Demokrasi ve eğitim*. (Çevirmen Ahmed Ariyanpoor), Tahran: Firanklin Yayınları.
- Ebadiyan, M. (2001). *Estetik ve sanat eğitim ve yönetimi*. Tahran: Eğitim Yayınları.
- Efland, A. (1991). *Art Educational Programs, The encyclopedia of Curriculum*. Edited by Arie Lewy, Pergaman Press
- Eisner, E. (1982). *Cognition and Curriculum*. Longman
- Eisner, E. (1987). *The Role of the Arts in curriculum planning*. (Edited by Arie Lewy), Pergaman press.
- Elias, J.L. (2003). *Philosophy of Education*. (Çevirmen Reza Zarabi), Tahran: Merifet Dergisi numara57.
- Ergün, M. (2015). *Estetik (sanat felsefesi)*. <http://mustafaergun.com.tr/wordpress/wp-content/uploads/2015/11/sanاتفelsefesi.pdf> Erişim tarihi: 01.08.2019
- Farabi, A. (1996). *Harika müzik*. (Çevirmen Azer Azernoosh), Tahran: Eğitim Yayınları.
- Fowler, C. (1989). *The Arts Are Essential to Education*. Educational Leadership.
- Gardner, H. (1991). *Art Through the Ages*. (Çevirmen Mohammad Faramarzi), Tahran: Agah Yayınevi.
- Garretson, R.L.(1991). *Music Curricula, The International Encyclopedia of Curriculum*, Edited by Arie Lewy, Pergaman Press.
- Ghotbi, M.Y.(1973). *Sanat tanımında araştırma*. Tahran: Eğitim Yayınevi.
- Good, G. (1959). *Dictionary of Education*. Mc Grow Hill Book Company.
- Gregor, M. J. (1983). *Baumgarten's Aesthetica." Review of Metaphysics* 37: 357-85.
- Gutek, G. L. (2009). *Educational philosophy: foundations and philosophers*. (Çevirmen Mohammad Pak), Tahran: Üniversiteler Yayınevi.

- Gülüş, İ. (2016). Batıl inançların iletişimsel işlevi ve medyadaki yansımaları: kuramsal yaklaşım ve alan araştırmaları ışığında batıl inanç ve iletişim karakteristiği üzerine bir inceleme. *Atatürk İletişim Dergisi*, (10), 111-136.
- Hausman, J. (1971). *Art Education: Training of teachers, The Encyclopedia of Education*. Lee C. DEIGHTON. Editor – in- chief vol1. The Macmillan Company and The Free Press.
- Hojati, M. (2006). *İslam ve eğitim*. Tahran: İslam kültür Yayınevi.
- Hollingdale, R.J. (2006). *Batı felsefesinin tarihi*.(Çevirmen Hosseien Azer), Tahran: Ghoghnus Yayınevi.
- Hospers, J. (2010). *Sanat ve estetiğin felsefesi*.(Çevirmen Yaghub Ajand), Tahran: Üniversitesi Yayınevi.
- Anonim (2009) Hume'un gıyotini <https://eksisozluk.com/hume-yasasi--5370752>. Erişim tarihi: 25.06.2019.
- Jafari, M. (2004). *Müziğin felsefi bakış açısı*. Tahran: Jafari Yayınevi, altıncı baskı.
- Jafari, M. (2006). *İslam bakış açısından sanat ve estetik*. Ghom: Keramat Yayınevi.
- Jimenez, M. (2008). *Estetik nedir?* (Çevirmen Mohammad Ghasemi), Tahran: Mahi Yayınevi.
- Kant, I. (2006). *Saf aklın eleştirisi*. (Çevirmen Adib Soltani), Tahran: Amirkabir Yayınevi.
- Kol, S. (2011). Erken çocuklukta bilişsel gelişim ve dil gelişimi. *Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 21 (21).
- Levinson, J ve Guyer, P.D. (1995). *Conversations on Art and Aesthetics*. (Çevirmen Fariborz Majidi), Tahran: Sanat Yayınevi.
- Levinson, J. (2008). *The Oxford Handbook of Aesthetics*. (Çevirmen Fariborz Majidi), Tahran: Sanat Yayınevi.
- Lim, B. (2004). *Aesthetic discourses in early children setting*. Dewey Steiner and Vygotsky, 175. (5), pp473- 486, Department if early childhood Education,

pusun, national university, gumjung – Guyangun- Dung, pusun, southkorea.

Mahgoub, Y. (2016). *The Impact of Arts Education to Enhance of Aesthetic Sense Ability for Basic Level*. Pupils Yassir M Mahgoub.

Mazlumi, R. (1985). *Eğitim yöntemleri*. Tahran: Kanoon Yayınevi.

Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) (2018). *Görsel Sanatlar Dergisi Öğretim Programı* <http://mufredat.meb.gov.tr/Dosyalar/2018121111026326-GORSEL%20SANATLAR.pdf>. Erişim tarihi: 10.08.2019

Mehrmohamadi, M. (2004). *Genel sanat eğitimi*. Tahran: Medrese Yayınevi.

Meier, G.F. (1995). *A history of educational thought*. (Çevirmen Ali Feyaz), Tahran: Samt Yayınevi.

Mirzamohamadi, M. (2005). *Farabi'nin eğitim anlayışı*. Tahran: Eğitim Yayınevi.

Mirhadi, M. (1993). Eğitim kavramı üzerine düşünmek. *Eğitim Dergisi* numara 79:50-53.

Mirzabeygi, A. (2007). *Sanatın eğitimdeki rolünün incelenmesi*. Tahran Üniversitesi: Yayınlanmış yüksek lisans tezi.

Mohamadi, E. (2010). *Eğitimde sanatın konumu*. Tahran: Resalat Dergisi, 06.11.2016:27.

Mohamadkhani, K. (2007). *İmmanuel Kant sanat ve estetik anlayışı üzerine bir çalışma*, Tahran Üniversitesi: Yayınlanmış yüksek lisans tezi.

Mohamadpoor, A. (2003). *İlköğretimde sanat eğitimi*. Tahran: Milli Eğitim Bakanlığı.

Mokhtabad, M. (1995). *Ülkelerin eğitim sistemlerinde son hedef*. Tahran: Eğitim Yayınevi.

Moradi, M. (2010). *Aristoteles'in estetik anlayışına dayanan ilköğretim sanat derslerinin içeriğinin incelenmesi*. Tahran Üniversitesi: Yayınlanmış doktor tezi

- Musavi, S. (2008). *Yaşam boyu öğrenmenin müzik eğitimine vurgu yaparak deneysel bir çalışma*, Tahran Üniversitesi: Yayınlanmış Yüksek lisans tezi.
- Naghizade, H. (2009). *Felsefe ve estetik*. Tahran: Tahuri Yayınevi, on birinci baskı.
- Naghizade, H. (2010). *Eğitim felsefesinin incelenmesi*. Tahran: Tahuri Yayınevi, yirmi beşinci baskı.
- Nasrabadi, H. (2005). *Sanat ve estetiğin incelenmesi Mevlana'nın bakış açısına göre*. Tahran Üniversitesi: Yayınlanmış yüksek lisans tezi.
- Omrani, H. (2001). *İslam ve güzel sanatlar*. Ghom: Boostane kitap Yayınevi.
- Ölçer, S. (2019). 4-7 Yaş çocuklarının çizdikleri resimler ve bu resimlere yönelik sözel dışı vurumları yoluyla zihinsel ve görsel gerçeklik durumlarının incelenmesi. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 23 (1) , 221-252.
- Özdemir, O., Özdemir, P., Kadak, M., Nasıroğlu, S. (2012). *Kişilik Gelişimi*. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar*, 4 (4) , 566-589. DOI: 10.5455/cap.20120433
- Parsa, M. (2010). *Çocuk ve ergen gelişimi psikolojisi*. Tahran: Biset yayınevi yedinci baskı.
- Parsons, Michael, J. (2005), A Suggestion concerning the Development of Aesthetic Experience in children, University of Utah.
- Perkins, D.N. (1992). *The eye: Learning to think by looking at art* , Getty Education Institute for Art, Occasional paper No.4
- Ravderad, A. (2003). *Sosyolojik sanat teorileri*. Tahran: Tahran üniversitesi yayınevi.
- Read, H. (1995). *Sanatın anlamı*. (Çevirmen Nejefi), Tahran: Eğitim Yayınevi.
- Read, H. (1974). *Sanat ve toplum, Sanat ve Toplum*. (Çevirmen Habibi), Tahran: Amirkabir Yayınevi.
- Read, H.(1958). *Education Through Art, Third Education*. London: Faber and Faber.

- Rée, J. (2000). *The Aesthetic Theory of the Arts*. In P. Osborne, ed., *From an Aesthetic Point of View*. London: Serpent's Tail.
- Reimer, Bennet.(1972),Putting Aesthetic Education to Work, *Nusic Educators Journal*, Number 1.
- Rezaie, M. (2004). *Harry Broudy'nın estetik teorisinin incelenmesi ve değerlendirilmesi*. Tahran Üniversitesi: Yayınlanmış doktora tezi.
- Safari, M. (2003). *Sanat dersinin ilkokulda anket raporu*. Tahran: Öğrenme ve Eğitim Planlaması bakanlığı.
- Sagafi, M. (2004). *Eğitim kavramı*. Ghom: Eğitim Jurnalı numara 520: 31-39.
- Saidi, F. (2010). *Sanat teorisi ve pratik becerileri temelleri birinci sınıfta*. Shiraz: Omidvaran Yayınevi.
- Saunders, Robert J. (1971). *Art Education: History, The Encyclopedia of Education*. LEE, DEIGHTON Editor – in- chief vol1. The Macmillan Company and The Free Press 23- Smith, R.(1991), Teaching Aesthetic Criticism in the schools. In Ralph Smith and Alan Simpson, eds. *Aesthetics and Arts Education*. University of Illinois press.
- Sharafi, H. (2011). *Daha etkin bir şekilde sanat eğitimini daha üretken ve güçlendirici bir yaklaşım uygulama olasılığı*. Tahran: Eğitim Dergisi, numara 39, 2011 yazı, sayfa 119-149.
- Shariatmadari, A. (1971). *Eğitim prensipleri ve felsefesi*. Tahran: Amirkabir Yayınevi, Dördüncü Baskı.
- Sharifzadeh, M. (2006). *Geleneksel sanatın temelleri*. Tahran: Sanat Dergisi numara 8: 3-5.
- Sheppard, A. (2003). *Aesthetics: An Introduction to the Philosophy of Art*. (Çevirmen Ali Ramin), Tahran: Eğitim Yayınevi, Üçüncü Baskı.
- Taalimi, M. (1954). Estetik açısından eğitim. *Tebriz Edebiyat Fakültesi Dergisi* numara 29: 141-153.
- Tajedini, A. (2011). *Sanat ve estetik*. Tahran: Tefekkür Yayınevi.

- Taylor, P.W. (1963). *The Moral Judgment, Readings in Contemporary MetaEthics*. Publisher: Prentice Hall. <http://www.questia.com> (Taylor, 1963: s. ix) (Taylor, 1963: s. xv, xvi). Erişim tarihi: 01.11.2019
- Tolstoy, Lev. (1995). *Sanat nedir?* (Çevirmen Kave Dehkan), Tahran: Emirkebir Yayınevi.
- Turner, B. (1994). *Introduction."* In C. Buci-Glucksmann, *Baroque Reason: The Aesthetics of Modernity*. London: Sage.
- Weber, T. (2004). *Art Education needs no Justification! Journal of Education and Christian*. BELIFE. P: 120.
- Yosefian, J. (2003). *Estetik kavramı*. Tahran Üniversitesi: Edebiyat Fakültesi, 2003, www.sid.ir
- Zamani, M. (2009). *Ahlak eğitiminde sanatın rolü*. Tahran Üniversitesi: Yayınlanmış yüksek lisans tezi.
- Zamiran, M. (1998). *Estetik ve sanat*. Tahran: Kanon Yayınevi.

EK-B: Etik Beyanı

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, tez yazım kurallarına uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmada,

- Tez içindeki bütün bilgi ve belgeleri akademik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi,
- Görsel, işitsel ve yazılı bütün bilgi ve sonuçları bilimsel ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu,
- Başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda ilgili eserlere bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunduğumu,
- Atıfta bulunduğum eserlerin bütününe kaynak olarak gösterdiğimi,
- Kullanılan verilerde herhangi bir tahrifat yapmadığımı,
- Bu tezin herhangi bir bölümünü bu üniversitede veya başka bir üniversitede başka bir tez çalışması olarak sunmadığımı

beyan ederim.

08.06.2020

Arezou MOJTAHED

VAN YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ
Eğitim Bilimler Enstitüsü

LİSANSÜSTÜ TEZ ORJİNALLİK RAPORU

VAN YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ
Eğitim Bilimler Enstitüsü

02/06/2020

Tez Başlığı / Konusu

İlköğretim Sanat Eğitiminde Estetiğin Rolü.

Yukarıda başlığı/konusu belirlenen tez çalışmamın Kapak sayfası, Giriş, Ana bölümler ve Sonuç bölümlerinden oluşan toplam 76 sayfalık kısmına ilişkin, 02/06/2020 tarihinde şahsım/tez danışmanım tarafından Turnitin intihal tespit programından aşağıda belirtilen filtreleme uygulanarak alınmış olan orijinallik raporuna göre, tezimin benzerlik oranı % 5 (beş) dir.

Uygulanan Filtreler Aşağıda Verilmiştir:

- Kabul ve onay sayfası hariç,
- Teşekkür hariç,
- İçindekiler hariç,
- Simge ve kısaltmalar hariç,
- Gereç ve yöntemler hariç,
- Kaynakça hariç,
- Alıntılar hariç,
- Tezden çıkan yayınlar hariç,
- 7 kelimedenden daha az örtüşme içeren metin kısımları hariç (Limit match size to 7 words)

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Lisansüstü Tez Orijinallik Raporu Alınması ve Kullanılmasına İlişkin Yönergeyi İnceledim ve bu yönergede belirtilen azami benzerlik oranlarına göre tez çalışmamın herhangi bir intihal içmediğini; aksinin tespit edileceği muhtemel durumda doğabilecek her türlü hukuki sorumluluğu kabul ettiğimi ve yukarıda vermiş olduğum bilgilerin doğru olduğunu beyan ederim.

Gereğini bilgilerinize arz ederim.

02/06/2020

Arezou MOJTAHED

Adı Soyadı : Arezou MOJTAHED
Öğrenci No : 179401010
Anabilim Dalı : Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı
Programı : Eğitim Programları Bilim Dalı
Statüsü : Y. Lisans Doktora

DANIŞMAN
Prof. Dr. Hasan ÇİÇEK
02.06.2020

ENSTİTÜ ONAYI
UYGUNDUR

02.06.2020

Servet CAN
Enstitü Sekreteri